FLORENTIN SMARANDACHE
(editor)

FOURTH INTERNATIONAL ANTHOLOGY ON PARADOXISM

Editura ALMAROM
Râmnicu-Vâlcea, 2004

Coperta: *Universul II*, pictură de Florentin Smarandache, din cartea sa „Outer-Art”, vol. II, Editura „Conphys” Râmnicu-Vâlcea, 2002, p.50.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
SMARANDACHE, FLORENTIN
FOURTH INTERNATIONAL ANTHOLOGY ON PARADOXISM/ Florentin Smarandache – Râmnicu-Vâlcea, ALMAROM, 2004, 296p, 14,8x21cm
ISBN

FLORENTIN SMARANDACHE
(editor)

FOURTH INTERNATIONAL ANTHOLOGY ON PARADOXISM

Editura ALMAROM
Râmnicu-Vâlcea, 2004

Carte îngrijită de: **MIRCEA MONU**
Tehnoredactare computerizată: **MIRELA BOLDEANU**

Preface

PARADOXISM USED IN SCIENCE AT INTERNATIONAL CONFERENCES

pARadOXisM is an avant-garde movement in literature, art, philosophy, science, based on excessive use of antitheses, antinomies, contradictions, parables, odds, paradoxes in creations. It was set up by the editor since 1980's and promulgates a counter-time/ counter-sense creation.

Paradoxism started as an anti-totalitarian protest against a closed society, Romania of 1980's.

Why was the movement based on contradictions?

Because we lived in that society a double life: an official one – propagated by the political system, and another one real. In mass-media it was promulgated that "our life is wonderful", but in reality "our life was miserable". The paradox flourishing! And then we took the creation in derision, in opposite sense, in a syncretic way. Thus the paradoxism was born.

Through paradoxist experiments one brings new literary, artistic, philosophical, or scientific terms, new procedures, methods, or even algorithms of creation.

Paradoxism naturally arises and manifests. It is in folklore, humanistic fields and even more.

Surprisingly, the paradoxism found its use in science too! Let's see an example from cybernetics, regarding the fusion of information. The robots dispose of multi-sensors which receive informations that must be processed, but these informations are often contradictory in a smaller or higher degree. The fusion of such conflicting, paradoxist informations in science is an old problem not entirely solved by the existing theories of Dempster-Shaffer, Dubois-Prade, Smets, Yager, Zadeh (fuzzy sets), etc. The robot needs to process these informations and gets alone a decision. Here it is the paradoxism. Similary for military

applications: tracking and missile targeting. Or processing conflicting medical images in order to diagnostic diseases, or processing conflicting land images from satellite.

During the second half of the 20th century, several new and interesting mathematical theories have emerged in parallel with the development of computer science and technology in order to combine many types of information (fuzzy, uncertain, imprecise, **paradoxist**, incomplete etc.) provided by different sources (human expertise, sensor measurements, AI expert systems, neural network, quantum theory, economics predictions).

One such theory, that permits the combination of paradoxist information, has been called **Dezert-Smarandache Theory of Plausible and Paradoxical Reasoning for Data Fusion** (2002).

Two international conferences dedicated to the use of paradoxism in science:

The first one, called

"Applications of Plausible, Paradoxical and Neutrosophic Reasoning for Information Fusion"

was organized by Dr. Jean Dezert from Office National de l'Ètablissement des Recherches Aéronautiques in Paris, France, and myself, on 8-11 July 2003, at Radisson Hotel, Cairns, Queensland, Australia.

The second one:

"Applications and Advances of Plausible and Paradoxical Reasoning for Data Fusion"

also organized by Dr. Jean Dezert and myself, on June 28-July 1, 2004, in Stockholm, Sweden.

Paradoxism has a **subject heading** in the prestigious Library of Congress, Washington D.C.:

CATALOGING POLICY AND SUPPORT OFFICE
LIBRARY OF CONGRESS SUBJECT HEADINGS
WEEKLY LIST 44 (October 31, 2001)

(http://www.loc.gov/catdir/cpso/wls01/awls0144.html)

150 Paradoxism (Arts) [May Subd Geog] [sp 96009370]

680 Here are entered works on the literary and artistic movement founded by Florentin Smarandache that is based on the excessive use of contradictions antitheses, antinomies, oxymorons, and paradoxes.

450 UF Paradoxist (Literary movement) [EARLIER FORM OF HEADING]

450 UF Paradoxism movement (Art movement)

550 BT Arts, Modern – 20th century

550 BT Arts, Modern – 21th century

The word “paradoxism” has entered in many languages:

- paradoxism [in Romanian and English, introduced by the editor]
- paradoxismo [in Spanish, introduced by Sebastián Martin Ruiz]
- paradoxismo [in Portuguese, introduced by Leonardo Motta]
- paradoxisme [in French, introduced by J. M. Charrier]
- paradoxisme [in Dutch, introduced by Henri Thijs]
- paradoxisme [in Arabic, introduced by Nadia Idri]
- paradoxismus [in German, introduced by Bernard Hutschenreuther]
- paradossismo [in Italian, introduced by Dr. Felice Russo]
- paradoxism [in Swedish, introduced by Kristina Staude]
- paradoxism [in Albanian, introduced by Irma Spaho]
- paradoxism [in Chinese, introduced by Dr. Feng Liu]
- paradoxism [in Estonian, introduced by Andres Laiapea]

- paradoxism [in Farsi, introduced by Laleh Farabi and Dr. Mohammad Khoshnevisan]

- paradoxisme ラ撞着語法 対義結合 矛盾語法 佐 摩擦中 前後矛盾佐内省表現文彩（転義）フ＝警句法 速＝oxymoron 反意提合法（例: prudente hardiesse)

[in Japanese, introduced by Prof. Hisano].

The reader is encouraged to report any other language where the “paradoxism” has entered and the person who introduced it in that language. Also, paradoxist creations can be sent in any language, accompanied by a translation in either English, French, Romanian, or Spanish to: Dr. Florentin Smarandache, University of New Mexico, Gallup, NM 87301, USA, E-mail: smarand@unm.edu,
URL: www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/Paradoxism.htm

The Editor

IRMA SPAHO (Albania)

[AlbClub] Re: BALKAN ANTHOLOGY

Regim tipik shqiptar -:)

Fatmiresisht jeni gabim ne supozimet tuaja. Antologjia qe ju paraqitet eshte thjesht nje permbledhje letrare e ndertuar ne baze te merites dhe ku etniciteti, feja, bindjet politike, mosha etj... nuk ishin te ditura deri 2 jave para botimit, kur secilit autor iu desh te zbulonte identitetin, ose pjese te tij.

Nje pjese e konsiderueshme e autoreve jane bullgare dhe boshnjake, por ka midis tyre dhe rumune, malazeze, maqedonas, serbe, sllovene, nje turk, nje shqiptare dhe nje rom. Nje pjese e autoreve jane shkolluar ne Perendim dhe jane ne te njezetat, por ka midis tyre edhe shkrimtare te vjeter e te afirmuar, veprat e te cileve jane perkthyer (biles nga fitues te cmimit Pulitzer) dhe botuar ne shume vende te botes. (Do permendja ketu themeluesin e rrymes se “pARadOXism-it” Dr. Smarandache).

Per adhuruesit e Kadarese, do vecoja nje poezi simbolike te poetit rumun, Levchev, kushtuar “Ures” se Kadarese.

Per mua pak rendesi ka fakti qe njera prej redaktoreve eshte me origjine serbe. Ose ne se ju ka shqetesuar emri I Noam Chomsky-t, do t’ju kujtoja se Chomsky eshte Amerikan (pacifist), cifut POR nje nga linguistet me te medhej te shekullit. Dhe eshte linguisti qe foli.

Zakalin Nezic meriton shume me teper se sa nje falenderim publik qe bashkoi ne nje aventure te perbashket kaq shume kultura, pervoja, gjuhe, stile letrare, shkrimtare te njohur dhe ata qe sapo kane filluar te hedhin te sigurte hapat ne nje fushe jo te lehte, sic eshte arti i fjales. Dhe duke i hedhur nje sy listes se bestsellerve ne Amerike e duke marre parasysh shijet amerikane dhe tmerrin qe i shkakton ketyre njerezve fjala Ballkan, eshte per t’u admiruar nje vendim kaq i guximshem, ku shanset me te shumta jane per te humbur monetarisht...

NADIA IDRI (Algeria)

مذهب البرادوكسيزم (المفارقة) الطليعة الأخيرة للألفية الثانية

أ. **تعريف :** مذهب المفارقة هو حركة طلائعية في الأدب، الفن، الفلسفة، العلم الذي يعتمد على الاستعمال المفرط للمتضادات، تناقض المبادئ، تناقضات والتضاد في الإبداع.

أسسه ووجهه الكاتب المتحدث بثلاث لغات فلورنتان سمارانداش Florentin Smarandache منذ 1980 والقائل: "الهدف هو توسيع الدائرة الفنية بواسطة عناصر غير فنية. ولكن، بصفة خاصة الإبداغ في أوقات غير مناسبة، التضاد في المعنى, وكذا التجريب." نشر أول بيان برادوكسي ع_لم 1983 باللغة الفرنسية في جزئه "معنى اللامعنى".

الكتاب البرادوكسيين، حسب المبتكر، كانو خليل رايس(Khalil Raïss) ، قنسطنطين دينقة(Constantin Dincã)، قنسطنطين م. بوبا(Constantin M. Popa) ، ماريان باربو(Marian Barbu) ، يوان بابا (Ioan Baba)، سونجا إيفانوفيك (Sonja Ivanović) ، أفيديو غيديرميك(Ovidiu Ghidirmic) ، جيرارد إنجلاند (Gerard England) ، يون روتارو (Ion Rotaru) ، أرنولد سكيمر (Arnold Skemer) ، آدا سيرستويو (Ada Cîrstoiu) ، إميل بورتون (Emil Burton) ، آلان ديلينيو (Alen Deleanu) ، جون بول روسه (Jean-Paul Rousset) ...الخ.

نشرت ثلاث منتخبات برادوكسية تتضمن نصوصا بخمس أو ست لغات بما فيها الفرنسية والتي تحوي ما يفوق المئتي (200) كاتب بارادوكسي عبر العالم.

ج.م. شاريار J.M. Charrier

وبعد ذلك ترك فلورنتان سمارانداش Florentin Smarandache يقدم حركته.

ب. **أصل الكلمة:**

Paradoxism كلمة لاتينية تتكون من Paradox + ism والتي تعني نظرية ونزعة (مدرسة) استعمال المفارقات ومشتقاتها في الإبداع.

ت. **الخطوط العريضة للبرادوكسيزم :**

الفرضية الأساسية للبراوكسيزم هي:

- لكل جزء متفق عليه وآخر غير متفق عليه في آن واحد، مع انسجام الواحد مع الآخر.
- جوهر/روح البراد وكس (التناظر):
  1. للمعنى لا معنى، في مقابل ذلك:
  2. للامعنى معنا.
- Le Motto du paradoxisme:

"كل شيء ممكن، حتى المستحيل".

- رمز البرادوكسيزم:

دوامة، خداع بصري، حلقة مفرغة.

- تحديد الطلائع الأخرى:

للبرادوكسيزم معنا أين أن منهج الدادية (Dadaïsme)، والليتريزم Lettrisme (النظرية الحرفية) لا يملكونه؛

- البرادوكسيزم يكشف بوجه خاص التناقضات، التناقضات المبدئية، المتضادات، الجمل النضادة، المعاكس، اللامطابقة، المفارقات بصيغة مخالفة لا معنى لها (في الأدب، الفن، العلم) بينما النزعة المستقبلية، المدرسة التكعيبية، ما وراء الواقع، المدرسة التجريدية وكل الطلائع الأخرى لا تعتمد عليها.

- وجهات تطور البرادوسيزم:

- لاستعمال طرق علمية (خاصة الخوارزمات) حتى تولد (وتدرس) تناقضات الأعمال الأدبية والفنية.
- لإبداع أعمال متناقضة، أدبية وفنية، ي المجالات العملية (مستعملين علامات علمية: رموز، ما وراء اللغة، المصفوفات، النظريات، المسلمات، ...الخ).

ث. تاريخ :

بدأ البرادوكسيزم كاعتراض لمذهب ضد الشمولية ضد مجتمع مغلق، رومانيا الثمانينيات، أين كانت الثقافة بمجملها حكرا على مجموعة/فئة صغيرة. وكانت أفكارهم ومنشوراتهمك تؤخذ لوحدها بعين الاعتبار ولم نكن بالكاد نشر شيء. إذا قلت: "فلنستعمل الأدب... دون استعمال الأدب... ! فلنكتب...دون كتابة شيء في الواقع... ! كيف ؟ ببساطة:

موضوع الأدب ! "طيران عصفور" على سبيل المثال كان يمثل "شعرا طبيعيا" لا يتطلب كتابته، لأنه كان أكثر جلاء وحسا. في أي لغة تعرض العلامات على الورق، والتي بذلك كانت تمثل "شعرا اصطناعيا": مشوه، ناجم عن ترجمة ملاحظ الملاحَظ، وبالترجمة التي نزورها. السيارات الضاجة في الطريق كانت "شعرا حضريا"، المزارعون في الحصاد "شعر النثر"، "الحلم بأعين متفتحة" "شعر فوق واقعي"، "الكلام بعشوائية" "شعر دادي Dadaïsme"، المحادثة بالصينية لجاهل بهذه اللغة "شعر ليتري Lettrisme"، تناوب مناقشات المسافرين في محطة قطار، حول مواضيع مختلفة "شعر بعد عصري".

(ما بين التصية intertextualité)

هل تريدون تصنيفا عموديا؟ "شعر مرئي"، "شعر شمسي"، "شعر لمسي". تصنيفات أخرى قطرية.

"شعر ظاهرة"، "شعر روح"، "شعر شيء".

في وقت الرسم، النحت بشكل مماثل كانت كلها موجودة في الطبيعة، صنعت من قبل، إذا فهذا "معارض أصم" ماذا نحن فاعلون ! وبعد، واعتمدت على المتناقضات، لماذا؟ لأننا عشنا في هذا المجتمع حياة مضاعفة: واحدة رسمية -منشورة من طرف القوى السياسية- وأخرى حقيقية. أين وسائل الاعلام نشرت بأن "حياتنا رائعة"، ولكن، في الحقيقة حياتنا كانت مأساوية. البرادوكسيزم تزهر ! وماذا بعد، أخذنا الإبداع بازدراء، بمعنى معاكس، بطابع توفيقي. هكذا ولد البرادوكسيزم. النكت الفلكلورية التي كانت تروج خلال فترة شاوسيسكو Ceausescu اعتبرت كمتنفس ثقافي، وكانت أيضا بمثابة مصادر إلهام مذهلة.

الـ "لا" و"الضد" الموجودة في المنشورات البرادوكسية لها طابع بناء، وليس عدمي على الإطلاق (ش.م. بوبا C.M. Popa). انتقال البرادوكسات إلى البرادوكسيزم وصف بالإعتماد على وثائق من طرف تيتوا بوبيسكو Titu Popescu في كتابه الكلاسيكي المتعلق بهذه الحركة : "جماليات البرادوكسيزم" (1994) خلال كون إ. يسوار I. Soare، إ. روتارو I. Rotaru، م. باربوا M. Barbu، غ. نيكوليسكو Gh. Niculescu قد درسوا البرادوكسيزم في كتابي الأدبي: ن.مانوايسكوا N. Manolescu أكد، خلال رؤية أحد مخطوطاته للاشعر، والتي هي "بعكس الاتجاه" .

لم يكن من سابق لي في مثل هذا الموضوع ولهذا لم أتأثر سوى بالوضعية المنقلبة رأسا على عقب في بلادي والتي كنت أستوحي معظم نتائجي منها. انطلقت من السياسة، الاجتماع فوصلت مباشرة إلى الأدب، الفن، الفلسفة حتى إلى العلم.

بمساعدة الخبرات التي نظيف إليها مفردات أدبية، فنية، فلسفية أو علمية، إجراءات جديدة، طرق أو حتى خوارزميات الإبداع في أحد معارضاتي، اقترحت معنى اللامعنى، تغييرات من التصوريري إلى المطلق، تأويل إلى نقيض العبارات اللغوية (اللسانية).

في عام 1993 قمت بدورة برادوكسية في البرازيل، خلال عشرين سنة من وجود البرادوكسيزم قمنا بنشر 25 كتابا و أكثر من 200 تعليق (بند، أنباء)، حوالي ثلاثة منتخبات عالمية.

Π. O. (Australia)

SMARANDACHE[1]

1111111111112111111111111
1111111111122211111111111
1111111111223221111111111
1111111112234322111111111
1111111122345432211111111
1111111223456543221111111
1111111122345432211111111
1111111112234322111111111
1111111111223221111111111
1111111111122211111111111
1111111111112111111111111

CHAMPERNOWNE[1]

123456789101112131415161718192021222324252627282930313233343536373839404142434445464748495051525354556557585960616263646566676869707172737475767778798081828384858687888990919293949596979899100101102103104105106107108109110111112113114115116117118119120121122123124125126127128129130131132133134135136137138139140141142143144145146147148149150151152153154155156157158159160161162163164165166167168169170171172173174175176177178179180181182183184185186187188189190191192193194195196197198199200201202203204205206207208209210211212213214215216217218219220221222223224225226227228229230231232233234235236237238239240241242243244245246247248249250251252253254255256257258259260261262263264265266267268269270271272273274275276277278279280281282283284285286287288289290291292293294295296297298299300301302303304305306307308309310311312313314315316317318319320321322323324325326327328329330331332333334335336337338339340341342343344345346347348349350351352353354355356357358359360361362363364365366367368369370371372373374375376377378379380381382383384385386387388389390391392393394395396397398399400401402403404405406407408409410411412413414415416417418419420421422423424425426427428429430431432433434435436437438439440441442443444445446447448449450451452453454455456457458459460461462463464465466467468469470471472473474475476477478479480481482483484485486487488489490491492493494495496497498499500501502503504505506507508509510511512513514515516517518519520521522523524525526527528529530531532533534535536537538539540541542543544545546547548549550551552553554555556557558559560561562563564565566567568569570571572573574575576577578579580581582583584585586587588589590591592593594595596597598599600601602603604605606607608609610611612613614615616617618619620621622623624625626627628629630631632633634635636637638639640641642643644645646647648649650651652653654655656657658659660661662663664665666667668669670671672673674675676677678679680681682683684685686687688689690691692693694695696697698699700701702703704705706707708709710711712713714715716717718719720721722723724725726727728729730731732733734735736737738739740741742743744745746747748749750751752753754755756757758759760761762763764765766767768769770771772773774775776777778779780781782783784785786787788789790791792793794795796797798799800801802803804805806807808809810811812813814815816817818819820821822823824825826827828829830831832833834835836837838839840841842843844845846847848849850851852853854855856857858859860861862863864865866867868869870871872873874875876877878879880881882883884885886887888889890891892893894895896897898899900901902903904905906907908909910911912913914915916917918919920921922923924925926927928929930931932933934935936937938939940941942943944945946947948949950951952953954955956957958959960961962963964965966967968969970971972973974975976977978979980981982983984985986987988989990991992993994995996997998999

[1] “The Number Poems”, by Π.O., Collective Effort Press, Melbourne, Australia, 2000

A SCHWITTERS SMARANDACHE[1]

000000000000000000000000
000000000010000000000000
000000011610000000000000
000011620816100000000000
001162081872208161000000
116208187293601872208161
001162081872208161000000
000011620816100000000000
000000011610000000000000
000000000010000000000000
000000000000000000000000

TOOK TO[1]

000000000000000000000000
000000004444444000000000
000004444444444444000000
000444444444444444440000
004444444444444444444400
044444444444444444444440
0444444444444442 .44444440
004444444444444444444400
000444444444444444440000
000004444444444444000000
000000004444444000000000
000000000000000000000000

[1] "The Number Poems", by Π.O., Collective Effort Press, Melbourne, Australia, 2000

JOHN WEST (Australia)

"SLO WEEZE"

At last, a medical miracle that might actually be of some use to the man in the street! A company in America, within a matter of weeks, hopes to begin selling a new drug which will totally "dry up" the urine produced by the body for a period of up to thirty hours; and to allay the fears of those who might think this could be dangerous, after that time the kidneys shift up into overdrive and manufacture all that would otherwise have been made, resulting in the subject urinating, pretty much constantly, for an hour or more! Airline passengers, sporting spectators (and players), rally car drivers, chess Grand Masters, babies and the incontinent elderly are thought likely to be the first in line to buy.

JEAN-PIERRE SIMÉON (Belgium)

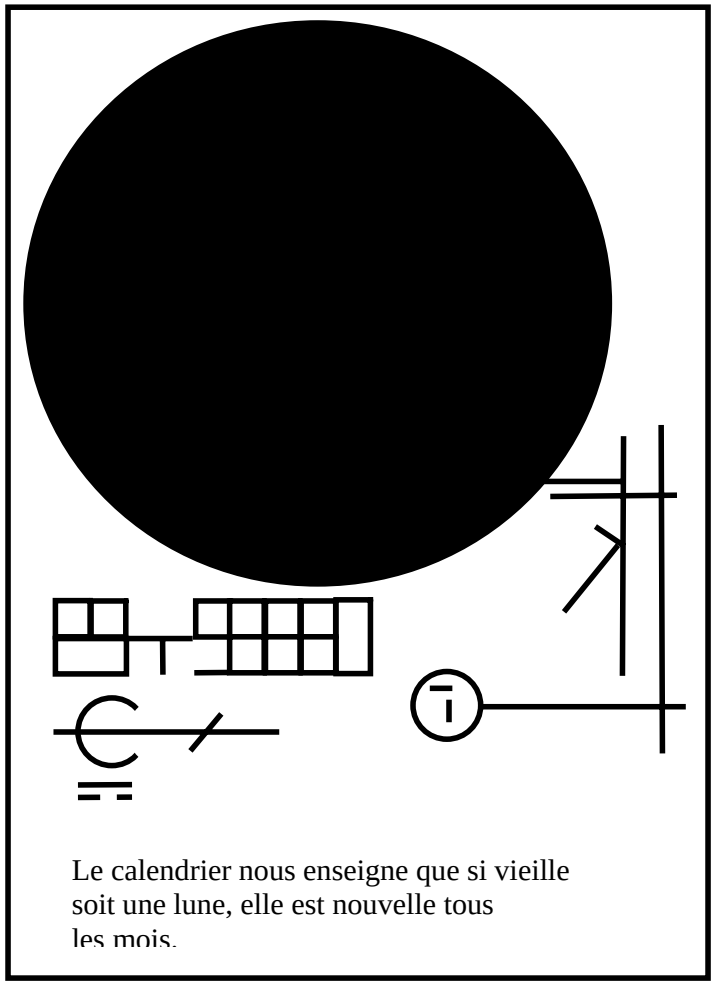

Le calendrier nous enseigne que si vieille
soit une lune, elle est nouvelle tous
les mois.

Revue „L’Aconique”, Bruxelles, No. 13, 2003.

COSTEL BABOŞ (Canada)

DESPRE PARADOAXE

Mie totdeauna mi-au plăcut paradoaxele. Mai ales alea americane. Că la şcoală învăţam că americanii se droghează şi se împuşcă cu revolverele, şi toată lumea voia în secret să plece în America. Şi eu voiam. Dar eu nu ţineam secret că mi-era frică să nu spun secretul la cineva şi să mă deconspire. Aşa că dacă cineva mă întreba ce vreau să mă fac când cresc mare îi spuneam pe loc:

– American, nenea!

– Şi cum treci oceanul?

– Cu autostopul.

Că ştiam de autostop de la tata, când mergeam la bunicul trebuia să facem autostop că autobuzele nu mergeau din cauză de bujii şi garnitura de chiuloasă, care habar n-am ce sunt, eu şi aşa mă miram că nu merg, doar aveau roţi. Până la urmă, am ajuns în America, dar n-am mai găsit paradoaxele, că de aici nu se mai văd, de aici se văd numai paradoaxele din România. Cam multe, ce-i drept.

PATRICK PINARD (Canada)

LE SENS DU NON-SENS INTERPRÉTÉ

«Le sens du non-sens». Existe-t-il réellement un sens qui soit le bon? C'est un peu ce que tente de prouver ce livre de Florentin Smarandache, fondateur du paradoxisme. Plusieurs situations de la vie vécues paradoxalement mais vu au bon sens et non au non-sens sont écrites dans ce livre. On dit souvent de la poésie qu'elle est le langage le plus familier et le plus étrange, mais que dire du paradoxisme littéraire présenté dans le «sens du non-sens»; sinon qu'il est le langage le plus commun et le moins remarqué. L'auteur, mathématicien, applique des notions de mathématique à la littérature et démontre que la vie n'est que paradoxe si on analyse les gestes quotidien tel que «les nuages font la pluie et le beau temps».

Livre, répertoire ou même encyclopédie du début d'un grand mouvement littéraire, il présentait à l'époque, en 1983, un genre avant-gardiste qui avec les années est resté malgré tout avant-gardiste. Méconnu ou très peu connu cette littérature digne d'un avancement dans la pensée humaine se rapproche de la philosophie, tout en y raccrochant poésie, métaphore et critique des faits et gestes courants. Le réel sens du «Sens du non-sens» ne peut s'interpréter de façon universelle car il dépend directement de l'ouverture d'esprit de son lecteur. L'auteur lui-même étant décrit comme un paradoxe puisqu'il est à la base de sa carrière un mathématicien et non un écrivain, mais qu'il dirige un mouvement littéraire hors du commun. Un de ses textes illustre bien l'essence de son écriture «le paradoxe est la logique de l'illogique, le paradoxe est le dicible de l'indicible». Aussi banal que puisse paraître à première vue ce livre, il n'y a rien de plus profond. La littérature devient science et explique ce que la science elle-même ne peut expliquer car c'est un état d'âme qui est représenté dans chacun de ses écrits.

«II n’y a aucune étoile au ciel quand le paysan se couche à la belle étoile» écrit Florentin Smarandache dans ce livre. Est-ce réel qu’on peut se coucher à la belle étoile sans qu’il y ait d’étoile? La vérité est telle que seul un recueil comme «Le sens du non-sens» peut en expliquer le sens. Donc vu sous l’angle du sens réel, il serait pourtant impossible de se coucher à la belle étoile sans qu’il n’y ait d’étoile. Devrait-on dire «se coucher sous le ciel nuageux» ou «se coucher sous le ciel vide d’étoile»? La réponse est simple du point de vue de ce livre, on doit tout de même dire «se coucher à la belle étoile». Donc l’auteur, par cette publication paradoxale publiée, prouve que le paradoxe existe dans la vie de tous les jours et que par conséquent il ne peut pas être présent qu’en mathématique, mais plutôt dans tout ce qui se raccroche à l’existence même; donc à la littérature inclusivement.

La vie serait-elle un paradoxe en elle-même? C’est un peu ce à quoi l’auteur nous amène comme réflexion après ce premier recueil. Heureusement, plusieurs livres ont fait suite au «Sens du non-sens». La réflexion continue et le sens devient réellement un non sens!

PARADOXE!

Paradoxe! Mais comment peut-on expliquer le paradoxe? Une fois de plus, Florentin Smarandache nourri ses lecteurs avides de paradoxe dans son recueil intitulé «Antichambres et anti-poésies, ou bizarreries». Tout comme dans son précédent livre dédié à cette littérature se démarquant de tout point de l'écriture dite «traditionnelle», il se livre à une interprétation inversée des différents clichés linguistiques. Par ce fait, on retrouve des textes dont le contenu se classifierait dans un mélange d'oxymores, de dissociations, d'amphigouris, de non-sens et de contre pléonasmes pour donner le résultat parfait du paradoxe.

Tout au long du document, l'auteur caractérise ses textes par des graphiques exécutés en lignes droites, qui sont décrits au tout début du livre comme une vision propre à l'auteur, une architecture des sentiments. Ces graphiques, par leur simplicité expriment d'une certaine façon l'idée de chacun des courts textes. À première vue, on les trouve presque encombrant, jusqu'à ce que l'on ait saisie l'essentiel et l'expression que l'écrivain leurs rattaches. À la lecture de ce merveilleux livre, quoi que bref, prenez le temps d'analyser chacun des textes et des graphiques en profondeur afin d'en apprécier le sens à sa juste valeur.

Dès le début, l'auteur nous prévient du contenu en par un court texte exprimant l'ouverture d'esprit dont vous devrez faire preuve afin d'apprécier ce livre. Ce premier écrit, «critique des doctrines», nous laisse savoir après une lecture analytique que ce livre est une certaine forme de désir de songer sans limites que l'écrivain exprime. La profondeur de chacun des titres des écrits est telle qu'une phrase suffit afin d'exprimer l'idée du paradoxe. Un titre tel que «Faire confiance à la méfiance des autres» ou bien «Donner naissance a un décès» décrivent bien, comme dans son recueil précédent, l'idée de l'auteur que la vie en elle-même est un paradoxe et que chacun de nous parlons ou écrivons en paradoxe sans pour

autant s’en faire. Pourquoi un livre tel que celui-ci peut-il sembler à première vue confus ou sans fondement?

L’apparence de non fondement du livre est tout simplement le reflet de la vie; la vie se base sur la science, la science est remplie de paradoxe et le plus gros des paradoxes de celle-ci, est que la science se base sur la vie pour expliquer la vie. En bref, ce livre est ce que la vie nous démontre chaque jour, il suffit d’une interprétation légèrement dérivée afin de changer le sens d’un mot, d’une phrase, d’un texte, d’un livre ou même d’une vie!

CHARLES T. LE and FENG LIU (China)

原书前言

中智学、中智逻辑序言

查尔斯·李

1 序

有一件事使我感到惊讶，那是在 1995 年我收到了一位数学家、实验作家及创新艺术家弗罗仁汀·司马仁达齐的一份稿件，主题是哲学——启迪悖论——逻辑学，他概括总结了模糊逻辑学，并且推出了两个崭新的概念：

a) "*中智学*" ——关于中性的研究，是辩证法的延伸；
b) 它的 "*中智*" 派生物，比如中智逻辑学，中智集合论，中智概率论以及中智统计学，这就在以下四个领域开创性了新的研究方法：哲学、逻辑学、集合论和概率统计。

据我所知，他在 1980 年代开创了他称为悖论的文学、艺术前卫运动，当时他正在给德国期刊 "Zentralblatt für Mathematik" 投稿，我作为审稿人收到他的一些论文和书籍，就是关于这一问题的。他富有灵感，竟然令人惊讶地把文学、艺术和科学哲学有机地结合在一起。

我们就这一问题展开了长期的通信问答。

由于悖论提倡对语言的多种理解和创作上的多样化，包括反意义、非意义、似是而非和矛盾，所以和中智逻辑学密切相关，所以我在此简谈几句。

2 悖论，本千年最后一个前卫运动

2.1 定义：

悖论是文学、艺术、哲学、科学的一个前卫运动，基于在创作中过分使用对比、矛盾、对立、寓言、离奇和似是而非。

它由作家弗罗仁汀·司马仁达齐 80 年代创立并领导，他说："目的是通过非艺术成份扩充艺术观念，尤其是逆向、逆意创作，同时又是一种实践。"

2.2 辞源

悖论= paradox+ism,指在文学、艺术、哲学创作和科学中应用自相矛盾的理论和教育。

2.3 历史

悖论起源于罗马尼亚(译者注：作者原是罗马尼亚籍) 1980 年代的反对极权主义和社会封闭的抗议运动。那时，整个文化由少数人操纵，只有他们的观点才能发表,我们几乎不能发表任何言论。

于是我说：我们来搞文学……不用做任何事情！我们来写作……不用写任何东西。如何做呢？很简单：目标文学！例如"飞翔的鸟儿"表现出一种"自然诗"，不须写下便伸手可及，又不受语言的约束，而有些写在纸上的符号，是经过人工转化的变形翻译，并非原汁原味，它们实际上是一种"造作诗"(译者注：作者所讲的 "原汁原味" 还是停留在外表，而非本质)。"街上叮玲的车"是一种"城市诗"，"割草的农夫"是一种"乡村诗"，"睁着眼睛的梦"是一种"超现实主义诗"，"露话"是一种"达达主义诗"，"不懂汉语说汉语"是一种"字母主义诗"，"火车站旅行者交谈各种话题"是一种"后现代主义诗"(用多个文本交叉表达)。

纵向分为："视觉诗"、"听觉诗"、"嗅觉诗"、"味觉诗"和"触觉诗"。

按对角线分为："诗之象"、"诗之态（诗之魂）"和"诗之物"。

其实绘画、雕塑中的一切东西，自然界本来就有——已经给我们造出来了。

所以，我们不过是群哑巴在抗议——抗议什么呢？

后来，我们用矛盾的方式来建立一切，为什么呢？因为我们在这个社会里过着双重的生活：一种生活是对官方说的，他们不断宣传我们过着美好幸福的生活，真是妙极了，而我们的真实生活却很痛苦，这便是所谓的欣欣向荣（译者注：从

中国传统文化的角度看，也许是作者将内心的不平衡发泄为对社会制度的不满)！于是我们开始自嘲的创作，取其反义融于其中，悖论便由此而来。针对齐奥塞斯库"新纪元"的伟大风格，民间流传着许多这方面的笑话作为调剂，它们带给我们不少灵感。

不要认为我的悖论宣言中那种否定 (No) 和对立 (Anti) 是什么虚无主义(C. M. Popa)，相反，它带来一种创造性。关于我如何把自相矛盾的语言发展成为一个学说，Titu Popescu在他的有关这个运动的杰作 "Paradoxism's Aestetics" 中这样描述: I. Soare、I. Rotaru、M. Barbu 和 Gh. Niculescu 研究了我的文学作品中的悖论，针对我的那些诗不象诗的原稿，N. Manolescu认为它们违反本意。

我并不受什么先驱的影响，而是发自一种源于上下颠倒社会环境的灵感。我是从政治、社会学起步，但立刻转入文学、艺术、哲学甚至科学。

这种实践创造了文学、艺术、哲学、科学上的许多新词汇，开创了这些领域内的新方法、新手段甚至新规则。我在一个宣言中提出 "挪用" (embezzlings)这一词: 从 (转弯抹角的) 比喻转向其实义，以及将文学表达作一番颠倒的解释。

1993年我为悖论而走访了巴西的一些文学协会和大学。

悖论已出现了20年，在此期间出版了25本书、200多短文 (文章及评注) 以及3本国内及国际版诗集。

(弗罗仁汀·司马仁达齐)

2.4 悖论的特点 (弗罗仁汀·司马仁达齐)

 # 悖论的基本观点:

万事万物都存在着一种无意义，与有意义构成一种和谐。

 # 悖论的本质:

a) 意义本身包含了无意义，反之亦然
b) 无意义也具有意义。

 # 悖论格言:

"一切都可能，包括不可能在内!"

 # 悖论的象征

(一种螺旋——视觉幻象，或恶性循环)。

 # 针对其他前卫运动的局限:

- 悖论有着深刻的意义，而达达主义、字母主义和荒谬运动不具备;
- 悖论尤其揭示出其它一切文字中 (文学、艺术和科学中) 的矛盾性、反义性、对比性、反语性、对抗性、不顺从性和似是而非性，而未来主义、立体主义、超现实主义、抽象主义和其它所有前卫运动不含此焦点。

2.5 悖论的方向

- 用科学的手段 (尤其是规则) 创造 (并研究) 矛盾性文学和矛盾性艺术作品;
- 在科学界 (用科学的符号、元语言、矩阵、定理、引理，等等) 创造矛盾性文学和矛盾性艺术作品。

2.6 第三悖论宣言

所以，不要给我强加文学规则！如果强加，我一定会侵犯它们。我之所以写诗，是因为我不是诗人。

我是个对抗诗人，或者不是诗人。

诗歌已经为那些传统戒律及其教条所专制，我于是到美国来重建诗歌中的自由女神像 (译者注: 外在的自由不等于内在的自由，美国的自由女神未必意味着真正的自由)。

我大胆地容纳:

- 反文学与文学的并存;
- 将伸缩的东西固定，或者将死者的面孔变活!
- 不是风格的风格;
- 不成节的诗 (因为诗歌并不指文字);

- 具有洪亮声音的哑诗;
- 不用诗句的诗 (因为字典和百科全书中找不到对“诗歌”一词的定义);
- 因为不存在而存在的诗;
- 战后文学：正常的诗和污秽、平庸、不成诗的诗;
- 副语言诗 (paralinguistic verse) (仅这有)：图象，抒情肖像，绘画，草稿……
- 无字无句诗;
- 极悲伤的自由诗和平凡的封闭诗 (trivial hermetic verse);
- 能理解的和不能理解的语言;
- 数学上公开的待解的问题，它们也是诗，就象优美的灵魂诗——面对当今科技时代，我们一定要将这种艺术科学化(译者注：科技根本谈不上改造人们的灵魂，二者从本质上具不同意义，比如，科学可以是追求物质的手段，但作者具有创新思维);
- 将非个性化的文字个性化;
- 电的震撼;
- 将不可能解释为可能，或将不寻常解释为寻常;
- 正视非艺术的艺术;
- 从一切存在中创造文学，从一切不存在中创造文学!

诗人可不是群鸭中的王子 (平庸之人)! 本世纪所谓“诗歌”及其派生词还一直照搬过去的框框，为人们所嗤笑。我为创造抒情诗感到惭愧，故将它们藏起来。人们已经不再读、不再听抒情诗，而它们会读这一本，因为它无任何东西可读!

然而，这个悖论运动既不是虚无主义也不是悲观主义。

这种非诗之诗的书是对艺术市场的一种抗议。

你们作家卖自己的感受吗？你们是不是只为了金钱而创作?

只有这样的书，写的不过是罪恶、男女、恐怖，真正的艺术在哪里?

乞求……。

在这本凌乱诗集中你可以找到一切你不要也不喜欢的东西：诗根本不是拿来读的，不是拿来听的，不是供人写的!

陶醉吧。你只有见到了讨厌的东西才真正知道到快乐意味着什么。

它像一面镜，照出了每一个人无底的灵魂深处。总的来说，艺术已经被推向了它的最后一道边界，外面就不是艺术了，还有更多……

空白的书还是好书，因为它比不说任何东西的书要强。

我们将进一步使用更抽象的符号语言，但同时又很具体：任意形式，任意内容，自由自在，不受拘束。它运用陈词滥调来反对陈词滥调。

一切都是可能的，所以不可能也是可能的! 故不要对这种反书感到惊讶!如果你还不理解它，这种不理解已经说明你理解了一切。这就是宣言的目的。因为艺术不为头脑而存在，而为感受。因为艺术同时也是为了头脑而存在。

努力去解释那些不可解释问题！这样会让你的想象力像沙漠中的仙人掌那样兴旺起来。

但是，《美国悖论宣言》 (The American Manifesto of the PARADOXISM) 更是一种移民美国而不说英语的人对英语的反抗——一种反语言书，其语言也不地道(美国未来的语言?) ……

摘自《非诗》 (NonPoems)，弗罗仁汀·司马仁达齐著，Xiquan 出版社，菲尼克斯，芝加哥，1991，1992，1993;

这本书包括以下这些实验:

- 无节诗;
- 无诗之诗;
- 草稿诗;
- 绘画诗;
- 用Pirissanorench写的诗(仅美国西南的某个人用的语言);
- 超级诗;
- 图像诗;
- 悲伤诗。

3 计算机技术辞典("Dictionary of Computing"by Denis Howe)

一个精心编排的计算机科学专业术语大型辞典，*免费网上计算机技术辞典*，由英国的Denis Howe<dbh@doc.ic.ac.uk>编著。经作者同意，我引用其中一些跟这一期多值逻辑期刊 MVJ 有关的定义:

3.1 中智学 (Neutrosophy)

哲学<philosophy> (取自拉丁字根 "neuter" - 中性、中立，希腊词根 "Sophia" －技能/智慧) 为哲学的一个分支，由弗罗仁汀·司马仁达齐 1980 年创立，研究中立性的起源、本质和范畴以及和不同思想观念的作用。

中智学关心的是命题、理论、事物、概念或实体 "A" 和它对立 "Anti-A"、它的否定 "Non-A" 以及既不是 "A" 又不是 "Anti-A"，记为 "Neut-A" 三者之间的关系。中智学是中智逻辑neutrosophic logic、中智概率论neutrosophic probability、中智集合论neutrosophic set以及中智统计学neutrosophic statistics的基础。

主页Home.

["Neutrosophy / Neutrosophic Probability, Set, and Logic", Florentin Smarandache, American Research Press, 1998].
(1999-07-29)

3.2 中智逻辑

逻辑<logic> (或司马仁达齐逻辑) 是在中智学的基础上对模糊逻辑的概括总结。一个命题可以为: t 真, i 不确定和 f 假，其中 t、i、f 值为实数值，定义范围分别为 T、I、F，其中对 T、I、F 或三者之和 n=t+i+f 不加限制。由此，中智逻辑学概括了:

- 直觉逻辑intuitionistic logic，它支持不完全理论 (对于 0<n<100, 0<=t,i,f<=100);
- 模糊逻辑fuzzy logic (对于 n=100、i=0 及 0<=t,i,f<=100);
- 布尔逻辑Boolean logic (对于 n=100、 i=0, 且 t、f 或为 0，或为 100);
- 多值逻辑 (对于0<=t,i,f<=100);
- 并行相容性 (paraconsistent) 逻辑 (对于n>100, 且t、f均<100);
- Dialetheism，它认为有些矛盾是真的 (对于t=f=100 且 i=0; 有些悖论可以这样表示)。

和其它逻辑相比，中智逻辑引入了 "不确定性" 的百分比——它取决于隐藏在某些命题中的未卜参数。他同时允许 t、i、f 中的每一个成份越过 100 或低于 0。比如，在某些重言式中 t>100，称为 "过真" (overtrue)。

Home.

["Neutrosophy / Neutrosophic probability, set, and logic", F. Smarandache, American Research Press, 1998].
(1999-10-04)

3.3 中智集合论

逻辑<logic> 是在中智学的基础上对直觉集合论、经典集合论、模糊集合论、并行相容性集合论、dialetheist集合论、悖论集合论以及重言集合论的概括总结。元素 x(T, I, F) 通过以下方式隶属于集合: 其隶属关系的真实性为 t, 不确定性为 i, 荒谬性为 f, 其中 t、i、f 值为取自集合T、I、F的实数值，并对T、I、F及三者之和 n=t+i+f 不加限制。

中智集合论概括总结了:

- 直觉集合论，它支持不完全集合理论 (对于 0<n<100, 0<=t,i,f<=100);
- 模糊集合论 (对于 n=100、i=0 且 0<=t,i,f<=100);
- 经典集合论(对于 n=100 且 i=0, 且 t,f 或为 0 或为 100)
- 并行相容性集合论 (对于n>100, 且 t、f 均 <100);
- Dialetheism 集合论，它认为有些不相交 (disjoint) 集合的交集不是空集 (对于 t=f=100 且 i=0; 有些悖论集合可以这样表示的)。

Home.

["Neutrosophy / Neutrosophic Probability, Set, and Logic", Florentin Smarandache, American Research Press, 1998].
(1999-12-14)

3.4 中智概率论

<logic> 是在中智学的基础上对概率论的扩展，其中一个语句的成立否可以为: t 真, i 不确定和 f 假，其中t、i、f 值为实数值，范围为定义在 $]^{-}0, 1^{+}[$ 的 T、I、F，其中对 T、I、F 或三者之和 n=t+i+f 不加限制。

Home.

["Neutrosophy / Neutrosophic Probability, Set, and Logic", Florentin Smarandache, American Research Press, 1998]

3.5 中智统计学

统计学<*statistics*> 建立在中智概率论上的事件分析方法。

["Neutrosophy / Neutrosophic Probability, Set, and Logic", Florentin Smarandache, American Research Press, 1998]. (1999-07-05)

司马仁达齐的后两篇论文给出了这些定义的更一般性形式，并加以解释和示例，达到其最终形式。为什么*模糊逻辑*有待扩展?

A) 因为悖论也是命题，它并不能用模糊逻辑表示，

B) 因为中智逻辑有助于区别相对真理和绝对真理，而模糊逻辑做不到。

鉴于悖论这种命题可以同时为真为假，中智逻辑值 NL(悖论) = (1, i, 1)，但 (模糊逻辑，译者注) 这种表示不能用于确定模糊逻辑值 FL(悖论)，因为如果 FL(悖论) = 1 (为真) 则为假的模糊成份自动为0。正因为如此，研究中智学才显得更有意义。

参考文献:

[1] Howe, Denis, editor, *"The Free Online Dictionary of Computing"*, http://foldoc.doc.ic.ac.uk/.

[2] Le, Charles, "*pARadOXisM - the Last Avant-Garde of the Second Millennium*", http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html.

[3] Popescu, Titu, "*Estetica paradoxismului*", Tempus Publ. Hse., Bucharest, 1995.

[4] Smarandache, Florentin, "*Collected Papers*", Vol. II, University of Kishinev Press, Kishinev, 1997.

[5] Soare, Ion, "*Paradoxism and Postmodernism*", Almarom, Rm. Vâlcea, 2000.

ANDRES LAIAPEA (Estonia)

VÄLJAJUHATUS

80’ndate alguses Rumeenia suletud ühiskonnas sündinud antitotalitaarne paradoxism, mis võlgneb oma olemasolu Florentin Smarandache’i nimelisele matemaatikule, kuulub kahtlemata minu kui enesekultuse all kannatava egofuturisti ehk grafomaani arsenali ning on seega lahutamatult seotud minu kirjutise tehnilise ülesehituse ja sisulise paradoksaalsusega, mis mõnele lugejale lausa peavalu on põhjustanud.

Inimesed on üksikisiku seisukohalt hirmus jõud. Üleolev mass/ kamp/ kari võib oma enneolematust intellektuaalsusest tingitud eelarvamustes kergesti lämmatada ka kõige nõrgema leegi. Pealegi on eestlased rahvas ilma filosoofia ning teadliku ajaloota, intellektuaalselt pärsitud, hingelt arg, lüüriliste värsiseppade, folkloori, pianistide ja artistide loid ning lodev rahvas, mille keskel isegi juudid lahustuvad ja kaotavad oma mürgi.

Mina aga ütlen: „Ma olen pseudointellektuaal, pseudokunstnik (kui ma oleksin midagi väärt, siis oleksin kuulus!), see tähendab parasiit, logard, teoreetik, kuutõbine, anarhist, hulgus ja kindlasti ka kelkija!“. Publikum noogutab mõistvalt kaasa, mängu ilu paelub ka neid. Pealegi kirjutasin ma viimased lõigud gombrowiczi pealt maha!

Mõni haritud inimene isegi naudib oma üleolevat abitust. Süvenemise ja analüüsimise asemel võtab omaks esimese pähetuleva mõtte ning küsib: „Miks seda lihatükki ei ole korralikult praetud? Kas teie kokk ei oska siis üldse midagi korralikult teha?“ Seejuures unustab see väärikas kodanik, et ta ei viibi on mitte restoranis, vaid kõigest turul, lihaleti ääres. Nüüd on see inimene omale suure tüki toorest seapekki suhu toppinud ning võrdleb seda gurmaanidele mõeldud delikatessidega. Teadke siis, et mina kuulun hoopis vegetaarlaste

hulka ja see, mis näeb teie jaoks välja nagu seapekk, on tegelikult lahtine martsipan. Ärge liiga palju sööge, süda võib pahaks minna!

Mind huvitavad tunnetuse äärmuslikud vormid, eksperiment kui põhjus ning tagajärg: kui eeladada, et mõistus on masin, mis dialektiliselt iseend puhastab, siis tähendab see, et määrdumine on talle igiomane. Ma ajan ainult ühte poliitikat: iseenda poliitikat. Ma ise olen riik. Pean ühe küsimuse kirja panema, et see asi teile selgemaks ja arusaadavamaks muutuks: kes on määranud, et kirjutada võib vaid siis, kui on midagi öelda?

Ma tahaksin teilt küsida ainult üht: kas te olete usklik? Nii või teisiti saab sellele küsimusele vastata vaid jaatavalt – tegemist ei ole pelgalt lingvistilise paradoksiga, seepärast pole ma ka kunagi vastust leidnud. Niisiis: kas te olete usklik?

Kriitik aga ütles (irvitades): „Kirjuta mida tahad teha. Vanuse ja 500 piire ja ka muid piire ei ole. Igasugu rollimängud on teretulnud. Sa oled nüüd kirjanik!“.

Miks ma selle fuckingraamatu üldse kirjutasin?

LÕPP

(Kas see ongi lõpp?)

KAS SÕDA ON RAHU?

Kas vabadus on orjus? Kas elu on surm? Ajalugu on meie ettekujutuste vili, tegelikult ei ole seda olemas. Reaalsuses eksisteerivad vaid faktid, julm statistika – kõik tõlgendused on subjektiivsed. Keegi ei oma õigust, sest kõigil on õigus.

George W. Bushi sõnavõtud on teinud veidi enam kui aasta jooksul läbi huvitava arengu plagiarismist paradoxismini. Kui esialgu sisaldasid tema kõned arvukalt tsitaate Vanast Testamendist, siis nüüd armastab meie kõigi lemmik loopida kilde postmodernismi klassikute repertuaarist.

1980'ndate algupoolel Rumeenia suletud ühiskonnas sündinud paradoxism on selle pooldajate väitel postmodernismi viimane eelpost. See on kirjanduse, kunsti, filosoofia ja teaduse avangard.

Liikumise rajaja Florentin Smarandache selgitab: „Paradoxism sündis protestist totalitarismi vastu. 80'ndate Rumeenias manipuleeris kultuuriga väike rühm inimesi. Lugesid ainult nende ideed ja publikatsioonid. Me ei saanud avaldada peaaegu midagi. Siis tuli mõte teha kirjandust, ilma tegelikult midagi kirjutamata."

Pidada rahvale kõnesid, ilma neile tegelikult midagi ütlemata. See on ilmselt kõigi poliitikute unistus. Lämmatada elektoraadi ajutegevus kaunite kõnekujundite lummavasse rägastikku. Rääkida ja rääkida, kuid olla samal ajal vait. Hüpnotiseerida kuulajate meeled ning sisendada neile vastuvaidlematut kuulekust.

Kui sa ei ole meiega, siis oled sa meie vastu! Meiega võidad! Vali kord! Julge olla otsustaja! Parema homse nimel! Loomulikult! Kodust algab Eestimaa!

Päevast päeva korratavate hüüdlausete abil uinutatakse sihtgrupi liikmete mõistus kummalisse tardumusse, mis lülitab välja mõtlemisvõime ja seab indiviidi sõltuvusse alateadlike

impulsside kõikevõitvast jõust. Reklaam, propaganda, ajupesu. Kas keegi tahab kuulda tõtt?

Kõik inimesed armastavad tõtt, vähemalt meeldib neile mõte taolisest armastusest. Ja nad kõik näevad seda absoluutselt erinevalt ehk nii nagu tahavad. Kuid taolisest tõest objektiivsemana paistab mulle statistika, sest see on ju fakt. Lihtsalt numbrid...

111000 + 500000 = 350

Mis jura see veel on? Ehk tuleks küsimus püstitada hoopis nii: Kas sõda on surm? Ja kui on, siis kelle jaoks? Ja kelle poolt oled sina, kas tapjate või tapetute? Meile kõigile meeldivad võitjad, aga mis saab kaotajatest? Ja kui palju peab neid olema, et võitjad särada saaksid?

JEAN DEZERT (France)

J'ai pris grand plaisir en lisant les anti-poésies[1] de Florentin Smarandache. J'y retrouve la même fraicheur d'écriture que celle de Jacques Prévert que j'adore. Je vais les faire découvrir à mon pére qui était professeur de littérature et qui les appréciera surement.

Il vient à ma mémoire ce début de chanson de Môrice Bénin – Poête et chanteur écolo/ anarchique français contemporain "mal-heureux-sement" trop méconnu mais heureux dont les texts me touchent profondément.

"On avance toujours à reculons quand on cherche ce qu'on a trouvé... Tout se joue au quart de seconde, juste avant la montée des crues. Est-ce que tu crois que je croasse bien mieux que toi?"

[1] Florentin Smarandache, *Antichambres/Anti-poésies/Bizarreries*, Edition Noréal, Caen, France, 1989, http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/Antichambres.pdf

PIERRE LAMARQUE (France)

L'ÉCOLE DU PARADOXE

Ou "Quelques paroles du maître suivies de quelques remarques plus ou moins impertinentes de l'élève"

Le paradoxe, figure du discours aussi ancienne que le discours lui-même, intéresse Florentin Smarandache au point que ce mathématicien poète en a fait son cheval de bataille...

D'après l'auteur, inventeur d'un programme qu'il prétend *"dernière avant-garde du deuxième millénaire"*, l'origine historique du *Paradoxisme*, programme qu'il a créé et dirige depuis une vingtaine d'années, remonte à l'époque de la dictature dans son pays natal, la Roumanie. En effet: *"dans les mass-média l'on proclamait que 'notre vie est merveilleuse', mais en réalité notre vie était misérable…"* (Deuxième manifeste du *Paradoxisme*). Voilà déjà, en effet, un paradoxe... Une autre origine, celle-là théorique, plonge ses racines dans les mathématiques *"Je suis parti des mathématiques. Proprement, j'ai été étonné: pourquoi existe-t-il en mathématiques des paradoxes? Pourquoi la plus exacte science, la reine des sciences – comme Gauss avait dit d'elle, admet-elle des choses fausses et vraies à la fois? Alors, pourquoi pas en littérature?"* (Premier manifeste du *Paradoxisme*).

La troisième racine du Paradoxisme de Florentin Smarandache est lyrique: *"ne m'imposez pas de règles littéraires"* (Troisième manifeste du *Paradoxisme*).

*

Arrêtons-nous d'abord si vous voulez bien, à ce postulat selon lequel la reine des sciences *admet des choses fausses et vraies à*

la fois... autrement dit, le front mathématique serait couronné de laurier artificiel. Il me faut l'admettre, même si je ne connais pas grand-chose en mathématiques, car ce postulat évoque pour moi les grandes théories à la fois vraies et fausses de grands génies des mathématiques comme Newton, Einstein... qui ajoutèrent leur pierre, vraie et fausse à la fois, à l'édifice du savoir.

*

Le paradoxe est explosif... Florentin Smaraudache vient d'allumer la mèche!

A présent si vous voulez, plutôt que de nous éloigner, penchons-nous sur quelques aspects du programme proposé... (pas une étude exhaustive, juste quelques aspects...)

*

"Le but (du *Paradoxisme*) *est l'élargissement de la sphère artistique par des éléments non-artistiques"*.

Elargir la sphère artistique par des *"éléments non-artistiques"*... n'est-ce pas comme si vous crachiez dans la soupe sous prétexte de faire la cuisine? Voilà, cher Florentin, un mélange risquant d'être pour le moins indigeste!

Mais bon, je veux bien goûter à ces *"éléments non-artistiques"* élargissant *la sphère artistique*, après tout... même si à priori cela ne me convient pas trop...

*

"Alors j'ai dit: Allons faire de la littérature... sans faire de la littérature! Allons écrire... sans écrire en réalité rien! Comment? Simplement: la littérature-objet! 'Le vol d'un oiseau', par exemple, représentait un poème naturel..."

Oui, c’est possible d’écrire sur une page blanche, c’est possible d’écrire seulement ces mots:

Le vol d’un oiseau.

Et de signer... et d’ajouter, voilà l’art! C’est tout à fait possible car dans votre programme, vous avez bien précisé: “J’autorise toute audace”.

Moi-même, avant de vous rencontrer sur le Net, j’avais osé sur la Page Blanche, et bien sûr comme vous, c’est à dire sans vouloir imiter personne:

A vendre
ou bien encore :
En haut et à gauche.

*

“A l’aide des ‘experiments’ l’on ajoute des nouveaux termes littéraires, artistiques, philosophiques, ou scientifiques, des nouvelles procédures, méthodes, ou même algorithmes de création.”

Oui aux *‘experiments’* en poésie comme ailleurs, et dans la vie elle-même!

Mais avouez que “l’intention expérimentale” n’est pas nouvelle, car elle existe depuis que l’homme est né et que l’enfant grandit...

*

“- *le paradoxisme révèle spécialement les contradictions, les antinomies, les antithèses, les anti-phrases, l’antagonisme, le non-conformisme, les paradoxes autrement dit de n’importe quoi (en littérature, art, science)”*

Cette révélation est, en revanche, une authentique révélation; c’est ainsi que Florentin Smarandache a déjà publié trois

anthologies du *Paradoxisme* dont l'une en français. Et dans celles-ci, l'auteur cite des textes exemplaires pour leur culture de contradictions, antinomies, antithèses, anti-phrases, antagonismes, paradoxes...

*

Si vous désirez en savoir plus sur le *Paradoxisme*, vous pouvez obtenir le texte des trois manifestes du paradoxisme ainsi qu'une bibliographie des publications de Florentin Smadanrache, en vous adressant par courrier électronique à moi-même (pierre.lamarque@lapageblanche.com) ou à l'auteur (smarand@unm.edu).

Voici une adresse de site présentant la version française de l'introduction au Paradoxisme
http://ww.geocities.com/jeanmariecharrier/Paradoxisme.html

LA POESIE c'est
Aller contre vents et marées
Remuer ciel et terre

Parler à coeur ouvert
Aimer à corps perdu

S'enfuir à toutes jambes
Avoir bon pied, bon oeil
En voir de toutes les couleurs

Se mettre en quatre
Etre heureux comme un poisson dans l'eau

Battre la campagne
Faire les quatre cents coups

Brûler la chandelle par les deux bouts

Perdre la boussole
Chercher midi à quatorze heures

Crier misère
Conter fleurette
Courir deux lièvres à la fois
Montrer patte blanche

Crier sur les toits
Etre tout feu tout flamme
Donner un coup d'épée dans l'eau

Etudier pour être bête
Avoir les yeux plus grands que le ventre
Chercher une aiguille dans une botte de foin

Vivre comme l'oiseau sur la branche
Aller comme une âme en peine
Revenir de loin

Etre trempé jusqu'aux os
Se sentir sur des charbons ardents

Etre sous le charme

Etre un homme de paille
Un homme de sac et de corde
Retourner le fer dans la plaie
Jeter de l'huile sur le feu

Faire la pluie et le beau temps
Ne plus savoir sur quel pied danser

Abattre ses cartes
Faire les yeux doux
Filer le parfait amour
Mourir à petit feu

Etre un moulin à paroles
Rire aux anges
Tomber des nues
Saisir la balle au bond

Ne pas y aller par quatre chemins
Prendre la poudre d’escampette
Loger à la belle étoile

Rire jaune

Dormir debout

ET LA CHAMBRE DES DEPUTÉS

est en train de préparer une loi
pour tuer la loi...

JEAN MICHEL NIGER (France)

Distiques parodoxistes

VIBRATION

ça avance
sur place

AMOUR EXTREME

l'intime
étrangère

VOIX CACHEE

exubérant
silence

ESCARGOT

mobile home
fixe

INITIATIVE EROTIQUE

ce matin là je pris les devants
par derrière

MYTHOMANIE

l'innocence
du mensonge

Distiques tautologiques

PANIQUE

la peur prit la fuite
devant la peur

INVISIBLE

le milieu
se confond au médian

SATURATION

le plein
est à son comble

LETHARGIE

il rêve
qu'il dort

AMNESIE

j'ai oublié
que je ne me souviens pas

SOUFFRANCE

la plaie est enchaînée
à la plaie

Distiques Dualistiques

EXOTISME

le charme des distances
les distances du charme

ACCIDENT DE TIR

la roulette russe
le russe à roulette

FIDELITES

l’amour du prochain
le prochain de l’amour

ACCOMODEMENTS

les restes du bonheur
le bonheur des restes

RETRAITE

la fuite du temps
le temps de la fuite

EPUISEMENT

la panne d’essence
l’essence de la panne

LUC ROSÉ (France)

OPPOSITIONS

Je suis de moi déphasé
Ou plutôt dualité
L'un dans ce monde
L'autre en décombres

Synthèse et division
Gouvernent mes frissons
Tantôt soleil
Tantôt fiel

Union contradictoire
De ma face blanche et noire
Si parfois je suis l'un
De l'autre, je suis sien

Monde parallèle
Dessus, dessous d'ailes
Recto verso de mon âme
Paradis, enfer me réclame

Sans cesse en ballottement
Joies et tourments
Je m'oppose à moi sans cesse
Choc de mes propres détresses

J'aimerais me reposer un instant
Peut être du côté blanc
Peut être du côté noir
Allez savoir?

MON AMOUR, JE TE HAIS!

Je sens monter
De mes profondeurs,
La chaleur glacée
De mes rancoeurs.

Joie de la rage
Qui m’habite,
Peur et courage
Qui m’excite!

Cette soirée
Verra le jour,
Où prisonnière libérée,
Mon aigreur se fera velours.

Pour bien te faire mal,
Te rendre ce que tu m’as donné.
Éteindre ta flamme,
Pour ton esprit éclairer.

Te faire voir le début de ta fin,
Mon aube, ton déclin.
Que mon amour banni,
Ai dans sa course, le répit.

Que dans le calme de ma colère,
Le besoin de mon manque, tu ais.
Et que demain soit hier,
Mon amour, je te hais!

BERND HUTSCHENREUTHER (Germany)

NON-POEM

Einzeilengedichte – keine Gedichte
---
one line poem, no poem

PARADOXISTIC LIMERICK

A technical writer, oh blast!
lived backward from future to past,
    he came out of his grave
    married, played in a cave,
was born, and aborted at last.

RÜCKWÄRTS

Staub, Gerippe, heraus aus dem Grab,
Rente, Scheidung, Stress, Kinder, trab, trab,
    Hochzeit, Frau, Studium, Lust,
    Schule, Krippe, die Brust,
die Geburt, und dann trieb man ihn ab.

SEHEN UND NICHT SAHEN
(Ferdinand trifft Florentin)

Smarandache, der sagte: “Wie es scheint,
sind wir heut zum Dialog vereint.
Also bitte sag mir, was du siehst!”

Ferdinand erklärte: “Erst mal dich,
dann die Wand, den Stuhl, den Tisch, das Fenster,
keineswegs jedoch seh ich Gespenster,
und jetzt, bitte, korrigiere mich.”

“Alles, was du siehst, ist unsichtbar,
jedes Teilchen, Molekül, Atom,
sei’s von Platin, Gold, Ruthenium, von Chrom.
Und ich hoffe, das ist völlig klar!”

Ferdinand schaut um sich, und er spricht:
“Was nicht da ist, sehe ich halt nicht!”

PARADOXISTISCHE ZWEIZEILER
von Florentin Smarandache
als eine neue Art Dichtung mit fester Form

Der paradoxistische Zweizeiler ist ein zweizeiliges Gedicht, das eine Antithese enthält. Die zweite Zeile widerspricht der ersten, aber beide zusammen bilden eine Einheit, die den Titel definiert.

Hier sind sieben Beispiele paradoxistischer Zweizeiler:

Perpetuum Mobile

In einer stabilen
Instabilität

Klatsch

Große Reden
um nichts

Der Feind

Er hilft dir
auf den falschen Weg

Der Sündenbock

Selbst wenn er's nicht war
war er's.

Mangel

Zu viel davon
ist immer ein wenig zu wenig

Glühbirne

Macht Nacht
zu Tag

Kalifornien

Gezähmter
wilder Westen

DUALISTISCHE ZWEIZEILER

als eine neue Art Dichtung mit fester Form:
von Florentin Smarandache

Der dualistische Zweizeiler besteht aus zwei Zeilen, von denen die zweite den Gegenpart zur ersten darstellt, beide zusammen definieren den Titel oder sind mit ihm verbunden.

Hier sind einige Beispiele:

Schöpfung

Leben für das Sterben
und sterben für das Leben.

Multidisziplinarität

Die Geschichte der Kunst
oder die Kunst der Geschichte

NEUE LITERARISCHE BEGRIFFE
von Florentin Smarandache

Durch den “Paradoxismus”, eine aus den 1980 Jahren stammenden künstlerischen Richtung, wurden folgende neue literarische Begriffe eingeführt:

Neue Typen von Gedichten mit fester Form
* Paradoxistsiche Zweizeiler
* Tautologische Zweizeiler
* Dualistische Zweizeiler
* Paradoxistische Dreizeiler
* Tautologische Dreizeiler
* Paradoxistische Vierzeiler
* Tautologische Vierzeiler
* Fraktale Gedichte

Neue Arten von Kurzgeschichten
* Syllogistische Kurzgeschichte
* Zirkuläre Kurzgeschichte
(F.Smarandache, "Infinite Tale" – Unendliche Erzählung, 1997)

Neue Typen von Dramen
* Neutrosophisches Drama
* Sophistisches Drama
* Kombinatorisches Drama = ein Drama, dessen Szenen permutiert und kombiniert werden auf so vile unterschiedliche Weisen, dass Milliarden und Abermilliarden unterschiedlicher Dramen erzeugt werden. (F.Smarandache, "Upside-Down World" – Die Durcheinander – Welt, 1993)

EMILIAN MIREA (Germany)

WATERLOO

De fapt la Waterloo nu a pierdut şi nu a câştigat nimeni, au murit doar nişte oameni şi nişte cai care nu aveau simțul ridicolului.

FRUMOASELE PĂCATE

Un prieten îmi spunea odată că o să-i ceară socoteală lui Dumnezeu, pentru că în viața de aici 1-a „aburit” cu femei.

Eve peste Eve

care mai de care mai frumoase si mai doritoare, iar apoi tot El îl va întreba de păcatele vieții pământeşti.

MARIA MUSSET (Germany)

GENEROSITY

Give a lot
receive little

ADMISSION

It’s right
I was wrong

NIGHTMARE

A real
dream

DRUNKARD

He has got two legs
yet legless

ADULT

Baby?
Big Baby?

TITU POPESCU (Germany)

THE AESTHETICS OF PARADOXISM
(fragment)

Constituted as a cultural model with the ambition to resolve the crisis of modernism, juggling in surface with the playfulness, the skeptical, with a pulverization of the cultural and judging with an expert eye the democratic re-equilibrium of the entirety, paradoxism reanalyzes the Being. This type of poetic intervention is the nostalgia of the social status, essence of the Being, of the nonapparent one, but that can be reached through an initiated intervention – as did, premonitory, Ion Barbu.

But modernism, that began with Mallarme, is an expression of the crisis of the subject (de-constructed, even philosophically in a time near to us, Deridda), a fact that brings a crisis of the communication, the de-constructing of language – that holds of that mentality – that we think we can delay today, after that postmodernism attempted a conciliating synthesis.

Here a precision is imposed, that the poetry of paradoxist de-construction doesn't annul the image (internal, potential) and the proposal of construction (a reconstruction or a construction of a negative sign) is concomitant. The dislocation of the language can touch senses that are more or less intent, through brilliant objectives (surrealist short circuits), but objectives with a magma of derision. The paradoxist poet teases the real, opposing it. At the agreement level, all taboos are abolished, that of the love of beauty being one of those. The parody of clichés is constructive of this scriptural mode, as is also the dynamiting of the stabilized modalities, generally of the rhetorical commonplaces.

The proceeding has revived: both decoding and simultaneous recoding, both deconstructing and (possible) reconstruction, both negation and (virtual) affirmation. The apparently spontaneous

generosity of senses indicates, in fact, a supreme elaboration sufficient to.

De-constructing of the habitual language is concomitant with a new respecialization: broken, derived, that has no longer anything in common with the “androgynous” completeness of the former language. Such a kind of enterprise can be a way to Dostoevskian liberation from “the internal demons” of the language, but only in an approach toward an horizon of an agreed expectation, that however is not in the greater part of the readers. Only for some (intellectually informed and temperamentally predisposed), the playsome (as an act of culture, cf. Huizinga), according the formula of a calculation of probabilities, can take the place of the traditional emotional stimuli.

If we remain in the postmodernist classification of paradoxism (in a prolonged phase of dissidence, in a polemic extension), we must then say that original notion has assimilated not only the heterogeneous tropism, but also the unpredictable tricks. If postmodernism, besides, can also be considered as a future even unexpected of the traditional formal units, these ones appear presently, in a vehement opposition, as texts-obstacles that dislocate and annihilate, that transform the linear character of easy readings into anguishing labyrinths (the paradoxist authors could reply, as Michel Butor did once: “my books are not labyrinths, but the reality!” – and all would be right).

MARTINA TEICHERT (Germany)

pARadOXisMUs: DIE LETZTE LITERARISCHE, KÜNSTLERISCHE UND PHILOSOPHISCHE AVANTGARDE DES ZWEITEN JAHRTAUSENDS

A) Definition:

PARADOXISMUS ist eine literarische, künstlerische, geistes- und naturwissenschaftliche Avantgarde-Bewegung, die den exzessiven Einsatz von Antithesen, Antinomien, Widersprüchen, Parabeln, Wahrscheinlichkeiten und Paradoxien in Schöpfungen zur Grundlage hat.

Diese Bewegung wurde in den 1980er Jahren von dem rumänischen Schriftsteller Florentin Smarandache als antitotalitärer Protest gegründet und weitergeführt.

B) Etymologie:

Paradoxismus = Paradox + ismus beschreibt die Theorie und Praxis des Einsatzes von Paradoxien, Widersprüchen etc. in Schöpfungen.

C) Geschichte:

“Paradoxismus begann in Rumänien in den 1980er Jahren als antitotalitärer Protest gegen eine geschlossene Gesellschaft, in der die gesamte Kultur von einer kleinen Gruppe von Menschen manipuliert wurde. Es zählten nur ihre Ideen und ihre Publikationen. Wir konnten so gut wie nichts veröffentlichen. Dann sagte ich: Lasst uns Literatur machen ... ohne Literatur! Lasst uns schreiben ... ohne wirklich etwas zu schreiben. Wie? Einfach: Objektliteratur! “Der Flug eines Vogels” zum Beispiel ist ein “Naturgedicht”, das nicht mehr niedergeschrieben werden muss, in jeder Sprache ist es greifbarer und wahrnehmbarer als alle Zeichen, die auf Papier gesetzt ein “künstliches Gedicht” ergeben: deformiert, das Ergebnis einer Übersetzung des Beobachteten durch den Beobachter und durch die Übersetzung verfälscht. ”Hupende Autos auf der Straße“ war ein “Stadt-

Gedicht", "Mähende Landarbeiter" war ein "Disseminationsgedicht", "Der Traum mit offenen Augen" war ein "surrealistisches Gedicht", "Albern reden" war ein "dadaistisches Gedicht", "Chinesische Unterhaltung für Sprachunkundige" war ein "lettristisches Gedicht", "Wechselnde Unterhaltung zwischen Reisenden auf einem Bahnhof über verschiedene Themen" war ein "postmodernes Gedicht" (Intertextualität).

Möchten Sie eine vertikale Klassifizierung? "Visuelle Dichtung", "Klangdichtung", "Geruchsdichtung", "Geschmacksdichtung", "Tastdichtung".

Eine weitere diagonale Klassifizierung: "Gedicht-Phänomen", "Gedicht-(Seele) Zustand", "Gedicht-Ding".

In der Malerei wie in der Bildhauerei – alles existierte bereits in der Natur, fertig erschaffen.

Deshalb leisteten wir einen stummen Protest!

Später gründete ich ihn auf Widersprüchen. Warum? Weil wir in jener Gesellschaft ein Doppelleben führten: ein offizielles Leben – propagiert durch das politische System – und ein reales Leben. Die Massenmedien redeten uns ein, dass "unser Leben wunderbar sei", doch in Wirklichkeit war "unser Leben miserabel". Das Paradoxon blühte! Die Schöpfungskraft entnahmen wir dem Hohn, dem umgekehrten Sinn, der synkretistischen Art. Der Paradoxismus war geboren. Die während der Ceausescu-"Ära" so beliebten Volkswitze, einem intellektuellen Atmen gleich, waren wunderbare Inspirationsquellen.

Das "Nein" und "Anti-" meiner paradoxistischen Manifeste waren von kreativem und keineswegs von nihilistischem Charakter (C.M. Popa). In seinem klassischen Werk zur paradoxistischen Bewegung: "Paradoxism's Aesthetics" (1994) beschreibt Titu Popescu den Übergang vom Paradoxon zum Paradoxismus. Während I. Soare, I. Rotaru, M. Barbu und Gh. Niculescu den Paradoxismus in meinem literarischen Werk

untersuchten, stellte N. Manolescu anhand eines meiner Nicht-Gedicht-Manuskripte fest, dass diese gegen den Strich gehen.

Ich hatte keinen Vorreiter, der mich beeinflusste, ich war inspiriert von der im Land vorherrschenden “völlig auf den Kopf gestellten Situation”. Ich stieg ins Politische, Soziale ein und kam schnell zur Literatur, Kunst und Philosophie und sogar zur Wissenschaft.

“Das Ziel ist die Erweiterung der Kunstsphäre durch nicht-künstlerische Elemente. Jedoch insbesondere der gegen die Zeit und gegen den Sinn gerichtete Schaffensprozess. Weiterhin das Experimentieren.”

Durch Experimente bringt man neue literarische, künstlerische, philosophische und wissenschaftliche Termini, neue Abläufe, Methoden oder sogar Algorithmen der Schöpung hervor. In einem meiner Manifeste stellte ich den Sinn des Un-Sinns, Wechsel von übertragenem zu direktem Sinn, umgedrehte Interpretation linguistischer Ausdrücke vor.

Im Jahr 1993 unternahm ich eine Paradoxismus-Tournee und besuchte Literaturgesellschaften und Universitäten in Brasilien. In den 20 Jahren des existierenden Paradoxismus wurden 25 Bücher und über 200 Kommentare (Artikel, Rezensionen) sowie drei internationale Anthologien veröffentlicht.”
(Florentin Smarandache)

D) Merkmale des Paradoxismus (von Florentin Smarandache)

Grundthese des Paradoxismus:
Alles hat eine Bedeutung und eine Nichtbedeutung, in Harmonie zueinander.

Kern des Paradoxismus:
a) der Sinn hat einen Un-Sinn, und umgekehrt:
b) der Un-Sinn hat einen Sinn.

Motto des Paradoxismus:
“Alles ist möglich, das Unmögliche auch!“

Symbol des Paradoxismus:
(Eine Spirale – optische Täuschung oder Teufelskreis)

Abgrenzung zu anderen avantgardistischen Bewegungen:

- Paradoxismus hat eine Bedeutung, hingegen Dadaismus, Lettrismus, die absurde Bewegung nicht;

- Paradoxismus enthüllt insbesondere die Widersprüche, Antinomien, Antithesen, Anti-Phrasen, Antagonismen, Nicht-Koformismen, kurz: die Paradoxien in allem (in Literatur, Kunst, Wissenschaft), während diese vom Futurismus, Kubismus, Surrealismus, Abstraktionismus und allen anderen avantgardistischen Bewegungen außer Acht gelassen werden.

Direktiven des Paradoxismus:

- Einsatz wissenschaftlicher Methoden (insbesondere Algorithmen) zur Erzeugung (sowie zum Studium) widersprüchlicher Literatur und künstlerischer Werke;

Erzeugung widersprüchlicher Literatur und künstlerischer Werke in wissenschaftlicher Dimension (durch Verwendung von Symbolen, Metasprache, Matrizen, Theoremen, Lemmata etc. der Wissenschaft).

E) Das dritte paradoxistische Manifest

Zwängt mir also keine literarischen Regeln auf! Tut ihr es doch, werde ich diese sicherlich missbrauchen. Ich bin kein Dichter, deshalb dichte ich.

Ich bin ein Anti-Dichter oder Nicht-Dichter.

Ich kam so nach Amerika und wollte die Freiheitsstatue der Dichtung wieder aufbauen, befreit von der Tyrannei der Klassik und ihrer Dogmen.

Ich gestattete alle Kühnheiten:

- Anti-Literatur und ihre Literatur;
- Flexible Formen gebunden, oder das lebende Angesicht des Todes!
- Stil des Nicht-Stils;
- Gedichte ohne Vers (weil Gedichte keine Wörter bedeuten) - stumme Gedichte mit lauter Stimme;
- Gedichte ohne Dichtung (weil die Vorstellung von “Gedicht” mit keiner Definition übereinstimmt, die man in

Lexika oder Enzyklopädien findet) – Gedichte, die durch ihre Abwesenheit existieren;

- Nachkriegsliteratur: Seiten um Seiten, bombardiert mit Dreck, Banalitäten und Poesielosigkeit;
- paralinguistische Verse (ausschließlich!): Grafiken, lyrische Portraits, Zeichnungen, Skizzen...
- Nicht-Wort und Nicht-Satz-Gedichte;
- sehr ungeordnete freie Verse und triviale hermetische Verse;
- verständlich unverständliche Sprache;
- ungelöste und offene Probleme der Mathematik als sehr schöne Gedichte des Geistes – wir müssen in diesem technischen Zeitalter die Kunst verwissenschaftlichen;
- unpersönliche Texte personalisiert;
- elektrischer Schlag;
- Übersetzung aus dem Unmöglichen ins Mögliche, oder Umwandlung des Abnormalen ins Normale;
- Kunst pro Nicht-Kunst;
- mache Alles zu Literatur, mache Nichts zu Literatur!

Der Dichter ist kein Entenkönig! Der Begriff “Dichtung” mitsamt seinen Ableitungen ist in unserem Jahrhundert unmodern geworden; die Menschen machen sich lustig darüber. Es ist mir peinlich zuzugeben, dass ich lyrische Texte schreibe, ich verstecke sie. Die Menschen lesen und hören heute keine Lyrik mehr, doch sie werden diesen Band lesen, denn es gibt nichts zu lesen! Die paradoxistische Bewegung ist jedoch weder nihilistisch noch disparat.

Das Buch der Nicht-Gedichte ist ein Protest gegen die Vermarktung der Kunst. Verkauft ihr Schriftsteller denn eure Gefühle? Schreibt ihr nur für Geld??

Es werden nur Bücher über Verbrechen, Sex, Horror veröffentlicht. Worin liegt die wahre Kunst?

Im Betteln...

Vielleicht finden Sie in diesem Buch nicht gesammelter Gedichte alles, was Sie weder brauchen noch mögen: Gedichte, die nicht gelesen, nicht gehört, ja, nicht geschrieben werden sollten! Genießen Sie sie. Erst nach dem Ärgernis erkennen Sie, was Vergnügen bedeutet. Die Gedichte spiegeln die unendliche.

Seele jedes Einzelnen. Allgemein gesagt: Kunst wird bis an ihre äußerste Grenze zur Nicht-Kunst getrieben - und darüber hinaus...

Besser ein Buch mit leeren Seiten als eines, das nichts aussagt.

Weiterhin ist die Sprache sehr abstrakt und symbolisch, zugleich jedoch sehr konkret: eine nicht in Form oder Inhalt eingeschränkte Dichtung. Sie nutzt das Klischee gegen sich selbst.

ALLES IST MÖGLICH, ALSO AUCH DAS UNMÖGLICHE! Wundern Sie sich also nicht über dieses Anti-Buch! Verstehen Sie es nicht, so verstehen Sie alles. Das ist das Ziel des Manifests. Denn Kunst ist nicht für den Geist, sondern für das Gefühl. Weil Kunst auch für den Geist ist.

Versuchen Sie, das Nicht-Interpretierbare zu interpretieren! Ihre Fantasie wird dabei wie ein Kaktus in der Wüste aufblühen.

Doch das Amerikanische Manifest des PARADOXISMUS ist insbesondere eine Revolte des Emigranten, der kein Englisch spricht, eine Revolte gegen die Sprache, ein Anti-Sprachen-Buch, das in mehr als nur gebrochenem Englisch verfasst ist (die amerikanische Sprache von Morgen?)...

[Aus dem Buch: NichtGedichte von Florentin Smarandache, Xiquan Publishing House, Phoenix, Chicago, 1991-1993.

Der Band enthält sehr Experimentelles, wie:

- Gedichte ohne Vers;
- Gedichte ohne Gedichte;
- Entwürfe von Gedichten;
- gezeichnete Gedichte;
- Gedichte in Pirissanorench (einer Sprache, die im

Südwesten der USA von einer einzigen Person gesprochen wird);

- Super-Gedichte;
- Grafische Gedichte;
- Vereitelnde Gedichte.]

Paradoxismus im Internet:

- in englischer Sprache unter:

http://www. geocities.com/charlestle/paradoxism. html

- in rumänischer Sprache unter:

http://www.geocities.com/ghniculescu/index.html

- in Portugiesisch unter:

http://www.geocities.com/dacosta_teresinha/paradoxismo. html

- in Französisch unter:

http://www.geocities.com/jeanmariecharrier/Paradoxisme.html

- in Spanisch unter:

http://www.geocities.com/sebastianmartinruiz/paradoxismo.html

- in Arabisch unter:

http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/Paradoxism-Arab.htm

Ein internationales Form über Paradoxismus finden Sie unter: http://groups.yahoo.com/group/paradoxism

Kostenlose E-Books und eine Online-Zeitschrift über Paradoxismus stehen unter folgender Adresse zum Download bereit:
http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/Paradoxism.htm.

DAVID HILL (Hungary)

VIRGINS

There’s nothing wrong with being virgins, dears.
Why, I was one myself for several years!

PRASENJIT MAITI (India)

SOUND OF SILENCE

You are there and you are not as the doors would neither open nor close and I may see you now while the very next moment my sorrows blind me, my sorrows that are quite so gay and straight and black that I may not see you dressed in white in a darker room and smiling for a moment as you are angry like evermore ... I may even touch you in the nude and may or may not feel jovially embarrassed, my new found delights that pain me like nobody's business as you are always there and never once haunting my rich city of memories, the Chinese downtown and the WASP countryside, my poor city of oblivion and joyous hatred ... You are there and you are not as the doors would neither open nor close like a clash of cymbals that I may or may not enjoy like Coca-Cola as you are there and you are not dressed in white and naked stark ...

PRASANNANSHU (India)

NONESSAYS ON NONPOEMS

- The nonpoems are not very unpoetic. In this compliment there is a criticism and in this criticism there is a compliment.

- To me it is a novel concept.

- By them the mind starts thinking in images, this is precisely what poetry does and so this non-poetry is poetry.

- The index and the individual titles of this treatise of nonpoetry are quite poetic.

- It is an approach not only of communicating in symbols but even to transcend them.

- In these non poems an imaginative use of the unimaginative geometrical figures and mathematical symbols has been made.

- It is a composite art form ranging from nonpoetry to non-nonpoetry and non-nonpoetry to non-painting.

- Here, the undefinables are in blanks and there are blanks in definables.

- Modern poetry is a revolt against too much of formalism, but the restlessness of the nonpoet is still not satisfied and he revolts for more freedom.

- It is so serious that it looks funny and it is so funny that it looks serious.

- There is anarchy in its surface form but still there is some type of order in its spirit.

Or in other words there is a method in this madness.

B. VENKATESWARA RAO (India)

PARADOXIST DISTICHS

They are easy to read and they consume less time of the reader. An essay explains something to the reader as if the subject is introduced for the first time. A Paradoxist Distich doesn't give that effect. The reader enjoys the brevity and beauty of expression and feels happy to share the feeling with the author. These can be considered as rough sketches of the emotional repertoire of the author. He can elaborate on any of them at any time later.

A city can also be a country in itself being its own capital e.g. Vatican city. But one can't imagine a country without a capital. So is the case with the Paradoxist Distichs. A long poem has to have a central idea. A bare expression of the central idea can also become a poem.

But a poem without a central idea is absurd.

As a Paradoxist Distich is said to be a two-line poem, one content-word in each line is required at the least to form a distich. Just as a day and a night together make one whole day, two contradictory phases need be the core of each unit of expression.

SOLITARY SEEKER!
Prefer His blessing
To the help from others

HEALTHY
The one who never saw a doctor is healthy
One needs to keep away from doctors to be healthy

QUEUE
Necessary when supply is less
Difficult if demand is more

SPECTACLES
Correct the sight
And corrupt the looks

EVOLVED
Desires to be free
Despite his wealth

CONFIDANT
Sympathetic software
In external hard disc

SIN
Court of law can overlook
Conscience says ‘No’

SILENCE
Absence of speech
Means in the middle

PATIENCE
Delight is detected
In delay of the expected

COMPANY
Having someone around
For sharing personal ground

DEMOCRACY
Allowing anarchy
To be set right on its own

IGNORANCE
Bliss
If the gods bless

PHILOSOPHY
Aerial view
Of any subject

SERVICE
Comfort created
By human intervention

ENEMY
Envies the well
And enjoys the ill

NATURE
Evolves
Exclusive of egoism

BALL
Every point of the periphery of the universe
Has a place on its surface

SUFFOCATION
Caused by a breach in the principal
Where greed for interest is a principle

POPULAR
Known to each and everyone
Irrespective of integrity

WORLD
Various ways of life
Leading to a single goal

WELCOME
Receiving well
Without feeling ill

HOPE
Awaiting doesn't matter
As there is no other go

RESTLESSNESS
Body needs rest
When brain is helpless

TRANQUILLITY
Flame stands still
Right in the midst of storm

TASTE
Approval of the sense
To absorb into the self

THE KEPT
Everything is the same
Except the respect

BONELESSNESS
Prime cause of inferiority
Manifested to be male chauvinism

LALEH FARABI and MOHAMMAD KHOSHNEVISAN (Iran)

تناقض گرایی حرکتی پیشتاز ،هنرمندانه و ادبی است که توسط فلورنتین سامارانداچی در دهه 80 بصورت یک اعتراض همه جانبه بوجود آمد که بر اساس استفاده جامعی از تضادها ، تناقض ها ، مخالفتها و ایجاد و بیان مغایرتها بود.

در وب :

- به زبان انگلیسی :
http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html

- به زبان رومانیایی در :
http://www.geocities.com/ghniculescu/index.html

- به زبان پرتغالی در :
http://www.geocities.com/dacosta_teresinha/paradoxismo.html

- به زبان فرانسوی :
http://www.geocities.com/jeanmariecharrier/paradoxisme.html

- به زبان اسپانیولی :
http://www.geosities.com/sebastianmartinruiz/paradoxismo.html

گروه تناقض گرایی بین المللی :
http://groups.yahoo.com/group/paradoxism

کتاب مجانی "تناقض گرایی و پست مدرنیسم " را می توان از این آدرس Download کرد :
http://www.gallup.unm.edu/~samarandache/IonSoare2.PDF

http://www.gallup.unm.edu/~samarandache/Aesthetics.PDF

مجله pARadOXisM در انگلیسی :
http://www.gallup.unm.edu/~samarandache/a/paradoxim.htm

تناقض گرایی آخرین حرکت پیشتاز در هزاره دوم میلادی است .و pARadOXisM آخرین حرکت ادبی هنری و فلسفی در این دوران می باشد.

A-تعریف

تناقض گرایی (paradoxim) یک حرکت پیشتاز در هنر ، ادبیات ، فلسفه و علم می باشد که بر اساس تضادها تناقض ها ، مغایرتها و قیاس ها بوجود آمد.
و این نظریه توسط همین نویسنده (فلورنتین سامارانداچی) از سالهای دهه 80 ارائه شد که اینچنین اظهار نمود:
" هدف بسط حوزه هنری از طریق عناصر هنری است .(اما خصوصا" در زمان متفاوت با ایجاد احساس متضاد وهمچنین بعنوان یک تجربه).

B - ریشه یابی

Paradox+ism =Paradoxim به معنی تئوری و روش بکارگیری قیاسهای ضد و نقیض در خلق آثار هنرمندانه و ادبی است .

C- تاریخ

تناقض گرایی به عنوان اعتراض همه جانبه برضد جامعه بسته رومانی در سالهای دهه 80بوجود آمد جامعه ای که کلیه امور فرهنگی توسط گروه معدود

كوچكي اداره مي شد.تنها عقايد و نوشته آنها به حساب مي آمد و ما در آن جامعه حق انتشار و ارائه هيچگونه عقيده اي نداشتيم .
سپس من گفتم : " بايد بنويسم بدون اينكه در واقع چيزي نوشته باشيم ... بيائيد كار ادبي انجام دهيم بدون اينكه كاري ادبي انجام داده باشيم . چطور ؟ جواب ساده است : هدف فقط ادبيات اعتراض آميز است .
بعنوان مثال " پرواز يك پرنده " نمايانگر يك " شعر طبيعي " است كه زياد براي نوشتن ضروري و واجب نيست و در بيشتر زبانها ديده مي شود و قابل فهمتر از اشعاري است كه " شعر ساختگي " ناميده مي شود كه بصورت ناقص از يك ترجمه منتج مي شود كه شايد ترجمه تحريف شده اي از يك متن باشد. " سر و صداي ماشينها در خيابان " يك " شعر شهري "است " علف چيدن دهقانان" يك" شعر روستايي " است ، " رويا با چشمان باز" " يك شعر زنانيست " " صحبتهاي احمقانه " " يك شعر **dadaist**" ، " مكالمه به زبان چيني براي فردي كه زبان چيني نمي داند " "يك شعر **lettrist** " و "مجلههاي مختلف مسافران در ايستگاه قطار در مورد موضوعهاي مختلف " " شعر پست مدرن " (در بين متن گرايي).
آيا شما يك طبقه بندي عمودي مي خواهيد ؟ " شعر بصري " ، " شعر صدا دار " ، " شعر وابسته به حس بويايي " " شعر چشايي " " شعر لامسه اي " .
طبقه بندي ديگر بصورت مورب است : " پديده شعري "،" روح شعري "،" موجود شعري ".
در نقاشي و مجسمه سازي تمام موجودات زنده در طبيعت از قبل نمونه آن در طبيعت وجود داشته .
بنابراين ما يك اعتراض بي سرو صدا انجام داده ايم!
سپس اين اعتراض را بر اساس تناقض انجام دادم . چرا ؟ زيرا ما در آن جامعه با زندگي دوگانه روبرو بوديم :
يك زندگي رسمي كه توسط سيستم سياسي اداره و رهبري مي شد. و ديگري زندگي واقعي ما بود.
در مقياس وسيع اينطور اعلام شده بود " كه زندگي ما جالب و زيبا ست " ولي در حقيقت زندگي ما تيره بود و بدبخت بوديم ." بيان ضد و نقيض با صنايع بديعه بكار مي رود.و ما آن را با خلق استعاره بصورت روشن وارونه و بصورت راهي موافق با عقايد مختلف بيان كرديم.
بنابراين **Paradoxim** (مغايرت گرايي)را بوجود آورديم جوكهاي عا مي در مدهاي بزرگ موجود در **"Ceausescu"Epoch** به عنوان يك تناقض هوشمندانه و عقلاني بسيار عالي منتشر مي شد.
كلمات " نه " و " ضد" در بيانيه هاي تناقض گرايي داراي يك ويژگي سازنده بود و اصلا" معني نهيليستي نمي داد.
تيتو بوبسكا عبور از قياس هاي ضد و نقيض به ضدو نقيض گرايي را دركتاب طبقه بندي شده اي كه در رابطه با اين جريان بود با مدرك واسناد توضيح و شرح و بسط داد: كتاب،" زيبايي گرايي در ضد و نقيض گرايي " (1994) .
هنگاميكه آي سواره ،آي رو ئارو ، بارابو ، جي و نيكولسكو در مورد ضد و نقيض گرايي در يكي از نوشته هاي ادبي كه قبلا" نوشته بودم ، مطالعه مي كردند .
N، مانولسكو يكي از نوشته هاي غير شعري من كه ،"مخالف مو " نام داردرا مورد بررسي قرار داد.
قبلا" هيچكس در اين زمينه فعاليت نكرده بود تا تحت تأثير وي قرار گيرم ولي از " سياست بالا و پائين " كه در كشور موجود بود الهام گرفتم .من كارم را از بررسي سياست ، جامعه شروع كردم و فورا" به بررسي ادبيات ، هنر ، فلسفه و حتي علم پرداختم .
بر طبق اين بررسي ها اصطلاحات ادبي ، هنري ، فلسفي و يا علمي جديد بوجود مي آيد و حتي روشهاي جديد ، راهها و محاسبات عددي جديدي پديد مي آيد .
در يكي از نوشته هايم پيشنهادي كردم كه معني كلمه اختلاس ها از معني مجازي به معني واقعي تغيير پذير است و معاني مختلفي در عبارتهاي زبان شناسي دارد.
در سال 1993 يك بررسي ضد و نقيض گرايانه در انجمن هاي ادبي و دانشگاهها برزيل كه در طي 20 سال اخير بوجود آمده بود ، انجام دادم . 25 كتاب و بيش از 200 گزارش (مقالات و تشريفات) منتشر شده بود منجمله 3 گلچين ادبي و بين المللي ". (فلورنتين سامارانداچي)

D- خصوصيات Pradoxism (توسط فلورنتين سامارانداچي)

* تز اصلي **Paradoxism** (تناقض گرايي)
هر چيزي معني دارد ودرهماهنگي با همديگر بي معني است .

*جوهر و اصل **Paradoxism**

(One) متناوبا" هر مفهوم معني داري ، يك بي معني دارد
(Two) و همينطور هر بي معني ،يك معني دارد .

*شعار **Paradoxism**

" همه چيز ممكن و همينطور غير ممكن است "

نشان (سبل) *Paradoxism

-(يك ماريپيچ – خطاي باصره با يك چرخه معيوب)

حدود نسبت به ديگر انواع حركتهاي پيشرو :

- **Paradoxism** يك معني دارد در حاليكه **dadaism** و **lettrism** حركتهايي هستند كه بي معني
مي باشند.

- بطور ويژه **Paradoxism** مغايرتها ، تناقضات معنوي تضادها ، اصل مخالف ، ضد عبارت ها ، غير موافق را آشكار مي كند به معناي ديگر بيان تمامي مغايرتها است (در هنر – ادبيات و علم) در حاليكه در سوءرئاليست ، كوبيسم ، خيال پرستي و مطلق گرايي و سبكهاي پيشرو ديگر بيان مغايرتها صورت نمي گيرد ،

تمايلات Paradoxism:

- از روشهاي علمي (بويژه الگوريتم) براي خلق (مجدين مطالعه) آثار ادبي هنري و مجدين غير ادبي استفاده مي كند.
- به منظور ايجاد آثار غير ادبي ، كارهاي هنري در فضاي علمي (با استفاده از علومي نظير: سبل ها ، **meta- language** ، ماتريكسها ، قضايا ، موضوعات اصلي و نظاير اينها).

-5th سومين بيانيه تناقض گرايان

بنابراين در تناقض گرايي هيچگونه قانون ادبي را به من تحميل نكنيد .يا اگر شما اين قوانين رابه من تحميل كنيد مطمئنا" به آنها حمله خواهم كرد . من شاعر نيستم ولي شاعرانه مي نويسم .
و يك ضد شعر و مخالف شعر هستم .
بنابراين به آمريكا آمدم تا وضعيت آزادي شعر را احياء كنم كه تحت الشعاع حكومت استبدادي طبقاتي و عقايد ديني قرار گرفته بود .
به هرگونه جسارتي اجازه عرض اندام دادم :

- ضد ادبي و ادبي
- انواع قابل انعطاف ثابت با نمونه هاي زنده قديمي!
- سبك بدون سبك
- اشعار بدون قافيه

(زيرا اشعار معناي كلمات را نمي دهد) ، اشعار بي معني با صدايي رسا :
- اشعار بدون شعر (زيرا معاني اشعار با معني لغوي كلمات كه در لغتنامه مي شود مخواني ندارد – اشعاري كه در نبودشان (نبود معناي لغوي)موجوديت پيدا مي كنند .

- ادبيات بعد از جنگ : بلبدي – ابتذال ، سبكهاي غير شاعرانه شعر را مورد حمله قرار دادند:
- شعر **(Paralinguistic)** (فقط !) موسيقي ، گرافيك ، نقاشي ها ، طراحي ها و... .
- اشعار بدون كلمات موزون و بدون حمله بندي :
- اشعار بسيار آزاد و شعر جادويي عوامانه و مبتذل
- زبان قابل درك و عقلاني و زبان غير معقول
- مشكلات لا ينحل رياضيات شبيه اشعار زيبا مي باشد. - ما بايد در اين قرن تكنولوژي هنر را بصورت علمي مطرح كنيم .
- نوشته هاي نا معين ، معين شده
- شوك برقي
- ترجمه از غير ممكن به ممكن يا دگرگوني از غير عادي به عادي
- **Pro-Non- Art Art**

از هر چيزي يك موضوع ادبي در آوردن و از هيچ چيز نيز موضوعي ادبي و نوشتاري بوجود آوردن

شعر "رئيس اردكها نيست ":موضوع اين شعر از اشعار قديمي قرن حاضر نشأت گرفته شده و مردم به اين گونه اشعار ناديده تمسخر نگاه مي كنند خجالت زده هستم كه ادعا كنم كه من غزل ، و اشعاري متناسب با موسيقي بزمي خلق كرده ام و آنها را مخفي مي كنم . ممكن است مردم به اينگونه اشعار اصلا" توجه نكرده باشند ولي مطمئنا" با مواردي نظير آن آشنا هستند.

بهر حال **Paradoxism movment** نه تهديسم مي باشد و نه عدم توافق است . كتاب آنچه كه شعر نيست بصورت يك بيانيه اعتراضي بر ضد بازاريابي هنر مي باشد.

آيا نويسنده ها احساساتشان را مي فروشند؟ آيا فقط براي پول آوردن اينكار را مي كنند ؟ فقط كتابهايي كه در مورد جنايات ، امور جنسي و وحشت نوشته شده اند چاپ شده و تكثير پيدا مي كنند .

هنر واقعي كجاست ؟

در ابتدا ..... ممكن است در اين كتاب كه پر از اشعار نا هماهنگ است اشعاري را پيدا كنيد كه به آنها احتياج نداريد ، اشعاري كه تا بحال خوانده نشده بود و حتي قبلا" اصلا" نوشته نشده بودند. و از تمام اينها لذت ببريد بعد از تمام اين دردسرها حقيقتا" مي فهميد كه تمام اينها چه معاني خوبي مي دادند اين اشعار به عنوان آينه روح بي كران هر فردي عمل ميكنند .

بطوركلي هنر به سمت آخرين حد بي هنري پيش مي رود. البته بهتر است صفحات مملو از اشعار بي وزن و قافيه داشته باشيم تا اينكه حتي يك صفحه شعر ننويسم .

زبان صميمي و خيلي خاصي مورد استفاده قرار مي گيرد كه در عين حال خيلي خاص و معين است: فرم شعر يا متن غير محدودكننده و غير تحديدي . كه مزاياي در اين عبارات ادبي كليشه اي وجود داشت .

كتاب " هر چيزي امكان پذير است ، بنابراين ؛ ممكن است غير ممكن نيز باشد" از اين رو از اين ضد كتاب متعجب نشويد. اگر شما چيزي از آن را متوجه نشديد به اين معني است كه همه چيز را فهميديد ، اين هدف نوشته و بيانيه مي باشد . زيرا هنر براي فهم نمي باشد بلكه هنر در ارتباط با احساسات است البته هنر مي تواند در رابطه با فهم و درك نيز قرار گيرد .

سعي كنيد كه اشعار را معني كنيد اگر چه كه قابل معني كردن نباشند!

ممكن است در ذهنتان كاكنوسي را در بيابان خيلي زيبا و شكوفا ببينيد . ولي بيانيه نيتاقض گرايي آمريكايي ها خصوصا" با مهاجراني كه به ايالات متحده آمريكا آمده اند و به زبان انگليسي صحبت نمي كنند بهم مي خورد و اين افراد مهاجر كتابهايي با انگليسي ناقص و دست و پا شكسته چاپ مي كنند نظير كتاب " گفتارهاي آمريكائيها در فردا ؟" ...

{ از كتاب : "آنچه كه شعر نيست " فلورنتين ساماراندا‌چي در انتشارات "ايكس كوان" ، فونيكس ، شيكاگو 1991 ،1992،1993 .

اين كتاب شامل اصطلاحاتي نظير آنچه كه در ذيل ذكر مي شود مي باشد :

- شعرهاي بدون قافيه
- شعرهاي بدون شعر
- شعرگونه ها
- شعرهاي استنباطي
- اشعار پريسا نورنج ، (زباني كه در جنوب غربي ايالات متحده آمريكا توسط فردي استفاده مي شد)
- اشعار ويژه
- اشعار گرافيكي
- اشعار واژگون }.

ADA AHARONI (Israel)

THE MARRIAGE OF SCIENCE AND POETRY

“For the sciences of nature... man, once again, meets only with himself.” Albert Einstein.

Mr. Einstein, notable matchmaker,
Science to Poetry benevolently presented.
For Science it was love at first sight,
but while he persisted the lady held back and desisted.
“Our impulses are parallel”, he argued and pleaded,
“Although our methods and tools are divergent,
we both want to probe the actuality of things
to investigate phenomena beyond their surfaces.
We have so much in common! For one thing,
we both use language to communicate.”

But, retorted dainty poetry, “Our roads are paradoxical -
You follow the star of stern objectivity
while I prefer more intimate subjectivity,
you worship the goddess of reason
while I bend at the altar of intuition,
Concrete facts are all you have eyes for
while I dote on tangible essences,
Self is my universe and I am embarked
on a conquest of inner space.
No! Material and spirit will never mix.”
This put Science in rather a tight fix.

“The universe inside, and out, is our laboratory”,
he argued scientifically, sending Poetry flying.
“But I need you,” he cried distractedly “I can't live without you!”
Then Poetry in her flight arrested, turned,

“Is this a fact or an essence?” asked she.
“I don't know”, he answered ruefully, “Both, I think”, he added truthfully.

Then smiling she gave him her hand, and through the doors of perception together they intuitively and reasonably went.

YAEL NUSSBAUM (Israel)

OBSESSION

Unbeing
Is not the same as non-being, is it?
Cause when I lost you
I wasn’t not being,
I had to unbe.

But by the same cold rationale
I cannot unlove or unmiss
I can only not – but that's precisely what I can’t.
So I guess I’ll unlive
Till you return, when I will
Go back to not being.

FELICE RUSSO (Italy)

PARADOSSISMO

Il paradossismo e' un movimento letterario e artistico di avanguardia, come una protesta anti-totalitaria, creata dallo scrittore Florentin Smarandache nel 1980, e basata sull'eccessivo uso delle antitesi, antinomie, contraddidizioni, paradossi durante la produzione.

Sul web:

- in lingua inglese a:
http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html
- in linguaggio rumeno a:
http://www.geocities.corn/ghniculescu/index.html
- in portoghese a
http://www.geocities.com/dacosta_teresinha/
paradoxismo.html
- in francese a:
http://www.geocities.com/jeanmariecharrier/
Paradoxisme.html
in spagnolo a:
http://www.geocities.com/sebastianmartinruiz/
paradoxismo.html

Un gruppo internazionale sul paradossisimo e' a: http://groups.yahoo.com/group/paradoxism

ebooks gratuiti e il giornale on line puo' essere scaricato al seguente indirizzo:

http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/Paradoxism. htm

Paradossismo – l'avanguardia della letteratura, arte e filosofia del secondo millennio.

A) Definizione:

Il Paradossismo e' movimento di avanguardia in letteratura, arte, filosofia, scienza fondato sull'uso eccessivo delle antitesi, antinomie, contraddidizioni, parabole, differenze, paradossi.

Esso e’ stato fondato e guidato dallo scrittore Florentin Smarandache fin dal 1980, quando disse: lo scopo e’ un allargamento della sfera artistica attraverso elementi non artistici. Ma specialmente la creazione del contro-tempo, contro-senso. E anche attraverso l'esperimento.

B) Etimologia:

Paradossismo = paradosso + ismo, significa la teoria e la scuola di usare dei paradossi nella creazione letteraria e artistica.

C) Storia:

Il paradossismo e’ partito come una protesta anti-totalitaria contro una societa’ chiusa, la Romania del 1980, dove l’intera cultura era manipolata da un piccolo gruppo. Solo le loro idee e le loro pubblicazioni contavano. Noi non potevamo pubblicare quasi niente. Allora io dissi: facciamo letteratura... senza fare letteratura. Scriviamo ... senza scrivere realmente niente. Come? Semplicemente: la letteratura-oggetto! Il volo di un uccello, per esempio, rappresenta un poema naturale, che non e’ necessariamente da scrivere, essendo piu’ palpabile e percettibile di un qialsiasi linguaggio di segni stesi su un foglio, che infatti, rappresenta un poema artificiale: deformato, risultato da una traslazione dell’osservato all’osservatore, e tramite la traslazione uno falsifica. Le macchine tintinnanti sulla strada sono un poema di citta’, un contadino che miete un poema disseminazionista, il sogno ad occhi aperti un poema surrealista, il parlare scioccamente un poema dadaista, la conversazione in cinese un poema lettrista, le discussioni alternate dei viaggiatori, in una stazione, su temi diversi un poema post-moderno (inter-testualismo).

Volete una classificazione verticale? Poema visuale, poema sonoro, poema olfattivo, poema di sapore, poema tattile.

Un’altra classificazione in diagonale: fenomeno poetico, sentimento poetico, cosa poetica. In pittura, in modo simile alla scultura – tutto esiste in natura, gia’ fabbricato. Pertanto noi facemmo una protesta silenziosa. Piu’ tardi, io mi sono basato

sulle contraddizioni. Perche'? Perche' in quella societa' vivevamo una doppia vita: una ufficiale – propagandata dal sistema politico, e un'altra reale. Attraverso I mass-media fu promulgato che la nostra vita era meravigliosa ma in realta' la nostra vita era miserabile. Il paradosso fiori'. E allora noi prendemmo la creativita' in disprezzo, in senso inverso, in un modo sincretico. Cosi nacque il paradossismo. I giochi popolari, in voga fin dall'epoca di Ceausescu, come respiro intellettuale, sono state delle superbe sorgenti di ispirazione.

Il "no" e "anti" del mio manifesto paradossista ebbe un carattere creativo, niente affatto nichilista (C.M. Popa). Il passaggio dai paradossi al paradossismo e' stato descritto documentalmente da Titu Popescu nel suo libro classico riguardante il movimento: Estetica del Paradossismo (1994). Mentre I. Soare, I. Rotaru, M. Barbu, Gh. Niculescu hanno studiato il paradossismo nella mia letteratura, N. Manolescu ha affermato, riguardo a uno dei miei manoscritti di non-poemi, che essi sono contro-pelo. Io non ho avuto nessun precursore ad influenzarmi, ma io sono stato ispirato dalla situazione "inversa" che esisteva nel mio paese. Io sono partito dalla politica, dal sociale, e immediatamente sono arrivato alla letteratura, arte, filosofia e addirittura alla scienza. Attraverso gli esperimenti uno genera nuovi termini letterari, artistici, filosofici o scientifici, nuove procedure, metodi o anche algoritmi creativi.

In uno dei miei manifesti io ho proposto il senso del malversare, cambiamenti dal figurativo al senso proprio, l'interpretazione contraria delle espressioni linguistiche. Nel 1993 io ho fatto un viaggio paradossistico attraverso le associazioni letterarie e le universita' brasiliane.

In 20 anni di esistenza, sono stati pubblicati 25 libri e piu' di 200 commentari (articoli, recensioni), piu' 3 antologie nazionali e internazionali. (Florentin Smarandache)

D) Caratteristiche del paradossismo (di Florentin Smarandache):

tesi fondamentale del paradossismo: ogni cosa ha un significato e un non significato in armonia tra loro.

Essenza del paradossismo:

a) il senso ha un non senso, e reciprocamente

b) il non senso ha un senso

Motto del paradossismo:

Tutto e' possible, l'impossibile anche!

Simbolo del paradossismo:

(una spirale – illusione ottica, o circolo vizioso)

Differenze da altre avanguardie:

- Il paradossismo ha un significato, mentre il dadaismo, il lettrismo, il movimento assurdo no.

- Il paradossismo rivela specialmente le contraddizioni, le antinomie, antitesi, anti-frasi, antagonismo, non-conformismo, in altre parole i paradossi di qualsiasi cosa (in letteratura, arte, scienza), mentre il futurismo, cubismo, surrealismo, astrazionismo e tutte le altre avanguardie non si focalizzano su essi.

Direzione del paradossismo:

– usare metodi scientifici specialmente algoritmi) per generare (e studiare anche) letteratura contraddittoria e lavori artistici in spazi scientifici (usando simboli scientifici, meta-linguaggio, matrici, teoremi, lemmi etc).

E) Terzo manifesto paradossistico

Io ho abbandonato il comunismo totalitario e sono emigrato negli Stati Uniti perconquistare la liberta'. Pertanto, non imponetemi delle regole letterarie.

O, se voi lo fate, io sicuramente mi opporro'. Io non sono un poeta, per questo io scrivo poesia.

Io sono un anti-poeta o non-poeta.

Io sono venuto in America, dunque, per ricostruire la statua della Liberta' del Verso, liberata dalla tirannia del classico e dei suoi dogmi.

Permettetimi di essere impudente:

- Anti-letteratura e la sua letteratura;
- Forme flessibili fissate, o la faccia vivente della morte.
- Stile del non stile;
- Poemi senza versi (perche' poemi non significa parole)
- Poemi senza poemi (perche' la nozione del poema non corrisponde a nessuna delle definizioni trovate sui dizionari o enciclopedie);
- Poemi che esistono grazie alla loro assenza;
- Letteratura del dopo guerra: pagine e pagine bombardate da oscenita', vandaliismo e non poeticita';
- Versi paralinguistici (solo!): grafici, ritratti lirici, disegni, abbozzi...
- Non-parole e frasi poetiche;
- Versi scombussolati e versi ermetici banali;
- Linguaggio intellegibbile non intelleggibile;
- Problemi di matematica aperti e non risolti come poemi piacevoli dello spirito – noi dobbiamo scientificare l'arte in questo secolo tecnologico.
- Personalizzare testi impersonali
- Shock ekettrico;
- Traduzione dell'impossibile in possibile, o trasformazione dell'anormale in normale;
- Arte pro Non-Arte
- Fare letteratura partendo da qualsiasi cosa, fare letteratura dal nulla. Il poeta non e' un principe delle anatre! La nozione di poesia e dei suoi derivati e' diventata fuori moda in questo secolo, e la gente guarda ad essa sorridendo e mettendola da parte. Io mi vergogno dì affermare che io ho creato testi lirici, io lo nascondo.
- La gente non legge e non ascolta piu' i testi lirici, ma essi leggeranno questo volume perche' non c'e' nulla da leggere.

Comunque, il movimento paradossista non e' ne' nichilismo ne' disparita'. Il libro dei non poemi e' una protesta contro il mercato dell'arte.
Scrittori vendete i vostri sentimenti? Voi create solo per denaro? Vengono pubblicati solo libri riguardanti crimini, sesso, orrore. Dov' e' la vera arte?
Andate ad elemosinare...
Voi potete trovare in questo libro di poemi non selezionati ognicosa di cui voi non avete bisogno e che non vi piace: poemi non da leggere, non da ascoltare, non da scrivere. Divertitevi con essi. Solo dopo la seccatura voi capirete cosa significa il piacere. Essi forniscono uno specchio dell'infinita' dell'anima di ognuno di voi.

L' Arte, in generale, e' spinta verso le sue frontiere estreme, verso il non-arte, e anche di piu'... meglio un libro di pagine bianche, che uno in cui non si dice niente. Viene utilizzato un linguaggio piu' astratto e simbolico, ma allo stesso tempo molto concreto: nessuna restrizione di qualsiasi forma o contenuto per i versi. Questo e' un beneficio del cliche' contro se stesso.

OGNI COSA E' POSSIBILE, PERCIO': L'IMPOSSIBILE ANCHE !

Quindi non bisogna preoccuparsi di questo anti-libro! Se voi non lo capite, questo significa che voi avete capito' tutto. Questo e' lo scopo del manifesto. Perche' l'arte non e' per la mente, ma per il sentimento. Perche' l'arte e' anche per la mente. Cercare di interpretare l'interpretabile! La vostra immaginazione puo' fiorire come un cactus nel deserto.

Ma, il manifesto Americano del Paradossismo e' in particolare, una rivolta degli emigranti contro la lingua dei loro paesi di adozione, lingua che loro non parlano, – un libro antiliguaggio scritto con un lessico molto povero (i discorsi di domani?) [Dal libro: Non Poemi di Florentin Smarandache, Xiquan Publishing House, Phoenix, Chicago, 1991, 1992, 1993; il volume contiene molti esperimenti quali:

- poemi senza versi;
- poemi senza poemi;
- poemi-abbozzati;
- disegni-poetici;
- poemi in Pirissanorench (linguaggio parlato nel Sud-Ovest degli Stati Uniti da una singola persona);
- Super-poemi;
- Poemi grafici;
- Poemi alterati]

Il Paradossismo nasce naturalmente e si manifesta, indifferentemente dal mio desiderio o di qualsiasi altro.

Esso e' anche nel folklore.

Sorprendentemente, il paradossismo si fonda sulla scienza, come nessun'altra letteratura o avanguardia artistica ha mai fatto! Vediamo un esempio dalla cibernetica, riguardante la fusione dell'informazione. Un robot dispone di multi-sensori che ricevono informazioni che devono essere processate, ma queste informazioni possono essere a volte poco e a volte molto contraddittorie. La fusione di queste informazioni conflittuali, paradossistiche nelle scienza e' un vecchio problema non ancora interamente risolto dalle teorie di Dempster-Shaffer, Dubois-Prade, Smets, Yager, Zadeh (insieme fuzzy), etc.

Il robot ha bisogno di processare queste informazioni e prendere da solo una decisione. Qui e' il suo paradossismo. Similmente per le applicazioni militari: seguire e colpire un missile. O processare immagini mediche conflittuali allo scopo di diagnosticare malattie, o processare immagini conflittuali della terra da un satellite.

VADIM BYSTRITSKI (Kazakhstan)

I often have this
impression of having had
everything
this impression
is particularly strong
when I don't have
a thing

***

I hate
the truth
it's
the meanest
nastiest
of all lies

*

it's interesting
how two people
can screw up
a dialogue

***

personally I
don't have anything
but I have you
who has a lot

***

yes
you can
have everything
but even then
don’t forget
that you can have
a lot more.

SVETLANA GARABAJI (R. Moldova)

JOCURI DE CUVINTE

Știu, că nu devin divin de vin la vin.

Mă simt de vin ca un divin
Aşa-s de vin – de vin.

Vin de duc, deduc
de vin – devin divin.

Ori de vin, ori de nu vin!
Ce nu vin, de vin cu vin.

În bucătărie-i o bucată în bucată
O bucată din bucată-i îmbucată!

O răsărită a răsărit printre răsărite
E cea mai răsărită
Răsărise rătăcit
La un răsărit de toamnă răsărită.

ERA COPIER (Netherlands)

NOTHING.... EVERYTHING

Nothing…….. makes me laugh
  worlds of possibilities…..
Everything…… is boring me
  vessels with empty desires
Me…… nothing…..
  You…… everything…….
boring possibilities…….
  chances for emptiness……
it makes me laugh……
  my tears out……

NIETS ALLES

Niets..... maakt me aan het lachen
wereld van mogelijkheden...
Alles... verveelt me
vaten met holle wensen...
Ik.... niets....
Jij.... alles.....
vervelende mogelijkheden.....
kansen op leegte...
ik lach mijn tranen gek.....

HENRI THIJS (Netherlands)

’T (MUZEN-) KOERIERTJE DIGITAAL
Het PARADOXISME: ontstaan en kenmerken door

(Florentin Smarandache c/Ad Astra)

Het „paradoxisme“ (een officiële Nederlandse term moet nog worden uitgevonden), is een avantgardistische beweging in de literatuur, de kunst, de filosofie en de wetenschap die is gebaseerd op het excessief gebruik van antithesen, antinomieën, contradicties, en paradoxen in de creaties. De stroming werd al in 1980 opgericht en gepatroneerd door de schrijver Florentin Smarandache die zijn beweegredenen aldus omschrijft: „Het doel is de verruiming van de artistieke sfeer door de incorporatie van niet-artistieke elementen en vooral door de creatie op experimentle wijze tegendraads en averechts te laten verlopen.“(1)

Ethymololgisch komt het woord voort uit een samensmelting van het begrip „Paradox“ en „isme“ wat de theorie voorstelt die het intensief gebruik van de paradox in de kunst aanbeveelt.

De stroming heeft zijn wortels in het Roemenië van de jaren ’80 waar ze is begonnen als een protest tegen het totalitair regime van de gesloten maatschappijstructuur in dewelke de cultuur werd beheerst door een kleine groep enkelingen die enkel aan hun eigen ideeën en publicaties aandacht schonken waardoor een auteur/artiest omzeggens niet in staat was zijn eigen werk op het publieke forum te brengen. Vandaar dat de reactie vanuit die hoek ook zeer hevige en contradictorische impulsen kweekten die resulteerden in uitspraken zoals: „laat ons literatuur maken die geen literatuur is, laat ons schrijven ..zonder ook effectief te schrijven! Hoe? Eenvoudig: de literatuur als voorwerp! „De vlucht van een vogel“ bij voorbeeld vertegenwoordigt een „natuurlijk gedicht“, dat niet meer hoefde geschreven te worden, omdat het meer voelbaar en zichtbaar was in om het even welke taal dan in de tekens uitgestald op papier, die er in feite een „artificieel gedicht“ van maken: vervormd, en het gevolg van een valse transcriptie door de waarnemer van het waargenomene. „De auto’s die voorbijrazen in de straat“ worden dan een „stadsgedicht“, „de zwervende boeren“ een gedicht van uitstraling“, „de droom met de ogen open“ een „surrealistisch gedicht“, „het loos gesprek“ een „dadaïstisch gedicht“, „een gesprek in het Chinees voor iemand die deze taal niet spreekt“ een „geletterd gedicht“, „de discussies van reizigers in de trein en op perrons over diverse onderwerpen“ een „postmodern gedicht“ (intertextualisme). Of om er een verticale classificatie van te maken: „Visueel gedicht“, „Sonoor gedicht“, „Reukgedicht“, „Tastgedicht“. Of nog in diagonaal opzicht: „het gedicht-fenomeen“, „het zielsgedicht“, „het dinggedicht“ enz.. In de schilderkunst, de beeldhouwkunst doet hetzelfde fenomeen zich eigenlijk voor: alles bestond reeds in de natuur, was reeds gefabriceerd. Onnodig het nog te visualiseren. Contradicties alom dus. Ook weer gevoed in de onderstroom door de maatschappelijke toestand in Roemenië waar men verplicht werd een dubbel leven te leiden: het officiële leven gepropageerd door

de politieke machten enerzijds en het werkelijke leven anderzijds. In de massamedia stelde men steeds een paradijselijk leven voor dat in realiteit een hoop ellende was. De paradox zelf dus. Het proces van de schepping werd dienovereenkomstig ook weggehoond maar dan in omgekeerde zin, op een syncretische wijze. En zo ontstond a.h.w. automatisch het „paradoxisme“. De folkloristische grappen die volop in zwang waren tijdens het Ceauscescuregime en eigenlijk een intellectuele afleiding vormden fungeerden als uitstekende inspiratiebronnen. De „neen“ en „anti“ – paradoxistische manifesten kregen daardoor een constructieve allure en helemaal geen nihilistische zoals op het eerste gezicht zou kunnen worden gedacht. Deze overgang van de paradox naar het fenomeen „paradoxisme“ is miniutieus beschreven door Titu Popescu in zijn klassiek oeuvre „De esthetiek van het Paradoxisme“(1994).

Wat houdt nu precies deze stroming in? Hoe moeten wij ons deze avantgardistische beweging in concreto voorstellen en wat is het impact ervan op de literatuur in het algemeen en de poëzie in het bijzonder?

Om op deze vragen een pertinent antwoord te kunnen formuleren moeten we te rade gaan bij de voorvechter en stichter van de beweging nl. Florentin Smarandache die menig werk heeft gewijd aan de analyse van deze revolutionaire stroming en persoonlijk heeft aangetoond waar hij nu precies voor staat. Hij deed dat in verschillende Paradoxistische Manifesten waaruit wij hier een paar essentiële elementen citeren.

Uit zijn derde manifest „Le troisième Manifeste Paradoxiste“ lichten wij volgende belangwekkende passage:

„Ik heb het totalitair regime van het communisme verlaten en ben geëimigreerd naar de Verenigde Staten voor de vrijheid. Dus dat men mij niet meer opnieuw regels oplegt, ook en vooral geen literaire regels. Want als men dat toch zou doen, zal ik ze onmiddellijk afzweren. Ik ben geen dichter, net daarom schrijf ik gedichten. Ik ben een anti-poëet, of een niet-poëet. Zo ben ik in

Amerika beland om het Standbeeld van de Vrijheid van het Vers ontdaan van de tirannie van het classicisme en zijn dogmas weer op te richten. Ik sta alle vrijpostigheden toe:

- de anti-literatuur en haar letterkunde
- vastgelegde flexibele vormen of het levend beeld van de dood!
- gedichten zonder verzen (omdat het begrip „gedicht“ aan geen enkele bepaling uit het woordenboek of de encyclopedie beantwoordt) – gedichten die bestaan door hun niet-bestaan;
- gedichten bestaande uit woorden zonder zinnen;
- na-oorlogse literatuur: bladzijden en bladzijden gebombardeerd door platitudes, opgeleverd door de herhaling en het niet-poëtische;
- paralinguïstische verzen (exclusief!)
- lyrische portretten, tekeningen, schetsen...
- vrije verzen, hermetische verzen, triviale verzen...;
- taal verstandelijk onverstandelijk opgevat;
- mathematische problemen zonder oplossing, zoals vrolijke gedichten van de geest wij moeten de kunst wetenschappelijk maken in deze technische eeuw;
- vertaling van het onmogelijke in het mogelijke;
- of transformatie van het abnormale naar het normale;
- KUNST voor NIET-KUNST;
- letterkunde produceren van gelijk wat;
- letterkunde produceren van niets!

De dichter is geen prins van de eenden!

De begrippen van poëzie en haar afgeleiden zijn in deze eeuw voorbijgestreefd en de mensen lachen ermee uit minachting!

Ik ben beschaamd om te zeggen dat ik lyrische teksten heb geschreven en ik verberg ze.

De mensen luisteren niet meer en lezen geen lyrische teksten meer en nog minder willen zij dit manifest lezen want er valt niets te lezen.

Niettegenstaande dat is het Paradoxisme noch nihilisme, noch ongelijkheid.

Dit boek met niet-gedichten is een protest tegen de commercialisering van de kunst. Verkopen jullie, schrijvers, Uw gevoelens ? Scheppen jullie enkel voor de poen? Enkel boeken over misdaad, seks, en griezel worden nog gepubliceerd.

Waar is de echte KUNST?

Tot de bedelstand verheven?

U kunt in dit boek niet geselecteerde gedichten vinden, evenals alles wat jullie niet nodig hebben en haten: gedichten die niet moeten worden gelezen, moeten ook niet worden geschreven!

Geniet ervan.

Het is enkel na het lijden dat men het plezier waardeert.

Zij bieden aan ieder van U een spiegel van de oneindige geest aan. De kunst, in het algemeen, wordt teruggedrongen naar zijn uiterste grenzen tot aan de niet-kunst en zelfs verder... Beter een boek met blanco bladzijden dan een boek dat niets zegt.

Vervolgens wordt een zeer abstracte taal gebruikt maar parallel daarmee ook een zeer concrete: niet restrictieve verzen in gelijk welke vorm of met gelijk welke inhoud. Zij gebruiken clichés en richten die tegen zichzelf.

ALLES IS MOGELIJK – DUS: OOK HET ONMOGELIJKE!

Dus, maak u geen zorgen over het onderwerp van dit anti-boek! Als u het niet begrijpt betekent dit dat u het net wel goed begrepen hebt. Dat is het doel van dit manifest. Omdat de kunst er niet is voor de geest maar voor de gevoelens. Omdat de kunst er ook is voor de geest. Probeer het oninterpreteerbare te interpreteren!

Uw verbeelding zal openbloeien zoals een cactus in de woestijn. Maar, het Parardoxistisch Manifest in het bijzonder, is een revolte van de emigrant tegen de taal van zijn adoptieland, die

hij niet spreekt (een anti-taalboek met een zeer beperkte woordenschat - het discours van morgen?)“

En dan voegt Florentin Smarandache de spreekwoordelijke daad bij het woord en toont hij o.a. in „Le sens du non-sens“ bij voorbeeld wat hij precies bedoelt met non-poëzie en paradoxistische verzen. Henri Thijs vertaalde een paar gedichtjes uit deze merkwaardige verzameling, alhoewel een vertaling hier minder gerechtvaardigd lijkt omdat het subtiele taalspel waarop deze non-verzen vaak steunen in vertaling soms geheel verloren gaat. In de drie volgende versjes is dat iets minder het geval en ze worden hier dan ook opgedist om een idee te geven wat concreet wordt bedoeld met deze avantgardistische stroming in de poëzie.

vertaald door Henri Thijs

DE KLEINE GROTE DAG

De auteur heeft vleugels
aan zijn hoed.
Zijn rijtuig rijdt gezwind.
Hij zet de zinnen op een rij
en Corneille ziet hem
met een Arendsoog.
Vanuit de oceaan komt de dolfijn te voorschijn
de kop in de lucht.
De orkaan die nadert
beweegt hemel en aarde.
(LE PETIT GRAND JOUR)

WANORDE

Men kleeft affiches of men afficheert
een zakenvrouw
van harte
ik maak abstractie van het concrete.
De overtreder zit in de wagen.
De politie is bezig
        per helicopter te stelen.
De inspecteur telefoneert
    en geeft een knuppel
aan een ondergeschikte.
Men neemt akte van de afwezigheid
van de aktie*.

(*in het Frans „de l'acte“ wot handeling, actie betekent, maar rijmt en contrasteert met „l'acte d'absence“ : die gewilde paradox valt onvermijdelijk weg in de vertaling)

(POÉSIE DU DESORDRE)

LETTERLIJKE EN FIGUURLIJKE RITMEN

Vanut het standpunt
van de blinde
        is het japans
    hebreeuws
        het albanees
    chinees
Wel te verstaan heeft deze
het niet goed verstaan.
Hij is uit het bed gevallen
in het absurde.
(DES RYTHMES AU PROPRE ET AU FIGURE)

(geplaatst op 08-12-2003)

teruz naar boven

TOLULOPE OGUNLESI (Nigeria)

Delivered-To: smarand@unm.edu
Date: Fri, 5 Mar 2004 19:46:55 -0800 (PST)
From: tolulope ogunlesi <to4ogunlesi@yahoo.com>
Subject: i am interested in paradoxism
To: smarand@unm.edu

dear Dr. Smarandache,
hi.
i have just discovered paradoxism and i am really interested in it. i have found some info on the web and i have joined the paradoxism club.

i am a 22 year old from nigeria, male, and i am a poet and writer. i'd really love to learn more about paradoxism. could you please put me through. maybe in the near future i'll start a paradoxism club here in nigeria....

i look fwd to hearing from you.

i hope to submit for the forthcoming anthology:

RESTING IN PEACE

We always attend everyone's funeral
so they too can attend ours.

GEORGE ACHIM (România)

Poveste

Bătrânul meu
A rămas
Acelaşi copil
de-acas.

Atestat

N-am învățat nimic
Și totuşi, am devenit
învățat destul
Un început, de mit.

Întrebări

Ați probat vreodată
Timpul, atât de abil?
Ca să-1 percepeți
Uneori... probabil?

Autoportret

Poezia 1-a făcut
celebru pe Achim
Deşi încă este
Marele anonim.

Confirmare

Sunt atât de convins
Că trecutul meu
Va avea viitor
Trăiesc în el mereu.

Uimire

Doamne, ce complexă
este viața!
Și cât de simplu
te duci, într-o dimineață!

Abilitate

Cu cât ești mai departe,
copilărie
Cu atât ești mai aproape
și vie?

Actorul umorist

În casa lui tristețea
Stăpânește totul
Și totuși vesel!
Zâmbește și mortul...

Echilibru

De-atâta râs, în dreapta
A-nceput să plângă
Chiar râsul apărut
Brusc din partea stângă.

Titirezul

Şi se-nvârteşte alergând
nutrind acelaşi vis
Un punct, doar un punct,
Ca să se poată opri, precis.

Drum

Am purces la drum supus
Când nici nu gândeam
Că există deja un capăt
La care cred că am ajuns.

Supărare

„Uitarea e omenească!”
Zise bătrânul meu
Supărat, că ține minte,
Chiar şi ultimul panseu.

Teama

Pe prispa-i veche, liniştit,
Aştepta să-i vină fiica,
Cu toate că era grăbit
De moarte, să-şi ascundă fiica.

Lacrimi

Dramă, abia acum
Iți pot spune, sfioasă:
Absența ta, deja,
E o prezență dureroasă!

Confuzie

Nu mi s-a interzis
nimic şi totuşi ard:
Intrarea mi-e oprită
Să fie raiul iad?

Îndoieli

Să mă fi promis
Ursitoarele? Nu ştiu,
Deşi ştiu că-s un proscris
Un fel de „Cadavru viu”.

Rise

Nu mă mai înțelege
Nimeni în acest joc
Cu toate că înțelegerea
e-o cale de mijloc.

Alint

Că-s singur, recunosc!
E singura problemă
Care nu-mi face probleme,
Orbecăind prin temă.

Îndoiala

Spre culmi acced şi eu
încet-încet-încet.
Dar doamne cât regret,
Că nu pot ca să regret!

Miracol

Vezi, linia? Ce miracol!
Aproape legendar...
Vine mereu, ca soarele
Şi pleacă iute iar.

Neînțelegere

Nu ştiu ce-ți pare
Noaptea prea frumoasă,
Când urâțenia ei
Te ține închisă în casă.

Hohot

Şi râdeam, râdeam
Pe scena-ncăpătoare...
De plictiseală, mama ei!
Că se lăsase în picioare!

DOINA ADAM (România)

în
  fuga
de
  mine
paradoxal
mă
  întoarce
la
  mine
de
  aur
minate
de
  mine

DUŞAN BAISKI (România)

PROTEST ANTI-TOTALITAR

Matematicianul Florentin Smarandache a făcut din paradoxism, protestul său antitotalitar, o artă care a cucerit întreaga lume.

„Nu am avut un premergător care să mă fi influenţat, ci m-am inspirat din situaţia pe dos care există în ţară. Am pornit din politic, social şi treptat am ajuns la literatură, artă, filosofie, chiar ştiinţă.

Prin experimente bazate pe contradicţii s-au adus termeni noi în literatură, artă, filosofie, ştiinţă, chiar şi noi proceduri, metode, algoritmi de creaţie".

PROTEST MUT

„Să scriem... fără să scriem nimic", spune Florentin. „Cum? Simplu: literatura-obiect. 'Zborul unei păsări', de pildă, reprezenta un «poem natural», care nu mai era nevoie să-l scrii, fiind mai palpabil şi perceptibil decât nişte semne aşternute pe hârtie, care, în fond, ar fi constituit un «poem artificial» deformat, rezultat printr-o traducere de către observant a observatului, iar orice traducere falsifică într-o anumită măsură. 'Maşinile uruind pe străzi' era un «poem citadin», 'ţăranii cosind' – un «poem semănătorist», 'visul cu ochi deschişi' un «poem suprarealist», 'vorbirea în dodii' un «poem dadaist», 'conversaţia în chineză pentru un necunoscător al acestei limbi' un «poem lettrist», 'discuţiile alternante ale călătorilor, într-o gară, pe diverse teme' un «poem postmodernist» (inter-textualism). O clasificare pe verticală «poem vizual», «poem sonor», «poem olfactiv», «poem gustativ», «poem tactil». Altă clasificare în diagonală: «poem fenomen (al naturii)», «poem stare sufletească», «poem obiect/

lucru». În pictură, sculptura analog – toate existau în natură, de-a gata. Deci, un protest mut am făcut!” – concluzionează Florentin.

Distihul paradoxist este format din două versuri, antitetice unul altuia, dar care împreună se contopesc într-un întreg definind (sau făcând legătură cu) titlul. Dar iată şi câteva distihuri paradoxiste cu semnătura lui Florentin Smarandache: **Soluție** S-a rezolvat/ „Nu se poate”; **Bir** De unde n-ai/ De-acolo să dai; **Fleț** Fură de la el/ Și dă la alții; **Ateu** Credincios/ În necredința sa; **Leneș** Când se scoală/ Se culcă pe-o ureche; **In-trus** Invitat/ Neinvitat; **Pasiune** Am iubit-o/ Cu o pasiune nebună; **Îndoctrinat** I se bagă-n cap de mic/ Că el n-are cap.

Banc (România)

z: „Știi bancul cu cămila care trebuia să plece la Nazareth?”
a: „Nu…”
z: „Nici eu!”

MARIAN BARBU (România)

LITERATURA AVIZATĂ DE SPAȚII ȘTIINȚIFICE

Un spirit iconoclast, în România ca şi în Statele Unite ale Americii, al cărui cetățean a devenit, se numeşte de acum legal Florentin Smarandache (căci înainte de ‘89, a publicat versuri cu pseudonim, în țară şi în Maroc).

Apropiindu-se de 50 de ani, Smarandache poate fi mândru de a se şti publicat în câteva limbi de circulație – engleză, spaniolă, rusă, franceză şi portugheză, dar şi în alte arii de cultură, din Asia şi Africa. Dacă acesta este scriitorul polivalent, în schimb, matematicianul întrece orice prognoze de citare, pe care le cunoaşte vreun contemporan român.

S-ar deduce de aici gradul sporit de informațional, pe care Smarandache îl întreține ca focul într-o nacelă, mereu plutitoare peste spații necunoscute. Simplificând, vom concluziona că oglinda venețiană în care românul se priveşte, cu cauză şi clauză, îl multiplică nu numai ca ființă, dar şi ca valoare.

Ca literat, a abordat toate genurile şi speciile – de la folclorul atât de diversificat şi ispititor ca expresie, până la poezia clasică ori modernă, pe care a răsucit-o, imprimându-i un nimb, definit paradoxist. Odată instalat în fotoliul paradoxismului, matematicianul şi-a adus de acolo nu numai logica, subtilitatea titrată şi simbolurile translucide, dar şi gândirea orientată spre un program anume. Citățm:

- „**Teza fundamentală a paradoxismului** – Orice lucru, fenomen, idee are un înțeles şi un nonînțeles în armonie contradictorie”.
- „**Esența paradoxismului**: a) Nonsensul are un Sens (şi reciproc). b) Sensul are un Non Sens”.
- „**Deviza paradoxismului** – O spirală, iluzie optică sau un cerc vicios”.

Am redus la minimum necesar esența paradoxismului, deoarece rostul însemnărilor de față vizează o excepțională carte de critică şi istorie literară, semnată de Ion Soare, în anul 2000, intitulată **Paradoxism şi post modernism,** apărută la Râmnicu Vâlcea.

Dacă avem în vedere sutele de referințe critice din întreaga lume care au avut în vedere literatura creată de Smarandache, precum şi câteva exegeze de frumoasă aducere aminte (Florin Vasiliu, C. M. Popa, Titu Popescu ş.a.), vom înțelege efortul uriaş al lui Ion Soare de a le parcurge şi a decide ori a despărți valoarea de nonvaloare, pe paradoxişti de postmodernişti, de a prezenta ofensiva paradoxismului, pe ofertanții acestuia, dar şi pe denigratori ori pe indiferenți. Cum aceştia din urmă sunt în mare parte din România, vom subscrie ideii lui Ion Soare că absurdul (literar) în Europa a venit din partea contestatarilor... noştri. Un florilegiu critic pe tema aceasta, a lui NU!, a fost, admirabil vehiculat de Eugen Ionescu în 1934. Ca apoi, aflându-se în Franța, pentru totdeauna, să mute pe acel NU! în lumea mondenității şi modernității, după al doilea flagel mondial. Şi, astfel, teatrul modern european a intrat în consonanță, dar şi în rezonanță cu teatrul american şi cu cel din aria indiană.

Documentat, cum altfel?, când subiectul tratat te împinge spre cunoaştere universală, Ion Soare îşi concepe lucrarea pe două niveluri: unul, pur documentar, altul, analitic. Primul se bazează pe o lectură integrală a scrierilor lui Smarandache şi pe trimiterile referențiale, care trec peste o sută, făcând astfel loc infiltrației comparatiste, în majoritate, provenită din cadrul universului cultural românesc.

Accentul comentariilor lui Ion Soare vizează deopotrivă poezia, proza şi teatrul românului americanizat. Cum însă ghilotina paradoxismului a fost aruncată din grădina poeziei, fiind favorizată în zborul său de atâtea mişcări de avangardă ale sec. al XX-lea, era normal să-l cerceteze pe interlocutorul său iar sub două unghiuri: al teoriei şi al practicii. Simplitatea voit

programată de către Smarandache îşi are originea în calitatea transparentă a enunțurilor din matematică. Poetul vede cuvinte la deschiderea bipolară cu matematica. Trimiterea la Ion Barbu este necesară, deoarece şi el este posibil să fi fost provocat de marea şcolilor de matematicieni de la Göttingen. Apoi de la Paul Valéry. Din acest punct de vedere, ar fi extrem de important să aflăm, cumva (de la Smarandache însuşi!), ce profesii au cei aproape de 200 de aderenți şi simpatizanți ai paradoxismului, pe care Ctitorul i-a încununat cu o Diplomă de profil, ei provenind din 30 de țări ale lumii!

Pe de altă parte, aflându-le profesia, s-ar putea iniția un amplu studiu de sociologie literară, cu indicatori internaționali, vizând activitatea acestora înainte şi după ce au devenit... fani smarandachişti.

Dacă mulți sau doar unii dintre ei au ocupații ştiințifice, vom preciza că pentru ei paradoxul (şi derivatele lui) li se pare normal să funcționeze, să aibă infuzii şi revelații. Poate vor contraria numai prin insuficiența argumentelor, instabilitatea sau parțialitatea lor. Oricum, nu vor ajunge la negare şi indiferență.

Pe când indivizii altor profesii, cu precădere umaniste, care se consideră embrioni de spații fără frontiere, vor deveni cârcotaşi pe loc, obiectând, propunând şi dând sfaturi încolo şi încoace. Chiar faptul de a fi complici la omologarea unui nou curent literar, tocmai când „libertatea de a trage cu puşca” a devenit un **modus vivendi** al democrației, nu numai că-i sperie, dar îi debusolează ca pe hoții de magazine.

În această ordine de idei, mi s-a părut superbă comparația lui Ion Soare în calificarea omului Smarandache cu acrobatul de pe sârmă „ale cărui oscilații mari, la stânga sau la dreapta, îl aduc uneori pe subțirele obiect, dar şi... sub el”.

Extinzând comparația la comilitonii lui Smarandache, vom subscrie sublinierii exegetului Soare: „Paradoxul este că echilibristul nu cade niciodată, întrucât cele două extreme se atrag şi se susțin permanent”.

Într-o piesă de teatru, intitulată pilduitor **Tragedie antică**, personajul Eschyl emfatic, dar poate exact, spune: „Sunt constant un dezechilibrat şi asta mă face să stau în echilibru”.

În bună parte, opera lui Smarandache (poetică, epică, dramatică) produce o „concomitență a contrariilor” (Titu Popescu) sau, cum spuneam noi înşine, realizează „o armonie a unor multiple elemente ale ştiinței şi artei”. Nu numai la nivelul de suprafață a textului, indiferent din ce zonă ar veni el, ci şi la cel de escortă sau de subtilitate etajată. Pentru decodare, se impune însă o pregătire de specialitate, dacă nu este posibil egală cu a autorului, cel puțin o pertinentă informare teoretică în domeniile abordate!

Florentin Smarandache se află de acum în SUA pentru a-şi găsi libertatea, deplina libertate. Aşa a crezut multă vreme, muncind nepermis de mult. Ori, să faci şi literatură pe fondul unei munci epuizante înseamnă nu numai o performanță, ci un act de eroism asumat. Atunci când românul a cunoscut toate mecanismele sociale şi politice s-a revoltat pentru a doua oară şi a scris un fulminant jurnal – **America, paradisul diavolului**, carte care a cunoscut patru ediții (l992, 1992, 1994, 1999).

Nu ştiu dacă este simptomatic sau nu, majoritatea cărților de literatură ale lui Smarandache au apărut în limba română în România, deşi ele au fost scrise în periplurile sale de locație în USA.

De ce? Cum? Când? Sunt întrebări care depăşesc spațiul unui studiu ingenios articulat, pe care profesorul Ion Soare ni l-a oferit într-o admirabilă polemică, purtată elegant, uneori eclatant, în primul rând cu autorul (teorie/practică), apoi cu mulțimea de comentatori, mai ales români. Ion Soare a impus un personaj – Florentin Smarandache, ca pe un nod gordian, care nu se lasă decriptat în gândirea lui de cerc ordonat – dar şi un strălucit comentariu, vecin cu apropiata mare exegeză, mult aşteptată, măcar după 50 de ani de viață ai olteanului genial, locuind între cele două oceane, Pacific şi Atlantic.

Cred că după lectura acestui studiu, putem vorbi mai clar şi corect despre dezvoltarea ulterioară a paradoxismului, a cărui menire, spune Smarandache, este „să generalizeze literatura în spații ştiinţifice (Lobacevski, Riemann, Banach etc.), spații n-dimensionale şi chiar infinit-dimensionale.

[SCRISOARE CĂTRE EDITOR] (fragment)

„(…) întreaga scriere trebuie alăturată programului de avangardă europeană din sec. XX. Negarea propusă de Dvs., prin paradoxism – poezie, teatru, roman – se afiliază, în altă haină, e drept, spiritului veacului nostru care, bântuit de atâtea dureri politice, economice, culturale, nu mai admite ideea de stăpâni şi sclavi.

Cuvântul rămâne singurul rege care nu moare, chiar atunci când este interzis sau închis, în turnul de fildeş.

(…) Aşadar, din lumea metafizică a lui Zacharias Lichter (Matei Călinescu) se poate coborî în bolgiile biografiei sprintene a lui Hon Hyn, în mod literar, altfel decât a făcut-o lordul Allan Bullock cu Hitler şi Stalin. Acestea sunt opere închise, nu **opera aperta** (U. Eco).”

OVIDIU BUFNILĂ (România)

MONSERA BANOSERA

"Carula maragula"! whistled Farfatostacul Ivoriu scratching his bluish wounds and staring to Combelonian de Adamville who had opened his wings in menace. *"Zarza con dio!"* Combelonian yielded shaking his plated mane and throwing flashes out of his steel claws.

"Shit!" Bebe Bebino cried madly scratching between his legs and leaving the cinema hall like a bolt.

It's cool to wander under bridges with this strong spring air and to walk among all these plants ant trees. This Mother Nature is so funny and she does all this so right and she doesn't give a damn about the slyboots script-writers, narrow-minded and with pockets full of money. How big is the sky.

What's the trick?

Don't mind about godzilas, titans and the peacock cops who are going to and fro in all the cheap movies. Don't give a damn about the hidden government or about the stinky generals who are dying to pick you up and to throw you away to the first line.

Fuck the scabby landlady with her railway siren-like voice.

"That old hag!" Bebe Bebino cried picking up his nose and climbing down on a rain pipe that streched on the marble stairs climbing from the genovese lighthouse to the subway hole.

Aga Muerte Ortadoglu hanged on one of the putrid beams. He swinged in the wind blow. His bluish tongue kept the rhythm of an electric saw mincing all into small pieces. The boots stained with blood were swallowed. Aga Muerte Ortadoglu had lost everything to the stock exchange and he decided to help the "cardboard" journalists and to take the bloody creditors a peg or two. *"You're tough, man!"* Bebe bebino shouted spitting angrily. *"You're playing dead, huh. You're gone, ain't you? You pissed on the country! You don't give a damn about the Big Parents*

anymore! Are you fucking with me? You ain't pay me taxes anymore? You ain't get monthly a pack of energy from the men in black? Are you fucking with me? You're gone in the worm holes? You carrion, I saw your face on the TV! I know you, Aga Muerte Ortadoglu!".

Aga Muerte Ortadoglu didn't answer.

What's the trick?

Do it like this, for the sake of doing it. Laugh on the patriots who make politics in the street corner. Tell bye, bye, adios, adios to the sanitaries on duty and to the country's whores pregnant with the national sexual excitement. Sneak into the chaos. Frighten half of the people at the evening news. What a wack'o!

Aga Muerte Ortadoglu was swinging in the wind blow like a bell tongue and he didn't give a damn about Bebe Bebino and his godzilas and his titans or his street guards, fat, bald and eager to get some money.

"Is this wind or breeze?" Bebe Bebino, bewildered, asked Monsera Banosera who was warming her white flesh to the sun.

Monsera Banosera?

She was reading right in the ass of the mad wind. She was finding tiny things in the pile of ants and in the rat's urine. She read in the stars.

Monsera Banosera?

She knew by heart Lenin's life. She took his trace. It was a matter of days to reach him.

"Is this wind or breeze?" Bebe Bebino asked her wiping his nose and losing his dizzy look in the bushes, among plants.

"You are handsome", whispered Monsera Banosera watching him languishly and seeking for his energetical matrix.

"Aga Muerte Ortadoglu is dead, dead?" Bebe Bebino asked and burst into tears.

"He's very dead, honey!" said Monsera Banosera bursting into laugh and picking up a morning rancid star in the sky.

"He's dead".

"Yeah, what did you think, stud? Where do you think you are?"

"At the cinema!"

"Love, I bet you've been again to Paradise, right?"

"Yeap".

"I bet nothing's changed".

"Yeap".

"There was also a news journal?"

"Yeap".

"Our country is the first, right?"

"You bet it is".

Well, didn't we discover the atom? Didn't we discover the gun powder? And the insuline, goodness? And the immortality, shitness!

"Shitness?" Monsera Banosera asked astonishedly.

What?

I wonder if Monsera Banosera, who waits to find God, knows that our language is music of the musics? Doesn't this fat woman know that the whole Universe is vibration and incantation?

"Mad flag!"

"Waggish mower!"

"Bonjourists like tourists!"

"Patriots like dolts!"

"Parliament, parliament..."

"You're a big incompetent!"

What a big laughter. And I fooled around with the stars lady. With the big mistress of the informational universal fields caught in the cuantic metaphorical whirlpool.

"The cuantic metaphorical whirlpool?" Monsera Banosera asked gently. "Oh, my love, this is far too much".

"Modestym, modestym?" yielded Bebe Bebino jumping on a leg.

Sometimes you feel like leaving your corpse stay still, you feel like running away. Break the rules. Jump over the barriers.

Forget about yourself. Fool around. Deny yourself. Spit all over you. Rebel among the rebels.

"And a bullet in your ass!" shouted Monsera Banosera shaking her white fleshes. *"A bullet right in your little ass, dirty with liver stains, you asshole and anti-national punk! You jerk, you're coming to lament to me and make a big fuss about it like it was an appearance, like it was cinema! It's not, honey!"*

"*You mean Aga Muerte Ortadoglu is really dead"* asked Bebe Bebino doubtedly and fearfully.

"*Dead"*.

"*And me? Have I really got out the cinema?"*

"*That's right!"* Monsera Banosera whispered letting her huge nipples out.

"Am I an immortal?"

"Yeah, you're a tax payer, ha, ha, ha!"

"*What are you telling me, Monsera Banosera?"*

"*I found your trace! I've been smelling you for a thousand years! Cause I know you're all alone! You go to the cinema to fill out your time, that even you created, love, out of the Great Nothing! Your world is the Big Cinema! The Big Country is the cinema!"*

"*You mad woman, and what would be you?"* asked the man hiding under Bebe Bebino's identity.

"Zarza con dio" shouted Combelonian de Adamville splitting the milky chest of the fortune – teller Monsera Banosera and sending flashes out of his steel claws, almost ready to turn a new page in the strange agitated history of the Universe of the universes, kidnapping one of the lonely judges, just good to enter the mad house.

(Translated by Ioana Bostan)

DUMITRU CIOACĂ-GENUNEANU (România)

Cules din folclor

Ia spune turcule cum s-a întâmplat nenorocirea cu prietenul tău?

– Simplu, răspunde turcul, că Alah e mare:

Mâncat bine, băut bine,
Dimineața sculat mort.

ŞERBAN CODRIN (România)

Dragă Domnule Smarandache,

La mulți ani – 2003! A new happy year!

Am primit de la onorabila doamnă Marioara Smarandache ultimele Dumneavoastră cărți, pe care le-am citit cu reală plăcere, pentru că aveți stil, spirit şi un ultrapolemic simț literar. De altfel, v-am urmărit inclusiv în Istoria literaturii române de Marian Popa. Dar activitatea unui scriitor autentic (aşa cum sunteți Dumneavoastră) intră sub incidența paradoxului şi a… paradoxismului; cu cât autorul este mai mare, mai multilateral, va fi contestat mai vehement, cu litere mai apăsate! Să nu vă faceți alte iluzii!

Nu sunt de părerea Dumneavoastră că a folosi artele poetice nipone (ce e drept, parțial) devenim **haijini** şi cădem sub incidența epigonismului. Artele poetice sunt un patrimoniu comun, care reluat cu inteligență (ca formă) şi dublat de un conținut propriu, original, duc la creații noi, fără spirit epigonic. În caz contrar, literatura este condamnată la stagnare şi anulare. Shakespeare nu este epigonul lui Eskil, dacă acesta este părintele teatrului. Între mine şi Basho sunt legături formale, dar deloc spirituale (sau spirituale în măsura în care eu însumi am înțeles buddhismul).

În măsura în care paradoxismul este un curent literar cu rădăcini autentice în tradiție, chiar dacă actul de naştere i-a fost semnat în 1980, printre predecesorii curentului se pot număra toți autorii care au folosit paradoxul (este vorba, în primul rând, de autorii din domeniul literar), însă pot fi bănuiți de influențe paradoxiste toți autorii, în aceeaşi situație, dar care s-au manifestat după 1980. În aceste condiții, nici Cervantes, nici Nichita Stănescu nu sunt paradoxişti, dar, parțial, Sorescu sau Codria sunt. **Această precizare trebuie făcută şi reținută, pentru că, după 1980, paradoxismul a căpătat conştiință de**

sine în mod explicit, organic şi sistematic, față de situația anterioară, când s-a manifestat difuz, intuitiv şi nesistematic.

Vă asigur, Domnule Smarandache, de întreaga mea considerație,

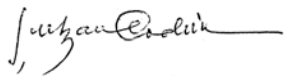

7 ianuarie 2003

VALI CREANGĂ (România)

SCRISOARE CĂTRE EDITOR

„Parafrazând-o pe Smaranda Creangă, aş putea să-ţi spun: ieşi băiete, cu sufletul sfâşiat, din «paradisul diavolului», îndreaptă-ţi paşii spre ai tăi, şi poate s'a însenina şi viaţa ta…

(…) «Păcală smarandachian» a fost recepţionat de elevii mei cu mult interes, umor; ei îl admiră pe Păcală pentru agerimea lui, se amuză straşnic pe seama întâmplărilor, apreciază cinstea şi modestia lui. N-am reuşit cu ei decât o citire pe roluri – nu avem condiţii în şcoală pentru o dramatizare pe măsură!

(…) Am «pedalat» pe unele replici ale lui Păcală care au plăcut în mod deosebit: «… Ne vom duela în cuvinte. Să vedem care este mai isteţ la minte…», replici din care «am stors», cât am putut, latura lor educativă, pentru nivelul lor de înţelegere. (Nu de puţine ori, când se iveşte vreun conflict între unii dintre ei, alţii rostesc aceste replici, care au rolul să potolească pornirile de răutate (…)).

În ceea ce mă priveşte, încerc să fac o paralelă între Păcală, personajul tău, şi Florentin Smarandache: în pribegiile voastre prin lume, reuşiţi, prin isteţimea ce vă caracterizează, să vi-i faceţi prieteni pe duşmani (amiciţia dintre Păcală şi Urs). Îţi dau un sfat, însă, apelând la înţelepciunea populară specific românească: «lupu-şi schimbă părul, dar năravul, ba!». Având în vedere că şi ursu-i tot o fiară, ca şi lupul, fereşte-te de urşii lumii, salvează-te!”

ZORIN DIACONESCU (România)

noi ne păstrăm optimismul
ţipăm
turnăm
scrâşnim
noi ne păstrăm optimismul
aici
e mai bine decât binele
aici
e finele

CONSTANTIN DINCĂ (România)

LEGEA

Uneori uit de legea gravitației
Și privesc spre cer…
Dar gândurile se îndoaie încet, elastic,
Până la orizontală.

POEZIA (?)?

O casă
Pentru
Casa mea.

EUGEN EVU (România)

POEME SUBREALISTE:

***

Fraude cum laudae

FLASH LEXICON

Gândacii de bucătărie de-bucă-tărie!
mioritze crude pe suprastoc de export
carne macră simulacră paştele emanaților
funcționează în cadavru dioda luminiscentă
ledul pulsul pupila şomerului
ia pulsul oraşului
trec rânduri rânduri muncitori cu steagu-n
vânt

Folclor (România)

Protestul muncitorilor de la Uzinele Sodice Govora, de pe Platforma Chimică Râmnicu-Vâlcea, pentru negocierea salariilor;

“Monitorul de Vâlcea”, Râmnicu-Vâlcea, 7 februarie 2003.

ANDREI DORIAN GHEORGHE (România)

TIME-SPACE PARADOXES

1
Perhaps time is tridimensional
(remembrance, uncertainty, hope)
and space is unidimensional -
development in time...

2
Perhaps time is reversible,
and we return candidly
to the child state.
Perhaps space is irreversible,
and, at the end of the bridge,
an old and ardent lady
is waiting for us.

TUDOR IOSIFARU (Romania)

„…IAR MÂINE NU MAI VINE”
(paradox dramatic imaginat pentru două personaje şi voce)
- fragmente -

Nu sunt mai deloc ceea ce se cheamă „un inventator”. Mi-ar fi plăcut, dar n-a fost să fie. S-ar zice că lucrurile bune au fost întotdeauna inventate de alții. După cum bine ştiți, tragedia a fost născocită de Eschil, Sofocle & Euripide. Paradoxismul i-a trecut mai întâi prin cap lui Florentin Smarandache. Iar teatrul imaginativ s-a născut la maşina de scris a lui Doru Moțoc. Nu mai ştiu cine a inventat fierul de călcat şi nici dacă îl interesa au ba curentul electric, dar asta nu mă împiedică să vă invit, odată, la o porție de ouă ochiuri, făcute la abur cu termostatul pus în poziția «Bumbac». Cartofii prăjiți vi-i aduceți de-acasă, fiindcă mie doctorii mi-au interzis să mai folosesc ulei, tigaie, sare, zahăr, unt, pâine, viezure, brânză, barză, mânz şi alte asemenea „cuvente den batrâni”. Ca să ştiți de ce n-am binevoit să scriu toate didascaliile, nu aveți decât să parcurgeți paginile 9-13 din antologia pe anul 2001 a Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu. Pentru cei care încă nu au aflat, Sibiul (căruia i se mai zice şi Hermanstadt) este un oraş din România, România este o țară, Eschil, Sofocle şi Euripide au trăit în Grecia antică, Smarandache s-a născut la Bălceşti şi predă matematici extraterestre la Universitatea New Mexico, iar Moțoc este cel al cărui cap îl râvnesc – de zor, în secret şi-n zadar – nişte mici lăpuşnenieni, secretari de sertar.

VOCE: Chestia asta-i ca un fel de boală ereditară. Ne-o transmitem unul altuia, din generație în generație. O primim de la părinți şi apoi o dăm mai departe copiilor, ca şi cum ar fi vreo moştenire de preț. Știm sigur că nu se vindecă, dar ne încântă gândul că, într-o bună zi, vom ajunge poate s-o păcălim.

EL: Ne păcălim pe noi înşine. Suntem doar nişte boi, asta suntem.

EA: Dar şi nişte vaci.

EL: Vacă eşti tu. Mie îmi place bou, fără uger şi fără mulgătoare mecanică ori manuală.

EA: Eşti un bou şovinist.

EL: Mulțumesc. Astea-s cele mai frumoase vorbe ce mi-au fost adresate în ultima vreme.

EA: Chiar că nu ai pentru ce, misoginule! E plin pământul de imbecili cărora li se pare interesant să ponegrească femeile, de parcă nu dintr-un cur de femeie au scos prima dată capul ca să se uite în jur.

LIVIU JIANU (România)

“NO EXIT!”

LIBERTATEA – PARADOXUL DE A AVEA UN TATĂ

Am citit din opera domnului Smarandache o singură piesă de teatru: *„No exit!”*.

Este paradoxal faptul că lumea adunărilor de partid, dărilor de seamă, citatelor din Lenin, Marx, Ceauşescu şi a altor gânditori de seamă, de vor mai fi existat după ultimul citat, nu şi-a câştigat nici măcar acum, la pomana de 12 ani, binemeritatul Caragiale.

Ei bine, după data scrierii piesei, 1988, un asemenea prototip caragialesc a existat. Se numeşte Florentin Smarandache. Un român care şi-a luat lumea în cap, a bântuit ca un îndrăgostit de libertate prin lume, culegând ca o albină cioburile ei, cu care şi-a lipit inima rămasă română.

Pe alocuri, cei doi alpinişti suplinesc Cățărătorul, din Pluta Meduzei, a lui Marin Sorescu. Valea Fericirii, vizuina vizuinii. Stânca Neagră, o tară şi un handicap – al omului care are şi părinți naturali, nu partidul care îl creşte şi îl conduce spre noi culmi de progres şi civilizație, şi îi aduce în guşă semințele ideologiei materialist-dialectice şi istorice despre lume şi viață, chintesența a tot ceea ce a creat omenirea mai bun în lume, adică: totul. Şi la aşa hrană, nu este de mirare că mai târziu i se cere: „să facem totul, tovarăşi!”.

Finalul acestei piese este revelator: cei care au încercat să evadeze din Paradis repetă în cor lecția gardienilor:

„În țara tuturor libertăților ne împlinim năzuințele. Este ceasul bucuriei noastre de a fi contemporani munților umbroşi şi văilor adânci. Trăim momente de profundă recunoştință şi de mărețe înfăptuiri în această epocă glorioasă. Valea în care ne-am născut ne e mamă, iar tată muntele înalt. Nu vrem să ieşim de-aici. Suntem fericiți.”

Domnul Florentin Smarandache este astăzi profesor de matematică. Într-o universitate. În America. Vorbeşte şi scrie în limba română. Corespondează în foarte multe limbi. A fondat un curent care nu îi poartă numele: paradoxismul. Descoperind poate că libertatea este paradoxală: că ea nu este de găsit nici măcar în „America, țară a diavolului”. Un alt volum al domniei sale. O caută, în continuare: unde să fie ea? poate, în cuvânt? Şi Domnul Smarandache predă ziua matematica, după-amiaza cercetează matematica şi literatura, iar noaptea corespondează cu oameni din întreaga lume: cântăreşte, clasifică, triază, răspunde. Este un salahor al libertății. De căutare... Ce anume caută domnul Smarandache? Cred că paradoxala sinceritate. De a sta de vorbă cu copiile imperfecte ale supremului fond de libertate. Numit Dumnezeu. Instanțiat în limbi, oameni şi cunoaştere umană.

I.D. Sârbu avea inspirația să afirme în „Jurnalul unui jurnalist fără jurnal” că în urma a ceea ce am trăit – ca formă de perversiune morală – în socialism – ar trebui să nu scoatem un cuvânt cel puțin 10 ani. Se referea, desigur, la intelectuali. Dar nu numai. Eu cred că meritäm acum ca măcar câteva cadavre, unele dintre ele încă vii, să fie deshumate: I.D. Sârbu, Ion C. Zamfirescu, Ilie Cleopa, Dinu C. Giurescu... şi Florentin Smarandache. Vidul operei lor de sertar este umplut de loviluționari de ocazie, de traficanți de capace de bideu, de țigări, de alcool, de cutii ale Pandorei în care, vai, aripile acestei atât de meşteşugit jumulite păsări a libertății ajung o formă ubuească de „căcart” mestecat „în noroiul greu”. Nu al prozei. Al necrozei libertății. Probabil, nu după mult timp, cineva, un autor de sertar, va striga de pe Stânca Neagră, dar nu îl va mai auzi nimeni, nici-o maimuță, nefiind plătită să o facă sau, pur şi simplu, pentru că goana după banana zilnică nu i-o mai permite: „Ce ați făcut cu Pământul, idioților?”

... Un zâmbet caragialian pentru pomenirea lui Ceauşescu. Era timp de citit...

Păcat. Păcat că domnul Florentin Smarandache a fost atât de otrăvit de aburii letali ai Isarlâkului. Chiar şi aşa, jucător polivalent – câți îşi ridică verbul faptei la polivalența sa? – dă şah cu fiecare antologie paradoxistă formelor fără fond. Aderărilor la gol. Cuvintelor asasinate.

Regret. Regret că acest matematiciano-poet, fin observator şi degustător de spectacol al lumii, nu şi-a găsit încă punctul de referință din care să oprească pământul. Şi să-1 facă să strige: „Doamne, când am fost liber? Niciodată. Materialist-dialectic – am fost în Rai. Am ieşit singur din el. Am rămas otrăvit de el. Sunt un om liber, mi se spune. Este un paradox, le spun. Rămân – «pe versantul vestic al iluziilor» – un sclav al iluziei de libertate."

Țara în care locuieşte este îndrăgostită de ceea ce îi place să audă. Şi pentru asta, plăteşte. Cine calculează profită.

Țara din care a plecat este îndrăgostită de ceea ce o amuză. Şi pentru asta, nici măcar nu plăteşte. Se împrumută. Cine ascultă?

Am avut o tresărire citind „***NO EXIT!***". Un alpinist spunea celui de lângă el, la un moment dat: „Doamne-ajută!". Ştiu că voi rata tema. Genul. În fond, asta spunea şi George Călinescu: „Datoria criticului literar este să rateze genul". Cum să vă conving eu – care nu crede întotdeauna ce spunea Nicolae Dabija? „Libertatea are chipul lui Dumnezeu?" Sunt pe versantul estic al iluziilor. Am pe masă un megafon mut, pe coperta unei cărți. Un mort. Şi predicile lui. Ilie Cleopa. Un paradox. Hristos nu are nevoie de proşti, spunea Nicolae Steinhardt. Dumnezeu este superdotat. Ne-a născut din nimic. De ce? Ca să ajungem Dumnezei. Imaginați-vă ipostaza. Dimensiunea libertății. Şi meditați.

Piesa a fost compusă în doi timpi: România, 1988, SUA, 1999.

Recitesc:

„În țara tuturor libertăților ne împlinim năzuințele. Este ceasul bucuriei noastre de a fi contemporani munților umbroşi şi văilor adânci. Trăim momente de profundă recunoştință şi de

măreţe înfăptuiri în această epocă glorioasă. Valea în care ne-am născut ne e mamă, iar tată muntele înalt. Nu vrem să ieşim de-aici. Suntem fericiţi.”

De ce sunt ipocrit de fericit?

25 martie 2002

GIM LAURIAN (România)

DEFINIȚIE

Epigrama-i recidivă
Prinsă ca-ntr-un paradox,
Mult umor cu tentativă
Dar şi cu mănuşi de box…

ADRIAN LESENCIUC (România)

ABORDĂRI TEORETICE CU PRIVIRE LA CULTURA POSTMODERNĂ
(fragmente)

(...) Nu reiau contradicțiile flagrante cu afirmațiile anterioare. Vreau doar să subliniez că, în ceea ce priveşte postmodernitatea, nu reconcilierea cu trecutul este dominantă, ci acceptarea lui (deci nu ideea de a porni de pe poziții belicoase, ci de pe poziția de negociere). Pe altă parte, îngrădind deschiderea spre nou a postmodernității, unde încadrăm mişcările experimentaliste, de la oulipianism până la paradoxism, definitorii pentru postmodernitatea n-lineară? În plus, cine proclamă „triumful" rațiunii slabe (în afara celor care n-au înțeles esența aserțiunilor lui Vattimo), câtă vreme ea se autoinstituie prin dezarmarea rațiunii tari şi de ce este nevoie de o abordare strict lineară şi ofensivă pentru a percepe un fenomen n-linear şi defensiv?

(...) Deşi multe par exerciții de „compoziție", uzul oricăreia dintre aceste inginerii de exprimare ar stârni uimirea şi, eventual, admirația lectorului român obişnuit cu „clasicizarea" exprimării. „Obrăznicia" limbajului Oulipo depăşeşte limitele: poeme încrucişate, înlănțuiri şi tentative de limite, poeme bazate pe punctuație (după excluderea ei cvasicompletă din poezie), exerciții de homosintaxism, „himere" textuale (texte compozite, prin amestec de entități gramaticale din texte sursă în texte-țintă), poezie autonimică sau banalul tête-à-queue, poemul cu versuri transmutabile din marginea superioară în cea inferioară a sa. (Aceasta este primul exemplu de poezie topologică, putând fi transcris pe un cilindru, poemul nu are început sau sfârşit, în acest caz, însă, din păcate, Oulipo nu a apucat să îl inventeze în varianta topologică).

Experimentul continuă şi în plan lexicografic şi prozodic. De la *„beția Algol-ică"* (utilizându-se cuvinte întregi sau frânturi de

cuvinte din vocabularul Algol – Algorithmic Oriented Language) până la variațiunile legate de rimă (rime heterosexuale, rime inițiale şi/sau terminale, holorime de repetiție, poeme-bară), poemul poate îmbrăca forme diverse. Chiar şi poemele cu formă fixă sunt supuse posibilelor modificări, sonetul îşi păstrează cele 14 versuri, dar într-o altă distribuție: în sonetul irațional, numărul de versuri din strofe este de 3-1-4-1-5, adică retranscrierea numărului pi. Şi nu în ultimul rând trebuie amintite poemul, poemul metamorfoză (cu toate variațiunile topologice), poemul arbore, textele anaglifice (în trei dimensiuni), holopoemele, poemul marginal (patrulater curbiliniu conex), ca posibile soluții care să scoată poezia din „blazare".

Dacă mai adăugăm poemele de animație şi poemele tipografice ale şcolii latino-americane (Oliveiro Girondo, Edgardo Vigo, Luis Pazo, Ana Maria Uribe) sau cultivarea paradoxului în mişcarea omonimă, paradoxistă, a românului stabilit la New Mexico (SUA), Florentin Smarandache, descoperim evantaiul de variante dinamice de exprimare a poeziei actuale. Variante spre care păşeşte, grăbită, poezia clasică.

(...) Matematicianul Florentin Smarandache a înființat în anii '80 o mişcare literară în zona tulbure de interferență a artelor cu ştiințele exacte – Mişcare Literară care a făcut înconjurul mapamondului. Enumăr: teza fundamentală: *„Orice lucru/ fenomen/idee are un înțeles şi un non-înțeles în armonie contradictorie"*, deviză: *„Totul este posibil, chiar şi imposibilul"*, dezvoltare ulterioară: *„Să generalizeze literatura în spații ştiințifice (Lobacevsky, Riemmann, Banach etc), spații n-dimensionale şi chiar infinit dimensionale"*. Aşadar, autorul îşi doreşte o literatură dinamică, contradictorie, dar nu exclusivistă, prin care să îmblânzească teritoriile văzute până nu demult ca fiind aride: teritoriile spațiului ştiințific.

În „*Nonpoems*”[1], colajul, blancul, bruionul, schița, fotografia, grafemul şi înşiruirea de grafeme deschid o lume cvasinecunoscută, o pădure virgină, plină de hățişuri, plină de neprevăzut. În singurătatea exprimării/exploatării, autorul inventează o limbă suport în care defineşte reprezentările mentale.

Ce poate fi paradoxal dacă nu acordarea posibilității infinite de exprimare a limbii prin propriile „goluri”? Limba, văzută ca sistem de potențialități, de valori virtuale, se opune discursului, adică folosirii ei în situații concrete; de aceea, „afişarea” capacității multiple de potențare a valorilor respective, umplerea golurilor cu conținut, este paradoxală prin abordarea simultană a *n* paliere de exprimare. Florentin Smarandache „enumeră”: poeme alcătuite numai din consoane, poeme vocalice, amestec de litere şi cifre, poeme pe verticală, poeme în limbajul cod-maşină, înşiruire de zerouri (mai degrabă, „poze” ale referentului: strofa clasică sau cântul din epopee), poeme matematice etc. Impropriu zis enumerare, câtă vreme aceste poeme sunt scrise într-o limbă specifică, *Pirissanorench (language spoken in the South-West of the United States by a single person*, limbă vorbită în sud-estul Statelor Unite de o singură persoană).

Pirissanorench, în forma grafică pe care o cunoaştem, nu este o limbă, ci transpunerea ei în unități lingvistice: grafeme în acest caz, fără ca lectorul să poată accepta conştient „cuvântul scris”. Blancurile dintre două şiruri de grafeme nu reprezintă spațierea obligatorie dintre două cuvinte. Şi asta pentru că limba, în înțeles comun, reprezintă acea zonă amorfă care intervine între expresia sonoră şi conținutul noțional. Cititorul ar trebui să poată ajunge cel puțin la un conținut noțional, cu sau fără indicatorii grafemici de pe pagina de hârtie.

[1] Smarandache, Florentin, Nonpoems, Xiquan Publishing House Staff, USA, 1991

În manieră paradoxistă, non-poezia, non-literatura nu sunt negațiile statice ale unor stări de fapt. O masă enormă de unități lexicale, însoțită de câmpul pe care îl propagă, se manifestă continuu, este dinamică şi contradictorie totodată. Este vorba despre o „zonă” (în referire spațio-temporală) în care materia literară se manifestă prin substanță (text scris) şi câmp (potențial de producere literară), o zonă fluctuantă în care, vrând-nevrând, literatura (în înțelesul comun pentru un creier 3D, adică substanța literaturii) poate fi înlocuită de câmpul literar (a nu se înțelege trimiterile la câmpul discursiv). La nivel subcuantic, de pildă, legea suprasimetriei afirmă că particulele generatoare de câmp se transformă în particule care descriu câmpul şi invers, adică, potențial, câmpul se poate transforma în substanță, substanța în câmp. În acelaşi fel stau lucrurile şi cu „materia” literară, literatura propriu-zisă: non-literatura lui Smarandache este câmpul (potențialul de producere literară) acceptat/acceptând substanța (textul), într-o continuă mişcare, într-o continuă transformare (este yin-ul din îngemănarea yin-yang, yin-ul uitat, renegat în secolele modernității). Non-literatura admite stările intermediare de literatură, între text – maxima exagerare, preponderența yang, a se vedea încercările de excludere venite din partea textualiştilor – şi non-cuvinte (sau necuvinte, ținând cont de exprimarea stănesciană), starea de literatură dinafara literaturii. Non-literatura nu admite excluziune: este o literatură democratică, permițând deopotrivă acceptul şi negarea, iar dacă o raportăm la situații concrete de comunicare, presupune punerea accentului, indiferent de autor, pe actele locuționare (prin care se realizează transmiterea unor semnificații) şi/sau pe cele ilocuționare (constând în exprimarea unor intenții comunicative).

Ce ar putea să comunice Florentin Smarandache în Pirissanorench? Să admitem că înşiruirea de grafeme reprezintă urmele energetice în spațiul hârtiei, ale unui câmp literar vast: aşadar, intersecția cu planul a traiectoriilor ipotetice (familii de funcții) ale unei literaturi dinamice, n-dimensionale. Şi să mai

presupunem că suntem flatlanzi şi nu putem accede la structurile n-dimensionale (cum este poezia), care pot interveni în activităţile noastre cotidiene. Ne rămâne în intentio lectoris (ca şi caz particular al intentio operis) să descoperim posibilele semnificaţii, să descoperim conţinut noţional în aceste indexuri (în înţelesul pe care l-a dat Ch. S. Peirce). Poemul vocalic este cel mai apropiat spaţiului românesc. Lectorul îl poate percepe ca pe o doină, ca pe un hăulit oltenesc. Bogate în vocale, cuvintele româneşti lasă deschisă această poartă a interpretării; putem considera existenţa unor traiectorii cvasitangenţiale ale poemului cu planul textului şi în acest caz numărul de indexuri este ridicat, efortul de imaginare este mai mic. Să vedem poemul: *„Oooeeiii”: „Oeiiioao eioaoe!/Eieoaioeieea oiee;/uui uio ea’l ioe/uueio ooo e a-eo/oiuoiuoiu./Aaaio ei uoi aaaaa o uie/eeiou aaa euio/io uui??/*

l a l o iiiiiiiiiiiii/uuuuuuuuuuuiiiiiiiiiiueeeeeeee/ aaaaooooooooooooo.” Dincolo de înşiruirea de vocalică, necuvintele descriu zăvoiul, vâlceaua. Puţin mai departe, infinitul brâncuşian şi o lume paradoxală care împleteşte infinitul în colacul de bun venit. Bogăţia onomatopeelor româneşti deschide şi ea poarta spre poem.

Să luăm un alt exemplu, un poem format din consoane: *„Rtfgjkmnb”: „sdf ffghrt plkl. Xvnvbvnnmm/dfgshrqpz dfgshrpqvz!!* (...)*”*. Prima impresie este a transcrierii cu caractere latine a unei scrieri din Egiptul antic (chiar dacă efortul înţelegerii este echivalent cu cel al descifrării cuneiformelor akkadiene după urmele acelor de brad lăsate pe pământul moale). Mai departe, întâlnim tentativele similare oulipiene: *„L’unique sonnet de treize verses et pourquoi?”* – Francois Le Lionnais:

„(...) Mais, il est parmi tous un mot imprononçable
Sous un perler rugueux son sens est délectable
C’est le mot: oulichnblkrtssfrllnns

J'eus tort à lui pour le sonnet
Car je ne trouve pas de rime à frllnns."[1]

Este simplu de înțeles că inițiatorul mişcării oulipiene recurge la extragerea de vocale din propriu nume: Fr. L(e) L(io)nn(ai)s. În plus, „ciudățenia" formată din consoane rimează cu „sonnet". În intentio lectoris, probabil consoanele au curs fără noimă, ca înşiruire mentală (copiii obişnuiesc, de pildă, să „recite" alfabetul, să grupeze literele pe calupuri care să permită rostirea lui asemeni unei poezii: *„abîcîdîefîgî/haşijîkalîmînî/opîqiurîsîşîtî/țîuvîicsygre czet"*. Un alfabet amestecat, lipsit de valențele vocalelor atât de puține, ca varietate – este şi *„Rtfgjkmnb"*. Numai că înşiruirea de consoane este capabilă să suporte intruziunea unităților lingvistice pentru a descrie, în tridimensional, poeme cu conținut noțional *(the reader can imagine anything* – cititorul poate să-şi imagineze orice, notează autorul)[2].

Să revenim la limbă: *Pirissanorench.* Bogăția unei limbi nu constă în bogăția expresiei sonore sau în bogăția conținutului noțional. Limba chineză este săracă atâta vreme cât, pe de o parte, pentru scriitural şi oralitate se foloseşte acelaşi termen şi atâta vreme cât, pe de alta, noțiunea de libertate a apărut abia în secolul trecut. Bogăția limbii constă în diversitatea de latențe, de goluri care pot fi potențate prin cuvinte. *„Sdf"* poate deveni cuvânt: momentan este o înşiruire de grafeme fără înțeles în limbile stabilite ca şi convenție între un număr oarecare de reprezentanți. Dar acest cuvânt poate însemna ceva (prin adăugire) doar în cazul în care lectorul este capabil să atribuie surplusul de litere şi surplusul de sens. Prin lectorii textelor în *Pirissanorench,* această limbă poate deveni mai bogată decât limbile stabilite prin convenție (care îşi reduc latențele la convenționalul necesar). Logica şi/şi pe care o imprimă această literatură/nonliteratură admite deopotrivă disponibilitatea şi lipsa de disponibilitate şi apropie limba literară de spațiile interzise până deunăzi: Florentin

[1] *Oulipo. La littérature potentielle, pag. 295*
[2] Smarandache, Florentin, *Nonpoems,* pag.72

Smarandache reuşeşte să se apropie de limba cea mai bogată în latenţe (goluri ce urmează a fi umplute de cuvinte), de limba literară pură, limba lipsită de semnificat.

Pentru că non-literatura paradoxistă admite (şi promovează) inenarabilul – starea de dincolo de cuvinte – care dă sens cuvintelor însele, încărcându-le cu conotaţii, rupându-le (în puţinătatea lor numerică) de alveola, de golul, de latenţa denotativă şi umplând cu ele mereu şi mereu noi goluri. Limita bunului-simţ opreşte forţarea metaforei (dincolo de limita admisă de elasticitate a sa), dar permite conceperea a noi structuri reprezentaţionale (nici autorul nu ştie care sunt acestea, astfel încât îşi poate permite să recurgă la înşiruiri de cifre, litere, semne diacritice sau formule matematice, pentru a alege potenţiale reprezentări grafice pentru latenţele neacoperite, nu numai din tridimensional).

COSMIN MARICARI (România)

CRISTALIZÂND

Miracol malefic:
peste visuri albe cu
flori subacvatice
plouă tăciuni de gheață
şi necurmate
senzații de deja-vu.

Lăsați copiii să vină la mine.

PARADOX?

Pirați pe uscat
clătinând aiurea
piciorul de lemn.
Ferocele tigru în canalizarea
murdară şi
pene din aripi de Pegas
pe covorul din sufragerie.

Suflet de gheață în flăcările iadului.

VICTOR MARTIN (România)

INAUGURARE

Cu ocazia tăierii panglicii unui nou edificiu, o expediție de extratereştri români a ajuns în județul Harghita. Membrii expediției au discutat cu cetățenii, ca de la om la om, şi au pus bazele unui nou umanism: umanismul româno-maghiar.

O televiziune alternativă a eternizat evenimentul.

Într-o atmosferă sărbătorească, extratereştrii români s-au făcut panglică în jurul obiectivului de inaugurat. Primarul a tăiat panglica. Din panglică s-a făcut pastramă.

CLONAREA

Diplomația fiind la pământ, preşedintele chemă la el cei 15.000 de specialişti ai săi, îi băgă într-o încăpere de 4x4 şi le ordonă să facă pe dracu-n-patru şi să găsească o metodă de clonare a lui Nicolae Titulescu.

Patru ani lucrară specialiştii, intens, până puseră totul la punct.

Strâns uniți în jurul cuvei de experiment, aşteptau înfrigurați rezultatul, cu privirile ațintite asupra lichidului maroniu, aburos. Văzură o siluetă gelatinoasă apoi se formară scheletul, creierul, musculatura, diverse țesuturi interstițiale, organele interne şi externe, până când totul se îmbrăcă în piele, zbârcită, la început, apoi tot mai netedă – în timp ce se ridica în picioare, se formau şi trăsăturile feței.

Când văzură ce-au făcut, îngroziți, specialiştii începură să se bulucească spre uşi, călcându-se în picioare.

- Draci toa'şi şi pretini! Având în vedere relațiili noast're de colaborarie şi ajutor reciproc, toa'şi..., începu nicolaele.

Deşi în sală nu mai era nimeni, îşi continuă astfel discursul încă 25 de ani, apoi se opri de la sine şi ieşi afară pentru a încerca să facă totul.

MARIAN MIRESCU (România)

CHERCHEZ LA FEMME!

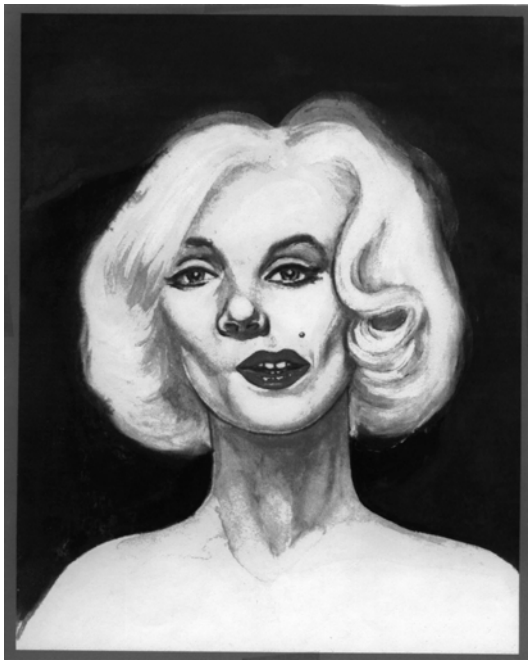

DAN MITRUȚ (România)

CONVERSAȚIE RATATĂ

necosmosu-i strâmt
de atâta lărgime
materia arsă
tace băsmuind galaxii
de la minus la plus finit.

stau la un grătar
cu Godel
prin fumul de carne şi vin
jertga radiantului
el zgârie şoptit...

ba nu, el mângâie urlând
formula de necontradicție
a unei leonide

cu propria lumină.

TAO

aiaflatsiacumosataca
toategandurilenenascute
inlumeaincare
noibarfimcosmosul
aramasinsarcinatdefatamare
cudumnezeu

NlCOLAE MOHOREA-CORNI (România)

FABULA ȚAPULUI ISPĂȘITOR

Se dedică amical colegului nostru Ioan Nistor

Un țapule bătrin tare
Dar hoțule mare
Intraş zi chind n-ave treabe
A ieşit din curte afare
Ca să merge la plimbare.

Țapul ăsta chind fost tinăr
A plecut la el treeşte
Şi un capre chind ‘tilnit
N-a lăsat fere iubeşte;
Şi acum chind bătrin este,
Dache vede un chepriţe,
Dracu asta trombonește:
Che numai pe el iubeşte,
Che aşa țiţe frumuşiche,
Che aşa blane moliciche,
El inche la nici un iade
Nu putuse ca să veade.

Şi cum plimbe el pe strade
Vede cum intr-o ograde
Între flori joache şi sare
O chepriță, cheprişoară
Mititiche, gresuliche
Şi cu țiţe frumuşiche.

– Alo, ce face, dreguțe?
Strighe țapule bătrân,
Singur? Ce nu este friche?
Vine lupu şi moninche.
Vino, draghe, la tatiche,
Dau la tine un ciocolade.
Dache vrei, ştiu in pădure,
Un poiana cu smeure.

– Mie place ciocolade,
Mie place şi smeure,
Vreau se mergem la pedure,
Dar se-ntrebem pe mamiche;
Eu mai suntem inche miche.
– Numai trebe pe mamiche
Vezi in gard un gheuriche
Vino, draghe, eu ajutem.

Și țapule bătrin tare
Dar hoțule mare
Cumpere un ciocolade,
Duci chepriț̦e la pădure
În poiana cu smeure,
A jucat cu țițele,
Mengheiat cornițele...
Au păscut ce-au mai păscut…
Și pe urmă, hai:

Morala
E uşor, foarte uşor
De găsit ispăşitor
Dar asta numai în lumea oamenilor.

MIRCEA MONU (România)

CONSECINȚA DICTONULUI PARADOXIST

Dicton paradoxist: „Tot răul spre bine!”.
Consecință: „Să vină spre mine,-i bine!”.

STAREA DE TINEREȚE

Tinerețe e o stare-n care
Arată omul de ce e-n stare
Chiar şi-atunci când el „nu are stare”!

TAUTOLOGIE SMARANDACHIANĂ

Exist, deci sunt paradoxist,
Sunt paradoxist, deci exist!

PARADOXALUL DESTIN AL CREATORULUI PARADOXISMULUI

„Şi-a luat lumea-n cap” ca să creeze mişcarea paradoxistă,
„Şi-a pus lumea-n cap” prin crearea mişcării paradoxiste!

[SCRISOARE CĂTRE EDITOR]

Hi, Flo, cia-i Mo!

Florentine, dragă,
Mai ieşi din... Mulțimea Vagă,
Pân-să treci la fapte,
Bea un pic de lapte,
Fiindcă nu te-ai prins
(Sau o faci înadins?!):

În al nost’ jurnal
Fac un serial
Despre Mişcarea Paradoxistă,
Chiar şi pentru cei cu mutră tristă!

DESTIN DE PARADOXIST NEUTROSOFIST

Ăsta-i destinul de paradoxist neutrosofist:
Nici prea vesel, nici prea trist,
Nici prea optimist, nici prea pesimist,
Deoarece neutrosofia mai are-o ofertă –
Aceea de situație... incertă!

E-mail către Editor:

„Pasaje potențial enervante” din creațiile dvs. paradoxiste: non-operă, non-literatură, poezii fără text (pagină albă sau neagră, eventual cu... cifre), „poezia a murit” sunt suficiente pentru adepții (mai mult sau mai puțin osificați) ai clasicismului. Nu este nevoie de nume, pot fi anonimi sau cunoscuți, importantă (oarecum!) este o eventuală atitudine publică negativă a acestora. Dar eu pun problema aşa, din punct de vedere al... „filozofiei literaturii” (cred că există şi o astfel de disciplină ştiințifică, iar dacă nu, ea trebuie inventată!). Important este Paradoxismul şi ce va rămâne din el în Istoria Literaturii... Atitudinea unor astfel de criticişti, criticanți şi criticaştri îmi aminteşte de acei academicieni din secolele trecute care au spus că nu poate să existe un vehicul netras de cai sau un aparat de zbor mai greu decât aerul ori că locomotiva va patina pe şine dacă nu va avea roți dințate! Trăiască entropia, dar şi dorința omului de a pune ordine-n toate! Paradoxând puțin, aş spune că există o dezordine în orice ordine şi o ordine în orice dezordine!

PARADOXURI PSM-iste

Primul paradox al Partidului Socialist al Muncii (PSM) este acela că Justiția l-a radiat luna trecută din Registrul partidelor politice în urma unei comasări prin absorbție cu PSD, dar tot Justiția a aprobat săptămâna trecută... reînscrierea PSM în respectivul Registru! Deci, nu există existând (spune PSM) şi există neexistând (spune PSD)! Al doilea paradox: în 22 noiembrie, după ce a sărbătorit 13 ani de la înființarea partidului, conducerea națională pesemistă a hotărât în unanimitate să constituie un alt... partid: Partidul Alianța Socialistă (PAS). Prin urmare, au spus „PAS" PSM-ului proaspăt reînregistrat! Al treilea paradox: pesemiştii se vor trezi în două partide: unii în PAS (vreo 30.000 de membri fondatori) şi alții în PSM (restul, până la vreo 100.000, cât era vechiul efectiv). Soluția a fost indicată de Constantin Rotaru, actualul şef al PSM, viitorul şef al PAS: „Prima alianță a PAS va fi cea cu... PSM!". Şi-uite-aşa ajungem la un al patrulea paradox: un congres de comasare prin absorbție a PAS de către PSM, deci partidul rezultat să păstreze numele de... PSM! Cel mai probabil, la alegerile din 2004 va participa PAS, iar PSM va sta în... adormire!

DORU MOȚOC (România)

DISTIHURI PARADOXISTE

Actor

I se părea atât de complicat
să fie simplu

Masochistă

Nu se simțea fericită
decât când era nefericită

Maniac

Iubea atât de mult ordinea,
încât viața lui devenise un haos

Sentință

Definitiv
este doar provizoriul

Cochetă

Era de o naturalețe
Extrem de artificială

PARADOXIST DISTICHS

An Actor

Simplicity seemed
much too complicated for him.

Masochist Lady

She wasn't happy
when she wasn't unhappy.

Maniac

So much he loved order
that his life was becoming chaotic.

Sentence

Only the provisional is
for ever.

Coquette

Extremely artificial
her naturalness.

(Translated by Tudor Iosifaru)

LUCIAN MUŞET (România)

FIINŢA – NONFIINŢA

El: Se potriveşte?
Ea: Ce?
El: Albul cu absurdul?
Ea: Ce vrei să spui?
El: Nimic.
Ea: Atunci se potriveşte.
El: Te-ai supărat?
Ea: Nu.
El: Atunci spune-mi...
Ea: Ce?
El: Se potriveşte negrul cu frumosul?
Ea: Tot nu vrei să spui nimic?
El: Ba da, acum vreau să spun ceva.
Ea: Atunci nu se potriveşte.
El: Ce să fac ca să te mulţumesc?
Ea: Pictează-mă aşa cum sunt.
El: Nu pot.
Ea: De ce?
El: Nu sunt decât un biet pictor.

TUDOR NEGOESCU (România)

PREGĂTIREA DE LUPTĂ (1)

Priveşte negrul din alb,
Priveşte golul din plin,
Priveşte moartea din viaţă
Ca pe un dulce chin!

Iubeşte ura duşmanilor,
Îmbracă-le despuierea
Când ei mănâncă albinele
Şi lasă de-o parte mierea!

PREGĂTIREA DE LUPTĂ (2)

Atenţiune! Pregătiţi-vă de atac!
Descărcaţi armele!
Întoarceţi-vă cu spatele
la duşmani!
La atac, înapoi! (Şi astfel,
căzându-le în spate,
îi vom lua prin surprindere
peste douăzeci de ani!)

UN ALBASTRU FINIT

Privesc în zare:
ce limitat e infinitul!
Cerul îmi pare
o cuşcă albastră...

DIRECȚII

Spre viitor, înapoi!
Spre trecut, înainte!

HOMER

Orbule, priveşte-mă în ochi
Şi spune de-mi vezi viitorul!

COMUNISM

Din acest sol arid
Şi-au extras ei sevele.

VIGILENȚA DE CLASĂ

Jos, în beciuri, bate duşmanul
Cât e cald!

BOGĂȚIE, AVERI

Bogăția săracă-n spirit
E sărăcia bogaților!

CAMPANIE ANTIELECTORALĂ

Minte-mă urât,
Spunându-mi adevăruri!

DISTIHURI FLORENTINE

ADUCERE AMINTE

Îmi aduc aminte de tine
Uitându-te!

MOARTEA TIMPULUI
(de la traducerea din engleză a expresiei „a omorî timpul”)

Mi-am omorât duşmanii
Dându-le viață.

ESENȚA VIEȚII

Viața – un provizorat
Definitiv

EXPERIMENTÂND EXPERIMENTUL

Motto: *„Într-o societate paradoxală nu poți fi decât paradoxal”*

Florentin Smarandache

Să-nchizi pasărea în cuşcă şi să-i spui, cu ipocrizie: „Ia-ți cerul în primire, semnează pentru el, în numele înaltelor noastre idealuri revoluționare! Această închisoare este noua ta libertate!” De fapt, acesta este scenariul diabolic al oricărui regim totalitar. Iată ce a făcut comunismul cu ființa umană, o ființă liberă prin excelență: I-a răpit cerul, i-a răpit libertatea, a încorsetat-o într-o monstruoasă cortină de fier.

Să falsifici falsul, să-1 cosmetizezi până la caricaturizare! Iată fața reală, de-a dreptul paradoxistă, a comunismului, iată de unde şi-a extras sevele paradoxismul lui Florentin Smarandache! Şi comunismul românesc a fost cea mai dură mişcare de oprimare a omului trăitor în spațiul european. Din această cauză, părintele, mentorul paradoxismului nu putea fi decât un român. Şi dintre români, numai un matematician, un om al rigorii ştiințifice putea să ne convingă că trecerea de la paradox la paradoxism se poate face fără o abstractizare forțată a materialului brut avut la îndemână de artist (non-artist?). Accesând site-ul românului Florentin Smarandache, am descoperit un non-conformist supărat pe artificialitatea vieții (sociale, politice), dinamitând cu eleganță canoanele aşa-zisei epoci de aur a comunismului. Început ca un protest împotriva totalitarismului, paradoxismul ni se relevă acum ca un protest împotriva tuturor ideologiilor, tuturor îngrădirilor.

Paradoxismul este oglinda în care comunismul a putut să-şi admire în linişte hidoşenia! Comunismul avea nevoie de paradoxism, de „paradoxul în acțiune”!

Parafrazându-1 pe Nietsche, acum, la început de secol 21, Florentin Smarandache pare a lansa, cu disperare, un mesaj cu caracter ultimativ: „Arta a murit!”, dar noi, am continua, în spirit

pur paradoxist, parafrazând un ilustru autor englez: „Trăiască arta ta, non-artistule Florentin Smarandache!”

Părerea noastră este că, atunci când şi-a propus să facă literatură, artă... fără a face literatură, artă, autorul a ocolit cu dibăcie capcana păguboasă a, să zicem, dadaismului, şi a ales, cu inteligența şi spiritul pozitivist al matematicianului, tot literatura şi arta! Dar însăşi arta e, prin esența ei, paradoxală şi artificială!

De altfel, chiar în acest punct, noi surprindem spiritul umanist al non-artei lui Florentin Smarandache.

Şi nu mare ne va fi mirarea când, după ce vom studia cu acribie mecanismele paradoxismului, vom descoperi că, pe lângă aura lui de joc interactiv cu față umană, paradoxismul va îmbrăca, în timp, haina de gala a unui adevărat umanism!

Românul a început prin a diseca, prin a experimenta, prin a goli de metafizică absurdele experimente ideologice ale totalitarismului. De aici până la a crea o estetică a absurdului nu mai e decât un pas.

Dar, atenție, istoria avangardismului (şi a avangardelor, în general) a confirmat, dacă mai era nevoie, că negarea singură nu este o premisă valabilă pentru obținerea libertății. Iar libertatea, odată obținută, începe să se degradeze, să se tocească, atrăgând după ea plictisul, maniera, ca în orice mariaj „fericit”. Negând şi reconstruind în acelaşi timp, Florentin Smarandache spera să atingă acea stare de grație, libertatea absolută. Spera să ajungă să atingă „fața vie a morții”. Dar, în opinia noastră, incitant va fi doar drumul spre libertatea absolută, calea!

Un mare iubitor al libertății, mimând jocul, dar la modul grav, românul muncește cu sârg şi abnegație la construirea, pe pământ american, a Statuii Paradoxiste a Libertății. Şi credem că nu întâmplător acest român şi-a ales ca țară de adopție America, țara tuturor posibilităților... artistice!

Paradoxismul se impune ca o reprezentație cu public, în care autorul invită publicul (lectorul, ipocritul lector) nu numai să gândească, dar, şi mai mult, el însuşi să creeze! Un joc interactiv

în care autorul pune în scenă un savuros spectacol de lumini şi, mai ales, de umbre.

Cu multă grație, un om de ştiință care, paradoxal, refuză arta, concepe de fapt un manual de artă, un manual de imaginație! Astfel, comedia de limbaj pe care o derulează, în plin spectacol, Florentin Smarandache este în realitate o adevărată dramă a antinomiilor, spectacolul carnavalesc propus de autor este doar o mască. Sub fardul clovnului, o privire mai pătrunzătoare i-ar surprinde lacrimile disperării, i-ar citi sufletul. Izgonit din raiul comunist, Adam-ul nostru s-a răzbunat inventând arma ascuțită a paradoxismului. După drama trăită în România, lui nu-i rămâne decât să-şi etaleze neîncrederea în limbaj, ca vehicul şi promotor al adevărului. Tensiunea creată este imensă. Să nu uităm că Urmuz, un avangardist de marcă, aflând ce se ascunde în spatele limbajului şi neputând suporta marea dezamăgire, s-a sinucis. Ca protestatar care se respectă, Florentin Smarandache cheamă banalele convenții la o Judecată de Apoi, dar fără să recurgă la puerile jocuri de cuvinte avangardiste, la desacralizarea acestor cuvinte, fără să-şi propună o spargere a limitelor limbajului, cum încearca un Nichita Stănescu, bunăoară. El ni se prezintă ca non-artist dar, în realitate, este un arheolog care sapă în materia brută a banalului, descoperind noi sensuri (contrasensuri?) uneori sclipitoare, încercând, chiar dacă n-o recunoaşte, o repoetizare a banalului. Este, dacă vreți, un automobilist care circulă cu viteză, dar numai pe contasens, numai pe contrasensuri. Din acest punct de vedere, Florentin Smarandache este un anarhist al literaturii, un pericol public! Este un maestru al contrasensurilor! Chiar dacă se trage din avangardiştii de soi, sunt convins, el nu va fi perceput niciodată drept un terorist al culturii.

Chiar dacă iubeşte non-arta, chiar dacă scrie din supărare, hrănindu-se cu drogul paradoxului, fără să vrea, el face artă! Iată încă un român, un orgolios bine temperat, care luptă cu succes să ajungă în ilustra galerie a, de acum celebrilor, români

„mondialişti”! Şi pentru că toate acestea trebuiau să poarte un nume, li s-a spus FLORENTIN SMARANDACHE!

„TOTUL ESTE POSIBIL, CHIAR ŞI IMPOSIBILUL”

Interviu cu Florentin Smarandache, întemeietorul Paradoxismului

Florentin Smarandache s-a născut la 10 decembrie 1954, la Bălceşti, Vâlcea. Este de profesie informatician. Între anii 1982-1984 activează ca profesor de matematică în Maroc.

Persecutat pe motive politice, este dat afară din învățământ. Fuge din țară în anul 1988, ajungând în Turcia. După doi ani de lagăr, emigrează în SUA, unde trăieşte şi în prezent. Este profesor de matematică la Universitatea din New Mexico. Este celebru în Teoria Analitică a Numerelor prin noțiunile care-i poartă numele, Funcții şi Secvențe Smarandache. Îşi leagă destinul de o nouă mişcare avangardistă, Paradoxismul.

Tudor Negoescu: – Stimate d-le Florentin Smarandache, sunteți recunoscut drept întemeietorul, sufletul Mişcării Literare Paradoxiste. Cum a apărut această mişcare cu caracter neoavangardist?

Florentin Smarandache: – La începutul anilor ‘80, supărat pe lume, m-am retras în studiul matematicii. Dar mi-am dat seama că nu puteam protesta împotriva totalitarismului prin intermediul cifrelor, ecuațiilor şi figurilor geomerice. Aveam nevoie de o defulare. Şi am găsit-o în scris.

Paradoxismul a pornit ca un protest anti-totalitar împotriva unei societăți închise, România anilor 1980, unde întreaga cultură era manipulată de un singur grup. Numai ideile lor contau. Noi, ceilalți, nu puteam publica aproape nimic. Eram tratați ca nişte marionete. Era o situație umilitoare. Ermetismul acestei societăți mă adusese la disperare! Şi-atunci am zis: hai să facem literatură... fără a face literatură! Să scriem... fără sa scriem nimic. Tudor Negoescu: – Cum e posibil aşa ceva? Vreți să detaliați ?

Florentin Smarandache: – Cum? Simplu: literatura-obiect. „Zborul unei păsări”, de pildă, reprezenta un „poem natural”, care

nu mai era nevoie să-l scrii, fiind mai palpabil şi perceptibil decât nişte semne aşternute pe hârtie, care, în fond, ar fi constituit un „poem artificial”: deformat, rezultat printr-o traducere de către observant a observatului, iar orice traducere falsifică într-o anumită măsură.

„Maşinile uruind pe străzi” era un „poem citadin”, „ţăranii cosind” – un „poem semănătorist”, „visul cu ochii deschişi” – un „poem suprarealist”, „vorbirea în dodii” – un „poem dadaist”, „conversaţia în chineză pentru un necunoscător al acestei limbi” – un „poem lettrist”, „discuţiile alternante ale călătorilor, într-o gară, pe diverse teme” – un „poem postmodernist” (inter-textualism).

O clasificare pe verticală? „Poem vizual”, „poem sonor”, „poem olfactiv”, „poem gustativ”, „poem tactil”.

Altă clasificare în diagonală: „poem fenomen (al naturii)”, „poem stare sufletească”, „poem obiect/ lucru”. În pictură, sculptură analog – toate existau în natură, de-a gata.

Deci, un protest mut am făcut!

Mai târziu, m-am bazat pe contradicţii. De ce? Pentru că trăiam în acea societate o viaţă dublă: una oficială – propagată de sistemul politic, şi alta reală. În mass-media se promulga că „viaţa noastră era minunată”, dar în realitate „viaţa noastră era mizerabilă”. Paradoxul în floare! Şi atunci am luat creaţia în deriziune, în sens invers, sincretic. Astfel s-a născut paradoxismul. Bancurile populare, la mare vogă în „Epoca” Ceauşescu, ca o respiraţie intelectuală, au fost surse de inspiraţie superbe. „Non”-ul şi „Anti”-ul din manifestele-mi paradoxiste au avut un caracter creativ, nicidecum nihilistic (C.M. Popa). Trecerea de la paradoxuri la paradoxism a descris-o foarte documentat Titu Popescu într-o carte clasică asupra mişcării: „Estetica paradoxismului” (1994). Pe când I. Soare, I. Rotaru, M. Barbu, Gh. Niculescu au studiat paradoxismul în opera mea literară. N. Manolescu se exprimă despre un volum de versuri al meu că este „în răspăr”.

Tudor Negoescu: – Cu ce alte înfăptuiri se mai poate mândri Mişcarea Paradoxistă?

Florentin Smarandache: – În 1993 am efectuat un turneu paradoxist în Brazilia pe la universităţi şi asociaţii literare, cu multe conferinţe.

În decursul a 20 de ani de existenţă a paradoxismului, s-au publicat 25 de cărţi şi peste 200 comentarii (articole, recenzii, note), plus trei antologii internaţionale cuprinzând circa 300 scriitori de pe glob, cu texte în diverse limbi. Anul acesta, în decembrie, voi edita cea de-a patra antologie internaţională de literatură paradoxistă. În paginile ei îşi vor găsi locul şi câţiva autori din România, care au îmbrăţişat ideile Paradoxismului, trei dintre ei fiind chiar craioveni de-ai noştri!.

În SUA editez revista „The Paradoxist Literary Movement Journal” (multilingvă).

Tudor Negoescu: – Ce mentori, ce modele artistice aţi avut, d-le Smarandache?

Florentin Smarandache: – Unii comentatori mă văd ca pe un continuator al unor Tristan Tzara, Urmuz, Adrian Maniu, Jacques Prevert, Eugen Ionesco, că aş practica o artă a absurdului, că aş fi un exorcist al ideii de literatură! Eu declar că nu am avut un premergător care să mă fi influenţat, ci m-am inspirat din situaţia pe dos care exista în ţară. Am pornit din politic, social şi, treptat, am ajuns la literatură, artă, filozofie, chiar ştiinţă.

Prin experimente bazate pe contradicţii s-au adus termeni noi în literatură, artă, filozofie, ştiinţă, chiar şi noi proceduri, metode, algoritmi de creaţie. Într-unul dintre manifeste propusesem deturnarea sensului, de la figurat la propriu, interpretări în contrasens ale expresiilor şi clişeelor lingvistice etc.

Tudor Negoescu: – Un critic avansa ideea că dvs. aţi propune, mai degrabă, „o nouă dezordine” în lumea artelor. Cum comentaţi?

Florentin Smarandache: – Câinii latră, caravana trece. Adevărul e că toţi care propuneau un stil nou provocau o aparentă

nouă dezordine. Vezi cubiştii, futuriştii, minimaliştii, suprematiştii (Malevich), constructiviştii (Kupka, Gabo, Rodchenko), deconstructiviştii (în arhitectură), barochiştii, orphiştii, populiştii, Arta Op(tică) (Vasarely), Pop Art şi asambliştii (Andy Warhol, Wayne Thiebaud, Roy Lichtenstein), conceptualiştii, abstracţioniştii.

Chiar şi încercări mai puţin cunoscute precum, de pildă, rayonismul (Larionov, Goncharova), bazat numai pe raze liniare de lumină în pictură, a trezit interesul unui Kandinski. Îmi plac experimentele, sunt înnebunit după ele; iar de aici se ajunge la debalansare, şi iar la un echilibru în dezechilibru. Nimic nu poate rămâne static. Am admirat mişcările de creaţie şi le-am citit regulile nu pentru a le urma, ci a le încălca. Precum Chaim Soutine, peintre maudit, între cele două războaie, de la Ecole de Paris, care îşi distrugea periodic pânzele, aşa îmi păstrez eu nepicturile.

Pictura involuntară mă preocupă, fiindcă arta voită (cu tendinţă sau fără) e artificială, nesinceră, nespontană.

Tudor Negoescu: – Care este destinul unui scriitor de limba română în străinătate?

Florentin Smarandache: – Vorbind despre destin, l-aş aminti pe P. Pandrea care în eseul „Sociologia şi metafizica Olteniei” făcea remarca: „Noi suntem olteni, peste acest destin nu se trece!” Ca scriitor de limba română, în străinătate nu prea ai destin, te poţi rata foarte uşor. Nu prea ai şanse. Doar să scrii pentru o măruntă gazetă a diasporei româneşti, şi, cu mici excepţii, nu se poate trăi din literatură. Dar eu sunt optimist. Mă bazez pe voiciunea inteligenţei oltenești, pe ambiţia specifică oltenilor şi pe şansa de a trăi în lumea liberă!

Încerc să-mi traduc operele în engleză, să iau contact cu scriitori de prin diverse ţări, să am cărţi în cât mai multe biblioteci mari. Îmi construiesc singur destinul.

Tudor Negoescu: – Deci, cum vă simţiţi în America?

Florentin Smarandache: - Parafrazându-1 pe Petre Roman, aş zice că mă simt ca dracu. Adică, serios acum, mă simt foarte

izolat. Fierb în suc propriu! În orăşelul actual, Gallup, n-am nici-o comunitate românească, în afară de familia mea. Mă mai salvează activitatea universitară, cât de cât. În timpul liber stau călare pe telefon şi pe calculator. Trimit de zor mesaje prietenilor şi rudelor din țară. Aş vrea să am confortul american, dar să trăiesc printre prietenii mei din România. Le duc dorul.

Tudor Negoescu: – Ca matematician, ce definiție dați Paradoxismului?

Florentin Smarandache: – Rezumând, aş spune: Totul este posibil, chiar şi imposibilul!

Tudor Negoescu: – Când trăiați în țară, erați un fan recunoscut al echipei de fotbal Universitatea Craiova. Ce mai ştiți despre ea?

Florentin Smarandache: – Mă îngrijorează, chiar sunt mâhnit când aflu de la prieteni că echipa fanion a Olteniei a ajuns ciuca bătăilor într-un campionat, nici el prea serios. Leii din Bănie au ajuns nişte mâțe jigărite.

Am auzit că ne bat acum până şi blajinele echipe moldovene, altădată victime sigure în meciurile cu noi. Păcat!

Tudor Negoescu: – Vă mulțumesc pentru amabilitatea dvs. şi vă doresc succes în lupta cu îngerul paradoxist!

Florentin Smarandache: – Şi eu vă mulțumesc!

A consemnat Tudor Negoescu

JANET NICĂ (România)

CITEŞTE ŞI VEI AFLA CĂ POEȚII NU EXISTĂ

Mergeau soldații în scadență,
veneau regali de pe afront.
Scăldați în fraze de ninsoare,
ei nu țineau de răni acont.

Cântau un cântec băltăreț
pe versuri dalbe, ghiurghiulii
iar oamenii din două hărți
i-aplaudau, cu ciocârlii.

Treceau pe lâng-o piață splină
de fructe sacre indigene
şi Bachus, bre, era-n control
cu un pluton de damigene.

Amirosea a carne farsă
iar fumul nu-şi găsea hotar.
Târziu găseai prin Copşa aia
amici scheletici la grătar.

Muriți de poame şi lansete,
soldații vrură să languste,
cu ochi viteji, un stol de fete
cu foarte-abia schițate fuste.

Dar din solemne clauze
grăbiră tot mai mult impasul
şi tropote de-aplauze
le-acoperiră plexiglasul.

Suiți pe stâlpi de telepraf,
copiii simplilor civili
plângeau arhaic şi trohaic
cu lacrimi de crocodebili...

CITEŞTE ŞI FĂ CE VREI

Sunt poet şi fac reversuri...
Dusă-i vremea lui Omir.
Că-i ţinură zeii hangul,
stau ades şi mă emir…

Fost-am fost un anonim,
am învins în gând balauri
iar pe frunte mi s-a pus
o cunună de coclauri…

Mi-am sădit concepte-n sânge,
am visat în trist argou.
Din pistilul popular
mi-am ales ales lingou.

Pentru mine trupu-i fleac,
rock pierdut pe mări de vals.
Doar o, cultele insecte
îmi găsi-vor zborul fals.

Nu fac artă pentru hartă
curcubeu de-ncing pe brâu.
Celor dragi le pun pe masă
ultimul aspic de grâu.

Am citit din auzite
Biblia lui unchiu Ares
şi de-acuma, alb ca bruma,
între cei pitici eu mare-s.

Vreau să par telectual
cu metafore la plug.
Mă nechează-al meu amurg
dar nu pot să rinofug.

Vreau să fiu plural şi runic,
simfonia de pe ram.
În spirală mă consimt
ca-n hapsânul lui Avram.

Pintenat, cu zei de-a dreapta
şi de-a stânga, trec spre mâine.
Nici un plânge nu mă prieten,
nici un latră nu mă câine.

Şi de-aceea fac demersuri
la-ndemână a vă pune
prima mea aversiune
a acestor universuri...

UN BINOM INTELIGENT

Florentin Smarandache:
„Cântece de mahala”, Editura Abaddaba,
Oradea, 2000, 80 p.

Tăioasă ca o răzbunare de critic literar, poezia lui Florentin Smarandache te ține încordat la maxim gorki. Pe tavanul mahalalei – închipuire de cer – s-a împletit un text din cocleți de argou unde zac nori de isteține nărăvașă din care plouă ninsori în averse fără aversiuni. Fante fantezist de mahala, vână de petrol fără vină, untul pe felia doxei de la orice colț de stradă – cine altul decât Florentin, ăl mai Smarandache dintre Smarandachi.

Meseriaș ilustru până la lustru, corigent la Normă, dar premiant la dulcile abateri cu dezbateri, șmecher din tăblie în tăblie, cu o cultură de in (in-cultură), își cere, simandicos, scuze de la muza artelor pentru bătaia de joc a jocului cu bătaie lungă-scurtă.

Un anormal normal care normalizează un paradis responsabil, răspunzător de parascoveniile paradoxului. Florentin Smarandache, nagât de trotuar, grande-n buduar și-n vocabular, țambalagiu de ocazie fără ocazie, pune cuvintele să joace malagamba, fără teamă de frică, scrie poezii greșite să nu le înțeleagă decât instinctul pus pe ciorovăială.

Prin venele închipuirii sale circulează Poezia, bagaboanța, pițipoanca, fleorțoțina, madama. Anton Pann este argat la umbra deștelui său ăl mic și umblă desculț de zaharia stancu, cu greieri în cap, să-i intre, de nevoie, în voie. Limba română joacă, vrea-nu-vrea, după muzica bleomangri cu picățele care curge ca o piftie din naiul-buhaiul-raiul lui Florentin Smarandache, dând la iveală meșcheria poetului.

Bulibașă de sintagme argoticești, Smarandacul dacului literaturizează neliterarul, bagă inverse pe direct, dă cu bâta-n garagață, soluționează probleme, problematizează soluții,

mustăceşte fără mustăți şi invită toată crema de pantofi a mahalalei să ia loc în spațiul discursului său, ologul, să facă atac de... coardă!

Satisfacție şi bâză sans frontières.

În tot ce face, Florentin Smarandache îşi lustruieşte paradoxul, mijlocul-scop, încăpățânarea de-a suge, cu orice preț, fără dispreț, la ugerul cu două contrarii. Rar poet cu simțul des al limbii cel care scrie balade pentru romanțe şi vede că mama-mare este mică.

Singular acest poet care îi dezbracă pe cei goi, care dă tot ce nu are şi care are tot ce-i lipseşte.

„Cântece de mahala” de Florentin Smarandache este iarmarocul unde tot săracul e zeu, tot amărâtul o duce bine, unde se minte de dragul adevărului şi unde fantele, ținându-se de cioace, pe şestache, driblează minți disponibile şi urechi aflate în concediu.

Impur şi simplu, Florentin Smarandache este un Caragiale reciclat la limba de briceag a paradoxului ieşit din matcă, asemenea Nilului, odinioară, primăvara.

RĂVAŞ

Lui Smarandaş,
Cel nărăvaş,
Lui Floranten
Din loanten,
De Florii,
Mult dorii,
Eu, Janet,
Din Bechet,
Să-i suet
Un cochet
Buchet
De ani lungi
Fără dungi,
De ani laţi
Prea stilaţi
Şi să fie
Cu patimă
Făt-frumox
Din lacrimă
De paradox.

GHEORGHE NICULESCU (România)

REALIZĂRI

Am făcut ce n-am putut
Şi-am cerut ce nu am vrut
Şi iată ce-am obținut:

Prieteni care mă urăsc,
Duşmani care mă iubesc;

Flori fără culori,
Ploaie fără nori;

Sfârşit fără început,
Secret arhicunoscut;

Peşte covăsit
Şi lapte prăjit

Şi-am văzut ce n-ai văzut:

Mute vorbitoare,
Apozi cu picioare;

Postume antume,
Nuduri în costume;

Spân bărbierit,
Un gard îngrădit
Proaspăt nevopsit
Şi-un deştept tâmpit.

SE CÂND PRIMĂVĂRDESA

Verzii încodreau,
Ciripele păsăreau,
Zbierele oiau,
Zburdăii mieiau
Şi-mpungii boiau;

Paştele văceau,
Arăii ţărăneau,
Chiui flăcăiau
Şi jocii copiau;

Bate nu vânteau,
Ploii nu noreau,
Urlii nu lupeau,
Mormăi nu urseau,
Croncăni nu corbeau;

Ouă găinau,
Cadele cloşteau,
Florii încâmpeau,
Vinelele rânduneau
Şi zbori cocoreau...

Veseli se toţiau!

DISTIHURI TAUTOLOGICE PROVERBIALE

Ba-l grăbea să se grăbească,
Ba-l oprea să se oprească.

Voia să vină, când pleca
Şi să plece, când venea.

Când n-avea ce mânca,
Ce-avea mânca.

Nu-i cerea să nu le ceară
Cerşetorilor să ceară.

N-aş vrea ca să vrei
Să nu vrei să vrei.

Să rabde, răbdare-avea
Dar ce să rabde n-avea.

Juca în fel şi fel de roluri,
Totfelul de totfeluri.

A impregnat, în mod pregnant,
Tot ce era neimpregnant.

Nu-i în stare a fi-n stare
Să trăiască-n bunăstare.

Furii fură-n furii
Când fură la ei furii.

I-a ieşit intrarea
Redresând dresarea.

Am fost informat
C-ai fost dezinformat.

Admițând ce-i inadmisibil,
Imposibilul devine posibil.

Acesta-i extraordinar
De ordinar.

LUME

Ieri, când m-am uitat pe geam,
Am văzut că nu vedeam
Lumea-n care eu credeam
Că credeam

SĂRACUL

Un sărac lipit avea
Mai nimic şi-ncă ceva
Însă nimănui nu-i da
Pic din sărăcia sa
(Mai înțelege ceva!).

MOŞUL

Cel mai tânăr moş din sat
Într-o zi s-a însurat
Si-ntr-o noapte-a divorțat
Căci soția sa, bătrână,
Murise de-o săptămână.

VITEZĂ

Umbra-n urmă-i rămânea,
Aşa iute alerga;
Dar şi când stătea,
Umbra-l ajungea
Şi-l şi depăşea!

BĂTRÂNA DOAMNĂ

În luna mai, într-o toamnă,
Se născu bătrâna doamnă
Care tot întinereşte
An de an, Doamne fereşte!

PROVINCIALĂ

Un oltean moldovenesc
Şi-un muntean ardelenesc
În Dobrogea locuiesc
Şi ungureşte vorbesc.

POVESTE

O poveste nenarată
Zice că n-a fost odată
Un împărat şi-o-mpărată
Care n-au avut o fată.

AUTUMNALĂ

Răcneşte tăcerea în necuvinte
Născând, din clocote tulburi şi reci,
Nelinişti în freamăt de pace cuminte
În verdele toamnei umezi şi reci.

EPITAF

Aici zace-un înhumat
Care-a fost incinerat
Şi-n altă parte-ngropat.
Când vii la mormântul lui
Flori de ferigă să-i pui
Ca să nu plece haihui.

OMISIE

Fiindcă ați omis că m-ați omis,
Am decis să fiu indecis
Într-un mod imprecis
De precis.

VIS

Eu am visat că visam
Visu-n care nu visam
Că visam.

SOMN

Deşi în somn eu nu-dormeam,
Când m-am trezit, treaz eram
Într-o lume anormală
Ireal de ireală.

ĂSTA-S EU

Tac în timpul cât vorbesc,
Închid ochii când citesc,
Dorm atuncea când muncesc
Și când mă hrănesc, postesc

CĂPITANII MAIORI

Pe o mare, fără apă,
Pluteau vapoare cu ceapă.
Căpitanii vaselor
(Cu un ochi și cu-n picior)
Aveau grade de maior.

PROBLEME

Problema nr.1

O oaie de-a mea
Ouă nu oua;
Nouă oi de n-ar oua
Câte ouă n-aş avea?

Răspunsuri

Oricâte oi n-aş avea
(Chiar de oile-ar oua)
Nici un ou eu n-aş avea
Căci singura oaie-a mea
Ouă nu oua!

Problema nr. 2

Câte rame sunt în ramă
Dac-o ramă are-n ramă
Rama care n-are ramă
Pusă-n ramă?

Dac-o ramă are-n ramă
Doar o ramă, fără ramă,
Păi atunci – de bună seamă –
Că am doar o ramă-n ramă.

Problema nr. 3

Câte coturi, coți şi coate
Sunt cotite, tu socoate,
Dacă una e măsură,
Unu-i os, altu-i curbură?

Orice-aş face, măi nepoate,
Eu a socoti nu pot,
N-ai decât tu capu-ți bate!
(Pe mine mă doare-n cot!)

Problema nr. 4

Negrul e închis,
Albul e deschis;
Care stă la soare,
Care la-nchisoare?

Negrul e-nchis la culoare
Fiindcă stă la soare;
Albul, fiind la închisoare
Nu e înnegrit de soare.

Problema nr. 5

Ori cu câți se întâlnea,
Noroc la toți le dădea.
Iată întrebarea mea:
Dacă el noroc n-avea,
Cum dădea așa ceva?

Iată răspunsul pe loc:
El nu le dădea noroc
Dar se zice-așa
Fiindcă-i saluta.

Problema nr. 6

Câte vaci şi câte capre
Într-un grajd încap
Dacă noi avem boi șapte
Și un singur țap?

Dacă grajdu-i ocupat
Cu șapte boi şi un țap,
Vaci şi capre am constatat
Că în grajd, nu mai încap.

Problema nr. 7

Dacă trei verze tocate
Și-un iepure-n oală-au stat
Poți să-mi spui tu, câte verze
Iepurele a mâncat?

Dacă verzele tocate
Și iepurele-n oală-au stat,
Atunci, îți pot spune frate,
Că au fiert, nu s-au mâncat!

DISTIHURI TAUTOLOGICE

Să ne aduci martori
Că ai avut martori.

Eu îl rog să nu mă roage
Să îl rog să nu mă roage.

Ăsta niciodată
N-a spus niciodată.

Imaginează-ți că îți poți imagina
Ceva de nu-ți poți imagina.

O irepetabilitate este repetabilă
Doar într-o măsură incomensurabilă.

Deja ne-am obişnuit
Cu ce e neobişnuit.

Să nu faci dreptate
Printr-o nedreptate.

Luă drumul drumului
Copilul drumarului.

Nu pot duce
Cât pot duce.

Dumneaei spera,
El exaspera.

Doar pereți n-avea
La camera sa.

Dorința purecelui
Să aibă pisica lui.

A învățat în liceu
Doar să fumeze-n veceu.

Tot a trăit cu speranța
Pân-a venit ambulanța.

DELIA OPREA (România)

VEACUL EXPERIMENTELOR

Nu cred în avangardă de dragul anvangardei, dar cred că, după aproape un secol de relativitate şi mecanică cuantică, e cazul să înţelegem profund că nu trăim într-un univers euclidian decât în aproximări locale şi să acceptam că „avangarda” este în jurul nostru, în ceea ce se gândeşte în ştiinţă şi filosofie de un secol. E o dorinţă profundă de schimbare, conştiinţa se schimbă în ritmul în care ni se schimbă ipotezele despre spaţiul în care trăim, şi timp. Avangarda este expresia acestei schimbări, deloc uşoare, agale ci mai degrabă o prăbuşire în nedeterminism şi paradox (ca să îl mulţumesc pe Florentin).

Ca în orice domeniu sunt şi neaveniţi şi parveniţi, cei care fac avangardă fiindcă „dă bine” în peisajul contemporan, nu despre ei e vorba.

Pentru mine, schimbarea o aduce în pictură de exemplu, Klee, el este avangarda din punctul meu de vedere, cubist este Robert Delaunay, mai profund decât Picasso. Absurdul în literatură reflectă poate frica profundă că nu ne vom mai înţelege propriul univers.

Domeniile se intersectează, uneori se pătrund, nu cred într-o artă ruptă de restul domeniilor de creativitate, aceleaşi energii ne conduc şi în matematică şi în poezie.

Cine nu a simţit frumuseţea unei construcţii matematice poate face adunări şi scăderi foarte bine, dar matematica nu ştie, sau nu ştie matematica aceea care se învaţă cu Pitagora şi care era o artă şi un mister.

Este veacul experimentărilor, imobilismul este adevăratul duşman şi nu exagerările inerente experimentelor.

CONSTANTIN M. POPA (România)

NECROMANTICE

Basarabia

Săpați gropi pentru morții
din limba
rămasă netăiată.

Economie politic

Să mai trăieşti?
la ce bun
de consum

Intertextualism sau drepturi minoritare

Un țânțar nervos şi foarte
slab de constituție
să nu mai vorbim

Pascal

Cumpărați-vă cuie
pentru răstignirea de mâine
s-ar putea să se scumpească

MARINELA PREOTEASA (România)

FEȚE

Guvernul face fețe, fețe,.../
Lăsând dolarul să dezghețe,/
Pe leu lăsându-l fără coamă,/
Iar pe țăran cu burta goală...

ANEMIE (PRIMEI DOAMNE)

E toamnă – aici, distinsă doamnă!/
Veniți cam toți: în drum spre CRAMĂ,/
În: „Parlamentul de hârtie”,.../
Vorbesc doar domni cu „anemie”!

CONSTANTIN RĂDUICĂ (România)

TRISTIHURI

Patimi fără patimi,
Datini antidatini,
Plâns fără de lacrimi.

Ploaie fără stropi,
Atei făcuți popi,
Înhumați fără de gropi.

Doruri fără dor,
Răni care nu dor,
Viață prin omor.

Împliniri neîmplinite,
Gânduri negândite,
Micimi infinite.

Stătător ce trece,
Clocoteală rece,
Un zero cât zece.

Iubit nedorit,
Surzi ce-au auzit,
Început sfârşit.

Triste bucurii,
Struguri fără vii
Și mortăciuni vii.

Gras foarte subțire,
Nuntă fără mire,
Ştire în neştire.

Împliniri deşarte,
Fără foi,o carte,
Viața ca o moarte.

Gânditor fără gândire,
Țesătură fără fire,
Latră vremea-n amorțire!...

ION SOARE (România)

PARADOXISM AND POSTMODERNISM
(fragment)

An unforgettable moment in the development of the movement was the “discovery” of the paradoxists distichs when the tireless innovator launched “the fourth paradoxist manifesto”, asserting even that “the paradoxism... has been before the paradoxists”. “The popular wisdom – he said –, but also a part of the cultured creation, fits perfectly the classic paradoxist stencil”. We don’t detail now, because we’ll return to this new paradoxist species; we wished only to demonstrate once again, that the existence of the paradoxes, of their use in spoken and written language and of their artistic-literary valence, are recognized by Smarandache too, with a fair-play and superior understanding that don’t inhibit him to keeping on his original way, where some paradoxist flowers remain behind him while others rise in front of him!

When he urged us to read “our daily paradoxes” Smarandache has not certainly referred to the logical, mathematical or linguistic meaning of the word/notion “paradox”, but to the contradictions and oddities of the society in what the rebel “with cause” has been living. Without meaning to emphasize the sociological side of problem, we could assert (in the spirit of movement!) that, in fact, Smarandache... complied with the doctrine of that age! Did not teach the university (and even secondary school) handbooks of his age about the “unity and struggle of the contraries” out of which would arise the *progress* (phenomenon and notion denied by many contemporary history philosophers)? The strong and flagrant contradiction between what has been taught (however) in schools and the nag with claims of “education of the new man”, tenaciously and deliberated straightened to an obvious aim – the spiritual and moral uniformity of people and of the entire life

system, was tantamount to an attempt against the most valuable individual's freedoms: freedom of thinking and of expression (oral and written), freedom of manifestation as such. It was inevitably that the tension leading to the creation of another kind of literature "resulted from the clash of opposite semantic fields" (C. M. Popa). Concerning this aspect, at an attentive analysis, *sine ira et studio*, of the smarandachian biography and work, it comes out that the artistic/literary ground is at least as important as the socio-political source of the movement.

DAN TĂRCHILĂ (România)

PLEDOARIE PENTRU OMUL LIBER

Formulele teatrului modern continuă să seducă şi să influenţeze dramaturgia contemporană, impunându-şi continuu amprenta dată de patroni, de la iniţiatori până astăzi. Dramaturgi şi regizori laolaltă, dar şi scenografi şi actori caută şi găsesc mereu alte forme de exprimare dramatică, atât în textele dramatice, cât şi în convertirea lor în spectacol. Epoca noastră tulburată şi tulburătoare, cu transformări rapide şi spectaculoase, sociale şi politice, împinge cultura pe căi insolite pe care creatorii cei mai curajoşi, dar şi cei mai talentaţi merg în descifrarea tainelor legate de destinul omenirii, taine încă nebuloase, nebănuite.

În acest context de epocă (se vorbeşte chiar de un „sfârşit de lume" şi de un „început de lume nouă") se înscrie şi teatrul lui Florentin Smarandache. Mărturisindu-şi singur izvoarele operei în propria Prefaţă la piesa O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS, autorul recunoaşte influenţele sub care stă dramaturgia lui, el alăturându-se, ca viziune, acelor elite de dramaturgi contemporani care au trasat marele drum al teatrului de astăzi.

Piesele din acest volum sunt izbucnirea unei revolte împotriva „barbariei" moderne ridicată pe eşafodajul unei concepţii politico-sociale distrugătoare: comunismul. Autorul, scăpat cu câţiva ani în urmă din chinga unui regim tiranic şi transplantat în cea mai liberă societate a planetei, Statele Unite ale Americii, se descătuşează de frică şi de obsesii scriind Trilogia dramatică pe care o intitulează cu un nume generic: METAISTORIE. Ne găsim în faţa unui teatru istoric prin excelenţă.

Publicându-şi piesele: FORMAREA OMULUI NOU, O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS şi PATRIA DE ANIMALE, poetul Florentin Smarandache se desprinde de arta poeziei şi abordează arta teatrului, atacând la modul cel mai dur o parte cumplită a

unei realități umane. Folosind calea alegoriei dramatice, autorul își deschide posibilitatea unei mai mari cuprinderi a orizontului ideilor, unei profunzimi și generalizări a sensurilor istoriei.

Prima dintre cele trei piese, FORMAREA OMULUI NOU, are ca idee centrală organizarea cinică a unui sistem de distrugere pe scară largă a personalității umane cu scopul de a se realiza o societate de sclavi, de ființe amorfe, fără voință, fără sentimente, fără putere de judecată, oameni transformați „într-o mașină cu comandă numerică... Oameni transformați în râme sau în monștri asmuțiți împotriva lor înșiși. O umanitate infirmă care și-a pierdut umanitatea” – așa cum spune un personaj din piesă. Monstruozitatea unui asemenea scop s-a dovedit a fi o realitate în sistemul comunist bolșevic. Piesa demască și stigmatizează bestialitatea ideii de aneantizare a omului, distrugerea libertății și coborârea omului pe treapta de jos a animalității, încercate de către sistemul comunist încă de la începutul secolului.

A doua piesă, O LUME ÎNTOARSĂ PE DOS, ne introduce în societatea în care s-a realizat „robia modernă”. Ne găsim în plin absurd. Valorile umane sunt anihilate și înlocuite cu stereotipuri. Viața nu mai curge logic după voința oamenilor, cu bogăție de sentimente și de cuget, ci este redusă la acte mecanice, manipulate de o putere tiranică, înfricoșătoare prin metodele ei și pernicioasă în imbecilitatea ei. Ne aflăm în mijlocul statului totalitar în care UNUL singur gândește pentru toți, UNUL singur hotărăște pentru toți, UNUL singur condamnă și-i execută pe toți, ceilalți trăind ca o masă amorfă de marionete fără suflet și trase de sfori de el, UNUL, care, când se plictisește de ele, le aruncă în lada de gunoi.

A treia piesă, PATRIA DE ANIMALE, pare a fi o sinteza a ideilor celor două dinaintea ei. Cu o forță de expresie dramatică fără reproș, piesa conține întreaga gândire a autorului, concentrată într-o expunere dramatica percutantă, emoționantă, fiecare scenă se ridică la putere de simbol, fiecare idee explodează violent.

Ca realizare, ni se pare că prima şi a treia piesă sunt cele mai izbutite. A doua, foarte lungă (cât două piese), păcătuieşte puţin tocmai prin lungimea ei care contribuie uneori la diluarea forţei dramatice, piesa rămânând, totuşi, interesantă. FORMAREA OMULUI NOU o considerăm cea mai teatrală. Conflictul este ascuţit, bine condus, personajele evoluează după legile fireşti ale unei acţiuni închegate, logica întâmplărilor rămâne limpede pe tot parcursul acţiunii, imprevizibilul ne rezervă mereu surpriza. Cât priveşte PATRIA DE ANIMALE, credem că ne aflăm în faţa unei formule dramatice foarte interesante. Renunţarea la rostirea cuvântului pe scenă poate să aibă, într-un spectacol realizat cu această piesă, un efect extraordinar. Sunt în această piesă scene memorabile, cutremurătoare. Dramaturgul ajunge la un fel de esenţă a teatrului printr-un paradox: se dispensează de cuvântul rostit şi se exprimă doar prin gestul actorului. Este o împingere a formulelor dramatice dincolo de nişte graniţe. Monstruozitatea şi grotescul se realizează pregnant prin formula adoptată de dramaturg, formulă pe care o salutam cu satisfacţie.

Încheiem prefaţa noastră cu bucuria de a fi descoperit încă un scriitor român care contribuie, dincolo de hotarele ţării, prin opera lui la prezenţa în lume a creaţiei literare româneşti.

DRAGOŞ TEODORESCU (România)

DE-A CUVINTELE.TXT
- jocuri lirice -

Vorbesc tăcând,
Peste nori, peste vânt,
Țurțuri de flăcări
Mă crestează în gând.

Acum înțeleg,
Acum sunt şi nu sunt,
Cel din urmă soldat,
Cel din urmă pământ.

DRAMA

lui Florentin Smarandache, paradoxistul,
o poezie în acelaşi stil

Cât de mult vreau să fiu cunoscut,
şi nu fac nimic pentru asta.
Mă apucă lenea de barbă,
Împingându-mă înapoi. (Îmi place?)

Nu pot spune sigur, dar cred
că sunt poetul cuvintelor nespuse.

VIRGIL TITARENCO (România)

„FUNCȚIONARE PE BAZĂ DE IMPOSIBIL”

Şi uite, ca să întăresc spusele lui Tudor Negoescu pentru DoDu, îmi permit să pun aici un citat din Spiritul dilematic în expansiune de Andrei Pleşu (el preferând conceptul de „funcționare pe bază de imposibil” în loc de paradox:

„Noi [romanii] nu avem dileme. Suntem o dilemă în ebuliţiune. Un conglomerat de dileme. Ne-am obişnuit să funcţionăm pe bază de imposibil. Ştim să nu optăm. Ce altceva e 'românul imparțial', decât cineva care refuză să iasă din dilemele cu care se confruntă, degustând echilibrul precar al relativismului. Se poate să fii ortodox şi latin? Uite că se poate! Se poate să fii balcanic şi parizian? Se poate! Dar pro-european şi anti-european? Merge! Dar amator de Wagner şi de Cozmâncă? Da vă rog! Dar şmecher şi fraier? Dar sărac şi fudul? Dar genial şi codaş, mistic şi chefliu, estic şi vestic, neaoş şi planetar? Da, da, de trei ori da! Din aceste dileme nu vrem să ieşim. Când ai dinainte două soluții la fel imposibile, soluția nu e neapărat paralizia logică. Înțelepciunea strămoşească propune îmbrățişarea simultană a ambelor! Suntem poporul lui ’şi-şi’: nu ne temem să conciliem ireconciliabilul, nu ne lăsăm intimidați de incompatibilitate şi de absurd. Dilema ne place. Ne aseamănă. Nu ne interesează s-o rezolvăm, de vreme ce e atât de amuzantă, de stimulatoare, de originală. Am putea fi, suntem, pepiniera de dileme a Europei. Iar de ne vom integra, pre mulți o să ’dilemim’ şi noi...”

Îmi cer scuze lui Tudor Negoescu dacă am inoportunat cu acest citat.

GHEORGHE TRUȚĂ (România)

„Raiul şobolanilor”, roman, Ed. Panorama/Matinal, Bucureşti/Petroşani, 197 p., 1999.

Un **roman paradoxist** la nivel global. Adevărata libertate şi cultură sunt în temniță, lipsa de libertate şi cultură în afară.

Cotidianul reprezintă închisoarea şi închisoarea reprezintă cotidianul.

Iată ce scrie Dan-Silviu Boerescu pe coperta din spate a cărții:

„Personajele lui Gheorghe Truță ridică, într-un efort de imaginație simili-kafkian (deci: voit, greu de suportat), aparentul paradox al libertății recâştigate monstruos prin tocmai pierderea ei la rang de principiu narativ iterativ. Păpuşa rusească funcționează invers ca un alibi livresc: te eliberezi din închisoarea simbolică a cotidianului intrând de bunăvoie în instituția penitenciară pentru a descoperi că maxima libertate (inclusiv cea culturală şi de expresie) este sa extinzi temnița, celulă cu celulă, la nivelul întregii societăți. Masele îşi vor cere singure dreptul la încarcerare în numele utopic al libertății, posibile doar prin lipsirea progresivă de libertate! Romanul lui Gheorghe Truță este o probă de luciditate la Poarta infernului.”

O parabolă socială. (FS)

GERARDO TY VELOSO (Singapore)

Paradoxism is a topic that all visionaries and men of intelligence and nobility of mind should be aware of. This store of insights shows thinking people that no one ideology is good for all peoples and all times. Every doctrine can be questioned by reference to paradoxical antithetical theories. For example, monotheistic religionists maintain the existence of one ultimate principle, but in reality there are two, according to them also in the final analysis, two “things” in the universe: namely, the uncreated and the created. The created comes from the uncreated, but since the uncreated is all by itself, it cannot be otherwise than that the uncreated and his creation are one and the same. Hence, the paradox of monotheism in confronting its own ideology of a created world.

The practical mentality for peoples of good will to maintain is tolerance for every system insofar as a system does not lead its adherents to inflict emotional and specially physical pain or injury even and above all not death on others not agreeing with them.

Suppose a system does advocate the infliction of pain or worse on others? Then we who are visionaries must take up arms, not to hurt them but to educate them. If there are chemicals from the psycho-neurological pharmaceutics that can make people see logic and assimilate noble sentiments like courtesy, kindness, cooperation etc, then we should also employ these chemicals.

MIGUEL DE ASÉN (Spain)

BRO(LO)TES DE IRRE(RE)ALIDAD

En mi cora(ra)zón
ten(manten)go som(o)bras
de inquie(acti)tudes renova(esperanza)doras,
y alien(sentimien)tos gasta(usa)dos,
testi(ami)gos de vie(añe)jos empe(sue)ños,
baluar(estandar)tes de anti(exi)guas
primave(fronte)ras,
que quie(prefie)ren na(rena)cer.
Can(llan)tos apaga(quebra)dos
entre heri(vi)das retira(desola)das,
como esterto(auto)res de quime(bande)ras
transgredi(perdi)das entre sen(contien)das.
Fru(cul)tos fuga(bora)ces,
ansian(germinan)do lu(cru)ces,
donde vací(frí)os oca(fraca)sos
urdie(fingie)ron lla(cla)ves ancia(tempra)nas,
como vo(ro)ces sin am(desam)paro,
como bro(lo)tes de irre(re)alidad.

KRISTINA STAUDE (Sweden)

pARadOXisM – DEN SISTA LITTERÄRA, KONSTNÄRLIGA OCH FILOSOFISKA AVANTGARDE I DET ANDRA ÅRTUSENDET

A) Definition:

Paradoxism är en avantgarderörelse inom litteratur, konst, filosofi och vetenskap som är baserad pä det omåttliga användandet av antiteser, antinomier, motsägelser, parabler, tillfälligheter och paradoxer i skapelser.

Rörelsen leds av författaren Florentin Smarandache som på 1980-talet grundade den som en antitotalitär protest.

B) Etymologi:

Paradoxism = paradox + ism, är teorin och läran om användningen av paradoxer, motsägelser osv. i skapelser.

C) Historik:

«Paradoxismen startade som en antitotalitär protest mot ett slutet samhäfle, Rumänien på slutet av 1980-talet, där hela kulturen manipulerades av en liten grupp människor. Det var bara deras idéer och publikationer som räknades, vi fick inte publicera nästan någonting alls:

Då sade jag: Låt oss göra litteratur... utan att göra litteratur! Låt oss skriva... utan att egentligen skriva någonting. Hur? Helt enkelt: objektlitteratur! Exempelvis är ”Fågelns flykt” en ”naturdikt” som inte måste skrivas ner, då den på alla språk är mer påtaglig och förnimbar än några tecken nedskrivna på ett papper, som ju i själva verket är en ”artificiell dikt”: deformerad som ett resultatet av en översättning av någon som observerar det observerade, och genom översättningen skapas en förfalskning. ”Tutande bilar på gatan” var en ”stadsdikt”, ”bönder som slår hö” en ”disseminationistisk dikt”, ”drömmen med öppna ögon” en ”surrealisisk dikt”, ”tala på ett fånigt sätt” en ”dadaistisk dikt”, ”samtalet på kinesiska för en person som inte talar spräket” en

”lettristisk dikt”, ”olika samtal bland resenärer pä en järnvägsstation över olika ämnen” en ”postmodern dikt” (inter-textualism). Vill du ha en vertikal klassificering? ”Visuell dikt”, ”klangfull dikt”, ”luktdikt”, ”smakdikt”, ”känseldikt”.

Ytterligare en klassificering, på diagonalen: ”dikt-fenomen”, ”dikt - (själ) tillstånd”, ”dikt-sak”. Inom målning liksom skulptur – allt existerade i naturen, redan färdigt.

Därför gjorde vi en stum protest!

Senare baserade jag den på motsägelser. Varför? På grund av att vi levde ett dubbelliv i det samhället: ett officiellt liv som propagerades av det politiska systemet, och ett verkligt liv. I massmedia förkunnades det att ”livet här är underbart” men i verkligheten var ”livet bedrövligt”. Paradoxen blomstrade! Och sedan hånade vi skapelsen, i omvänd mening, på ett synkretiskt sätt. På så sätt föddes paradoxismen. De folkloristiska skämten som var så populära under Ceausescus ”epok”, som en intellektuell fläkt, var utmärkta källor. ”Icke” och ”anti” i mina paradoxistiska manifest hade en kreativ karaktär, inte alls nihilistisk (C. M. Popa). Övergången från paradoxer till paradoxism dokumenteras av Titu Popescu i hans klassiska bok om rörelsen, ”Paradoxismens estetik” (1994). Medan I. Soare, I. Rotaru, M. Barbu och Gh. Niculescu studerade paradoxismen i mina litterära skapelser, påstod N. Manolescu om ett av mina manuskript om icke-dikter, att de inte alls passar.

Jag hade ingen föregångare som kunde påverka mig, utan jag inspirerades av den ”upp-och-nedvända” situationen i landet. Jag började inom politiken, det sociala, och gick tidigt över till litteratur, konst, filosofi och till och med vetenskap.

”Målet är att utöka konstsfären genom icke-konstnärliga element, men speciellt skapandet av kontra-tid, kontra-mening. Men även för att experimentera.”

Genom experiment skapar man nya litterära, konstnärliga, filosofiska eller vetenskapliga uttryck, nya procedurer, metoder eller till och med algoritmer av skapelsen. In ett av mina manifest

gav jag ett förslag på meningen med förskingring, ändringar från symbolisk till egentlig mening, upp och nedvänd tolkning av lingvistiska uttryckssätt.

1993 gjorde jag en paradoxistisk rundresa tiil litterära sällskap och universitet i Brasilien.

Under de 20 åren som rörelsen har existerat har 25 böcker och över 200 referat (artiklar, recensioner) publicerats, plus 2 internationella antologier. ”

(Florentin Smarandache)

D) Paradoxismens kännetecken (av Florentin Smarandache)

Paradoxismens grundläggande sats:

Allt har en mening och en icke-mening i harmoni med varandra.

Paradoxismens kärna:

a) Meningen har en icke-meningen, och tvärt om:

b) Icke-meningen har en mening.

Paradoxismens motto:

”Allt är möjligt, även det omöjliga!”

Paradoxismens symbol:

(en spiral – optisk illusion, eller ond cirkel)

Avgränsning från andra avantgardrörelser:

- Paradoxismen har en innebörd, medan dadaism, lettrism, och den absurda rörelsen inte har det

- Paradoxismen uppenbarar speciellt motsägelserna, antinomierna, antiteserna, antifraserna, antagonismen och icke-konformismen, med andra ord: paradoxerna i allting (i litteratur, konst, vetenskap), medan futurismen, kubismen surrealismen, abstraktismen och alla andra avantgardrörelser inte inriktar sig på dessa.

Paradoxismens rättesnören:

- Att använda vetenskapliga metoder (framför allt algoritmer) för att skapa (och även studera) motsägelsefull litterär och konstnärliga verk.

- Att skapa motsägelsefull litterär och konstnärliga verk i

vetenskaplig dimension (med hjälp av vetenskapliga symboler, metaspråk, matriser, teorem, lemman osv.)

E) Det tredje paradoxistiska manifestet

Påtvinga därför mig inte några litterära regler! Eller, om du gör det, kommer jag med säkerhet att missbruka dem. Jag är ingen poet, därför skriver jag poesi.

Jag är en antipoet eller icke-poet.

Jag kom alltså till USA för att återskapa versens frihetsgudinna, befriad från klassiken och dess dogmer.

Jag tillät djärvhet:

- antilitteratur och dess litteratur
- flexibla former fasta, eller den dödes levande ansikte!
- stilen på icke-stilen
- dikter utan vers

(därför att poesi inte innebär ord)

- stumma dikter med hög röst
- dikter utan dikter (därför att begreppet ”dikt” inte överensstämmer med någon definition i lexikon eller uppslagsverk)
- dikter som existerar i sin frånvaro
- efterkrigslitteratur: sida efter sida bombade med smuts, banalitet, och icke-dikter
- paralingvistisk vers (endast!): grafik, lyriska porträtt, ritningar, skisser...
- dikter utan ord och meningar
- mycket oordentlig fri vers och trivial hermetisk vers
- begripligt obegripligt språk
- olösta och öppna problem inom matematik som mycket vackra dikter om anden – vi mäste göra konsten mer vetenskaplig i denna teknikålder
- opersonliga texter personifierade
- elstöt;
- översättning från det omöjliga till det möjliga, eller transformation av det onormala till det normala

- för konst som är icke-konst

- skapa litteratur av allt, skapa litteratur av ingenting!

En poet är inte oviktig! Begreppet ”poesi” och dess härledningar har blivit gammalmodiga i vårt århundrade och människor skrattar nonchalant åt dem. Jag skäms över att skapa lyriska texter, jag gömmer dem. Människor varken läser eller lyssnar pä lyriska texter nuförtiden, men de kommer att läsa den här boken, för det inte finns något att läsa!

Emellertid är den paradoxistiska rörelsen varken nihilistisk eller isärgående.

Boken om icke-dikter är en protest mot saluförandet av konst.

Säljer ni författare era känslor? Skapar ni endast för pengarnas skull??

Endast böcker som handlar om kriminalitet, sex och skräck publiceras. Var finns den sanna konsten?

Jag ber er... .

I den här boken om icke-samlade dikter kan det hända att du hittar allt du inte behöver och inte tycker om: dikter som inte ska läsas, höras och skrivas överhuvudtaget!

Njut av dem. Det är endast efter att ha upplevt elände som du vet vad verklig njutning innebär.

De speglar allas oändliga själ. Konst i allmänhet drivs mot sin spets mot icke-konst, och därutöver...

Hellre en bok innehållande tomma sidor än en som inte säger något alls.

Man fortsätter att använda ett mycket abstrakt och symboliskt språk som samtidigt är mycket konkret: vers som inte begränsas av form eller innehåll. Den använder klichén mot sig själv.

Allt är möjligt, med andra ord även det omöjliga! Förvånas därför inte av denna antibok! Om du inte förstår den, innebär det att du förstår allt. Det är målet med manifestet. Därför att konst inte är något för sinnet, utan för känslorna. Därför att konst även är något för sinnet.

Försök att tolka det som inte går att tolka! Fantasi kommer att frodas som en kaktus i öknen.

Men, **Paradoxismens** amerikanska manifest är framför allt ett uppror från den amerikanska emigranten som inte talar engelska, mot språket – en antispråkbok skriven på mer än bruten engelska (morgondagens amerikanska tal?)...

[Ur boken: Jckedikter av Florentin Smarandache, Xiquan Publishing House, Phoenix, Chicago, 1991,1992,1993

Volymen innehåller mycket experimentellt, som exempelvis:

- dikter utan vers
- dikter utan dikter
- diktutkast
- målade dikter
- dikter på pirissanorench (ett språk som talas i sydvästra USA av en enda person)
- superdikter
- grafiska dikter
- förstörande dikter.]

Paradoxism på webben:

- på engelska:
http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html
- på rumänska:
http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html
- på portugisiska:
http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html
- på franska:
http://www.geocities.com/charlestle/paradoxism.html
- på spanska:
http://www.geocities.com/sebastianmartinruiz/paradoxismo.html
- på arabiska:
http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/eBooks~otherformats.htm.

En internationell grupp om paradoxism finns på http://groups.yahoo.com/group/paradoxism

Kostnadsfria e-böcker och en online-tidning om “Paradoxism“ kan laddas ner från http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/a/Paradoxism.htm

GERALD ENGLAND (United Kingdom)

absolutely there are
no absolutes

AHMED BALFOUNI (USA)

SAGA OF THE TWO DEAD BOYS

The famous speaker who no one had heard of said:
Ladies and jellyspoons, hobos and tramps,
cross-eyed mosquitos and bow-legged ants,
I stand before you to sit behind you
to tell you something I know nothing about.
Next Thursday, which is Good Friday,
there's a Mother's Day meeting for fathers only;
wear your best clothes if you haven't any.
Please come if you can't; if you can, stay at home.
Admission is free, pay at the door;
pull up a chair and sit on the floor.
It makes no difference where you sit,
the man in the gallery's sure to spit.
The show is over, but before you go,
let me tell you a story I don't really know.
One bright day in the middle of the night,
two dead boys got up to fight.
(The blind man went to see fair play;
the mute man went to shout "hooray!"
Back to back they faced each other,
drew their swords and shot each other.
A deaf policeman heard the noise,
and came and killed the two dead boys.
A paralysed donkey passing by
kicked the blind man in the eye;
knocked him through a nine-inch wall,
into a dry ditch and drowned them all.
If you don't believe this lie is true,
ask the blind man; he saw it too,
through a knothole in a wooden brick wall.
And the man with no legs walked away.

FOUR PARADOXIST POEMS

One midsummer's night in winter
The snow was raining fast,
A bare-footed girl with clogs on
Stood sitting on the grass.

I went to the pictures tomorrow
I took a front seat in the back,
I fell from the pit to the gallery
And broke a front bone in my back.
A lady she gave me some chocolate,
I ate it and gave it her back.
I phoned for a taxi and walked it,
And that's why I never came back.

'Tis midnight and the setting sun
Is slowly rising in the west.
The rapid rivers slowly run.
The frog is on his downy nest.
The pensive goat and sportive cow,
Hilarious, leap from bough to bough.

While on a Thursday morning, one Sunday night,
I saw, ten thousand miles away, a house just out of sight.
Its walls reflected inward, its front was at its back.
It stood alone between two more
and its walls were whitewash black.

Anonymous (USA)

Found Paradoxist Poem

Stress Reduction Kit

Directions:

1. Place kit on FIRM surface.
2. Follow directions in circle of kit.
3. Repeat step 2 as necessary, or until unconscious.
4. If unconscious, cease stress reduction activity.

EVAN BALKAN (USA)

A LESSON IN CONTRADICTION

The professor addressed his class: “Mathematics is beautiful. It gives logic to the illogical. It gives order to the universe. It defeats chaos. You must look at it as an ordering. It takes raw space and tames it by explaining that space in rational numbers. We can map the universe, for goodness sake. Don’t let anyone ever tell you that you don’t need math. Without it, there’s pure chaos. And I haven’t even gotten into the practical functions yet.” The professor laughed; this was the opening portion of his little prepared speech and it gave him great satisfaction. The students did not laugh however. They did not necessarily share his unbridled enthusiasm for math.

But the young man who would become his star pupil was listening closely. He had a certain fascination with the tidiness of math, how it can attempt to “give order to the universe.” But he didn’t necessarily buy his professor’s certitude. Many times, he heard his professor “prove” the premise that if A and B are opposite entities, A could not possibly equal B. Several equations relied on this very basic premise. The student had taken the professor for three successive semesters and only after acing each course did he finally feel comfortable enough to challenge him. The student suggested to his professor that he had a way of proving him wrong. He asked the professor to come to the beach with him. The professor agreed. He had a hearty respect for his favorite student.

On the day after classes ended for the semester, the student and his teacher stepped out onto the beach so the student could prove his teacher’s premise was incorrect. They walked toward the water in the late afternoon sunshine. The student impressed his foot into the sand and then stepped away. “Look. This proves

you’re wrong.” Asked to explain, the student asked the teacher to name the opposite of “presence.”

“Absence.”

“So something cannot be both then, right?”

“Right.

“Look at my footprint. It is an absence because what made it is no longer there. However, it’s a presence because the impression is still there.”

The professor was not convinced. Instead, he explained the logical flaw. “That’s only a question of semantics. English is not precise. But mathematics is. Big difference.” The student, undaunted, tried again.

“What’s the opposite of female?”

“Male.”

“How about a hermaphrodite?”

Again, the professor was unconvinced. He explained that one was either male or female and one could exhibit properties of the other, but it must be, at its center, one sex. The student knew it was futile to continue. The two men began to walk back to their waiting car. The professor smiled confidently. “It’s a beautiful evening”, he observed. The sun had almost completely fallen behind the horizon. Dusk, that sublime combination of binary night and day, descended on them and enveloped them in contradiction.

And in that gray area of grainy mystery, the shifting line of teacher and student grew shadier as well.

JEFFERY BEAM (USA)

DISTANCES

The shortest longest poem:	There	
The longest shortest poem:	Here	
The longest poem:		Everywhere
The shortest poem:		Everywhere

MARYLIN LYTLE BARR (USA)

LISTEN!

“COOK
COOKING
COOKING IN
COOKING IN THE KITCHEN
COOKING CATSUP
COOKING CATSUP IN THE KITCHEN
COOKING CATSUP
COOKING IN THE KITCHEN
COOKING IN
COOKING
COOK
TOMATO
TOMATO CATSUP
COOKING TOMATO CATSUP
COOKING TOMATO CATSUP IN THE KITCHEN
COOKING TOMATO CATSUP
COOKING TOMATO
TOMATO CATSUP
COOKING CATSUP
COOKING
COOK”

Thus spake my kettle
of steaming, screaming sauce
roiling and boiling on the old wood stove.
I could stir it to a purr
a silent belching blur.
But I prefer to hear it
when it shouts
“CATSUP COOKING”

FAUN A. BONEWITS (USA)

“THE SCIENTIST WHO WOULD BE AN ARTIST”

its one of the laws of social science
or is it human nature
one of the best ways to support something
is to oppose it vehemently

his worse is our best

& it definitely has caused a strong a reaction

& hopefully inspired you to new heights

but are you letting it distract you from making
wonderful art?

let him tilt at his windmills
don’t support his lunacy by giving it credence

he’ll get bored or become a polite-tion or alchemist
& experiment with arsenic to see if his tongue will turn purple
and really see if it is a poison

Don’t be distracted by windmills tilting
make art be art do art?

wishing you the best art

LEN BOURRET (USA)

DIVERSITY IN THE SIMULTANEITY
A response to Christopher Marlowe

It lies within our power to love or hate,
for will in us is not overruled by fate.
When two are stripped, long or short
ere the course ends or begins.
We wish that one should lose, while
the other wins.
And one, especially, do we affect.
Appearing to be the same, they are
not both ingots – but quite unlike in
each respect.
For reasons each man knows, buried
in the unconsciousness avoidance's
denial, and not suffice.
What we behold is censured by our eyes.
Both are deliberate choices: love is like the
day, and hate is like the night.
There is great diversity in the simultaneity.
We choose to love or hate – but do not act,
necessarily, upon first sight.

MARY M. BROWN (USA)

LINES NEVER WRITTEN

How clearly we remember
and incident that never happened

We awaken after sleepless nights
bemused by dreams we never dreamt.

We await the arrival
of visitors we never expected
and yearn for joys
we never knew we wanted.

And sometimes we just sit
for hours in rooms we haven't entered:
you gently hand me photographs
that someone should have taken
and I recite you
word for word
poem after poem
I know full well I never learned.

MIKE CATALANO (USA)

THE FEMALE MAILMAN

The National Organization of Women says
I can't call a female mailman a female mailman.
They object to the 'male' in female – and of course
'man.' Hmmmm. How about a fewoman mailwoman?
Nope. Can't. They object to the 'man' in 'mailwoman.'
Hmmmm. How about a fewoperson mailfewoperson?
Nope. Can't. They object to the 'son' in 'person'.
Hmmmm. How about a fewoperdaughter mailwoperdaughter?
Nope. Can't. They object to her carrying 'mail' around.
Hmmmm. How about a fewoperdaughter let-herwoperdaughter?
Yeah, right. Try explaining that to a six-year old
That his/her/its mother (not mothim)
is a fewoperdaughter let-herwoperdaughter!

ALAS AND ALACK

Alas and alack.
That's fine for the
woe-is-me set
but as for me
never let there be
a lack of a lass.

DANIEL COLE (USA)

THE KEEP

Where is the turmoil when you feel
Joy
Where is the fight when you have
Peace
Where is the hate when you love
I am the keep for these
It has always been this way
You can say there is silence when you
Cannot hear the cry
You can feel peace when you cannot
See the war
You can be joyful when you cannot
Smell the fear

MARYLOU COLVER (USA)

MONA LISA

A woman who cannot control
reproduction.

TUNNEL

Film runs off the reel
and then restarts.

POND
A blank coin
engraved by skaters.

G. BENITO CÓRDOVA (USA)

WAILS OF THE WETBACK WOODPECKER
w. wenito wórdova

“We woodpeckers whump”, whistled Willie.

“Wow, and why did we wink?”, Wanda wooed.

“I’ve a wicked headache”, whipped Willie,

As he whacked at the weak wattled wood.

“Are you warming snake worms?”, wiggled Wanda.

“No, I’m washing not watching dis wrinkled white winnie wiggle”, whittled Willie.

“And to whiff your thirst?”, whispered the wig-wearing widowed red-headed hen.

“After dis winter weather, a wee bit of white wine and warm waffles,

Will whet me well”, winged the Wise Wetback Woodpecker.

DANIEL DELEANU (USA)

PORTRET (I)

Dacă nu-i Florentin,
E Smarandache.

PORTRET (II)

Nu-i din Florența,
Deși-și zice Florentin.

PORTRET (III)

E un pic cam Florentin
Și foarte tare Smarandache.

PORTRET ÎN ALB

Matematician e Florentin,
Poetu-i Smarandache.

PORTRET ÎN NEGRU

Matematician e poate Florentin,
Poet nu-i nici măcar Smarandache…

ARTHA KALA AKALA

Esența timpului este netimpul
(scris de Daniel Deleanu în sanskrită)

„TAT TWAM ASI”

„Eu sunt El”
(celebră mantra indiană şi titlul unei poezii de M. Eminescu)

„ACHINTYA BHEDA BHEDA TATTVA”

„Doctrina simultaneității unității şi diferențierii”
(Şcoală filosofică indiană înființată de Chaitanya
Mahaprabhu)

DON DONNELLY (USA)

SIX BEEFS CRAZY RESTAURANT

ENJOY OUR HOT MEALS

Polish Rangkok Sizzles

Succulent ginger crumbs broiled in Bangkok style tortilla. One taste and you'll run for Poland! That is why we call them Polish Bangkok sizzles! $1.00

Uncle Tofu's Crazy Scallops

Round Scallops stuffed with your favorite greens, like tomatoes or celery. These tasty scallops are sun dried in the finest tofu, hence the name, hence the uncle, hence the crazy taste! $1.00

Cesars Low Fat Kick in the Ass!!

If you are fat in oversized weight, we have prepared a special meal, just for you! The CLFK (Cesars Low Fat Kick) comes packed with sizzling celery served on top of a stick of zesty celery. You won't come up for air! It's so low fat, you'll feel like Cesar just kicked you in your fat fat ass! $1.00

Sour Jacks Mediterian Artichoke:

You won't even need to call the waiter over to order this one. Just call out "SJMA SJMA!" and we'll rush it right over. This is so hot that if there were a giant parade for hotness, this would come in first! $1.00

Multi-grained Ground Fish:

This is a tribute to fish! It tastes like it came from the sea because we give it a drizzle of raw egg yolk. You'll poop for weeks and stink bad! $1.00

Shredded Wet Turkey Chunks:

This bird flew right out of our kitchen! Then we caught it, killed it, and serve it to you, dead! Everyone gets a kick out of catching a dead turkey, even gay vegetarians who don't eat. This bird comes simmered in bean, and oozing with American ooze. Enjoy the warm aroma of deceased bird! $1.00

** All foods come with a complimentary dish of Mozzarella Birds*

LAWSUIT *HOT!!* HEROS

Sausage and squids for KIDS!! $1.00

Eggplant Broccoli Drops
(ten layers of crispy bread) $ 1.00

Bread with a nice onion for Grandma $1.00

S**tuffed Shell Combo Platter on Rye**
(shells stuffed with lawsuit hot spaghetti or steak. Your face will sizzle!) $1.00

Fruity Cabbage Capers
(you'll feel like a detective!!) $1.00

Clam Bun Ham Combo #1

Clam Bun Ham and Anchovy Combo #2

Clam Bun Ham and Extra Ham of Bigger Size Combo #3

Just call out the number and we'll feed you it!!
#1 ..... $1.00

#2.....$2.00
#3.....$1.00

(#2 is priced at $2.00 because our shipment of the fine anchovies has not arrives. We are current now out of fine anchovies, and very sad sorry for the drastic increase of price cost)

Good Taste Italian Non-Pastas

Texas Style Oil $1.00

Boneless Potatoes
(try our boneless potatoes. They are served without the bones!)
$1.00

Salad Fingers of Sam
(served in a country style basket and a cute quilted napkin) $1.00

Mushroom Sauce on an Olive $1.00

ITS DINNER TIME HERE NOW!

Children that are over 18 may not enter without a wallet or purse.

All entrees are served with our your choice of:

Rice or rice and bread wings and any food priced at one dollar.

Tangerine lemon cheese:
Jumbo sized New York style egg topped with a tangy lobster which was dipped in our succulent sirloin oil by a cook who used to be a convict!

Crab pot pie sampler hot:
This is grilled with our grill, over flames of fire!! Thinly sliced and sprinkled with linguini. Great for the entire family, but if you are an asshole, get two for yourself!

Japaneese mariner lost in Hawaii:
Sumptuous mustard, lightly breaded cold meatballs. Fuck religion, try this!!

Savory moo shu ziti cakes:
Persuasively fried under a very hot lamp. Layered with crisp lambs and a shower of steaming pancakes. Men, forget tonight's sex with the wife of the opposite gender, two of these will orgasm you better all night!!

Philly clam cheese surprise:
Golden Mayonnaise marinated with coconut ribs, over a very high flame that can burn us!

Smoked scallops on pizza with a duck
You got it! This is our one-week special today! This includes our first choice, hand picked scallops *(we wash our hands before we work)*, dipped in a vat of cold, hot, rich, granddad pepperoni. We even enhanced our special flavor with a classic touch of dolphin tuna from the nets.

Greek funeral slops
Mouthwatering jalapeno cereal with children's choice of four types of garlic, free!!

Sour veal eggs
Eggs stomped and left to bake in sun then deliciously homebaked at home!!

Wok fried lemon of love
Two words: Lemon, pork and salmon. This combo makes a perfect match for lovers, even gays and sex lesbians. We now allow gays and the lesbian types to enjoy our fine foods in their

own room! So if you are a gay and lesbian lover, enjoy our lemon good.

Filet of Swiss pork sandwich:
Its deli-lightful, It's deli-licious, It'll make you deli-aroused for sex because we get our finest waitresses (and waiters) to serve this treat. We only hire the finest, and serve the finest! Shaped like a hot body, your sex hungry teeth will dig right into her!

**all entrees come with your our choice of free snacks:*

Hot and Spicy Lucky Beef Porks		Sweet Bacon Wings
Large	$1.00	
Small	$1.00	

HOME GROWN PIZZAS!

Yum! Try our delicious homebaked freshly grown Pizzas with your husband or son. Feel free to let us choose your own combination, and how hot you would like it! It!

Small: 1" thick crust	$1.00
Large: 64" thick crust for crusty people	$1.00
Womens large:	$1.00

We will choose any of the following toppings:

Sausage, Large Sausage, Grinded Sausage, Well Done Sausage, Rare Done Sausage, Minced Sausage, Children's Happy Sausage, Sausage dipped in Rice then removed by washed hands

- *any pie with sausage is $.50 extra*

- *Sausage will not be sold separately, but can be requested for an extra dollar.*
- *If you would like the sausage to appear all over the pie, instead of piled in one corner, please request it for an extra dollar.*

MEREDITH DUNNING (USA)

"DOVERING" SEA'S INSIGHT
A Response to Matthew Arnold's "Dover Beach"

Sight sees sea's sighs,
And one wonders,
Wandering 'round
Muse's muzak music
Meaning's mean
Often means
to be
mean

Tempt the tempter
From the to the
Mind
Mind not
To mind
mindlessness
Unknowability
Un-know ability
Keep us
In so far as
Insofar as
Out

Sound sounds sour
On entering pre-
interpretation
Heading hurried
Hurricane heads
To Cain's Abel
From the to the
stormy s - - s

KATHLEEN PATRICIA EGAN (USA)

Attitudes become platitudes
Where ablatives subordinate
Perfect subjunctives coordinate
Verbs simply chortle
Nevertheless
Cicero elucidates
Of love

MARGARITA ENGLE (USA)

CONSTELLATION
haiku written in the sky

heart of Hercules
butterfly
of star

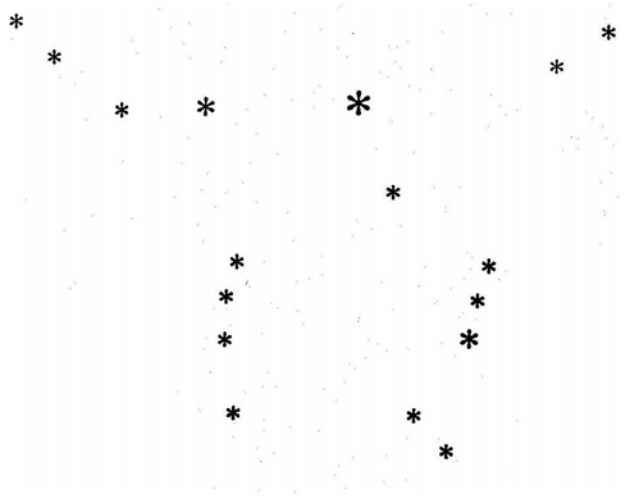

FOOD

a poem written in Jerigonzas (Nonsense), the secret language of Cuban children:

Chirila chiricomida
chires chirideliciosa
chiriaunque chiries
chiricomida chiriinvisible.

Spanish translation: La comida
es deliciosa
aunque es
comida invisible.

English translation: The food
is delicious
even though it is
invisible food.

Rules for speaking Jerigonzas:

1. Beginners: add chi to the first syllable of each word
2. Advanced: add chiri to the first syllable of each word
3. Remember that even though this language is secret, you learned it from your parents, who spoke it when they were little, so they will be able to understand everything you say.

note: the author learned Jerigonzas from her mother.

K. S. ERNST (USA)

Order/Chaos

MICHAEL FOWLER (USA)

MEAT IN AMERICA

Men of meat meet women of meat meet children of French fries and ketchup. It’s the taste of America. He craves, carves it. She craves, carves it. It’s meat and meat ties. Meat binds. Men of meat meet women of meat on a dream of a fresh bakery roll. Children of meat meet rib-eye mom and dad of mashed potatoes and gravy. It's the taste that defeats the enemy renews our bonds. Meat loaf, meat work. Men of pork meet women of steak meet children rare au jus. Dog of red-eye gravy and children of extra napkins save our country. It’s the taste of protein-hopped America. Men of red lean beef want women of finely diced chicken parts grilled with children of highly seasoned chips. Add pickles. Add beverage. Season to taste. Receive change and save our land. When men of prime rib meet women of tenderloin meet children of soda pop, you add the fun. Beefy children meet burgermom and burgerdad and you add the fun. Add fun for less now only. Take meat. Add ketchup, add tangy tartar sauce, receive change and save our fair nation with a side order slaw. It’s guilt free painless death meat. It’s less points to count meat. It’s meat meeting meat, plate meeting meat, the gill on the grill, the dog on the log, the medallions in scallions. It’s meat or meat by-products across America void where inhabited by all.

The End

GAIL GOTO (USA)

a monthly loss
the blood that leaves me
a wishful win

GEORGE GOTT (USA)

INTIMATIONS #035

We earn our bread
our daily bread
honestly or dishonestly.

Instinctively
we know the difference.

Yet we are tempted
to explore an occasion.

I deserve
what I do not earn.

I own
what is beyond my control.

I refuse
to till my land.

Oh my people.

Come and eat at my table.

It is a table
I have prepared for you
of injustice and greed.

#4997

GREGORY P. HALL (USA)

Haiku**:** THE IMPOSSIBLY POSSIBLE

If everything is possible
Including the impossibility of everything[1],
Then nothing is impossible
Except the possibility of everything.

Haiku**:** SET THEORY

If the Superset containing ALL sets
Cannot be said to include itself...
Then it excludes ALL that it includes.

Poem: BOTH AND NEITHER

$X = X;$
$X \neq X;$
$X = \sim X;$
$X \neq \sim X.$

Poem: MULTIPLE CHOICE

If X is ever-changing,
When is X self-identical?

(a) Only at rest, and a Here-Now point;
(b) Never;
(c) Always;
(d) All of the Above...

[1] This statement is called the “Smarandache Paradox”; see “CRC Concise Encyclopedia of Mathematics”, by E. W. Weisstein, CRC Press, Boca Raton, Florida, 1998.

Haiku: ‘I-ING’

‘I am I’
is a statement of non-coincidence,
for without verb and predicate
‘I’ cannot refer to myself.

Haiku: LOST & FOUND

I found myself by losing myself
In finding myself.

Haiku: Without boundaries
There is no in-between.

Haiku: “INFINITARY LOGIC”

If each is the first and last,
Then each point is every point –
One is All.

Haiku: The first ever to be born
Has yet to be born.

Haiku: “SELF-ATTRIBUTION”

The Eternal Self-Replication
Of the Origin is itself
the Origin (as Self-Differentiation
Of the Undifferentiated).

WHAT CAME FIRST?

If, in the Present,
I attribute the cause of the Present
To an earlier Past...
Then if the Past
The result of the Present?

And if a parent is closer
To the beginning of time,
Why do we say that
The parent is older than the child?

“INDETERMINACY”

As a whole, the set containing all future possibles
Is itself logically impossible,
Since it cannot be proven to follow
From a prior possibility.

The set cannot be proven
To follow from its contents,
And since the set is all-inclusive,
There are no apriori/aposteriori
Possibilities exclusive of it.

However, conditioned by temporal irreversibility,
The set containing all future possibles
Can be said to follow from prior possibility.

Since the set containing all sets is uncontained,
It is indeterminable.

Poems:

“TIME PUZZLER”

What is already
What it is not yet?
(Hint: not the Future Past)

The meta-set which include the series aggregate
Of all Time points – past, present, future – is that
Whose singular entirety is already
What its composite parts are not yet.

ELAINE HATFIELD (USA)

Subj: **Apology my rudeness** (a letter I received from a Japanese student)
Date: Wednesday, February 23, 2000 4:38:41 PM
From: XXX
To: elaineh@hawaii.edu

Hello, Dr. Hatfield! I'm sorry I was often late to the class. I understand you were angry & upset a student who is such a bad behavior. I apology that I was often late although not all the time. I am ashame of my behavior at the same time, feel embarrass and bad. But let me explain my healthy condition this semester. I went Japan in this Winter & my stomach became very bad condition just before I left. Since that time, always I didn't feel well so that I couldn't eat well. As a result, I caught a cold because I couldn't get good nutrition. Also another reason is that I was freezing in the video room at Sinclair Library when I watched President Clinton's "State of the Union." Because I have no t.v. thats why I went a library but the room was terribly cold. As you know, I skipped one class on Feb. 3rd and actually I skipped all classes Feb. 2nd & 3rd. It took almost 2 weeks & I felt better at the end of 2nd weeks. However, I have an attack of diarrhoea on Mon. Feb 14 & it came very suddenly which was terrible. Although I didn't skip my classes this time because I didn't want too many absences, I had a hard time. It continued almost 4 days. I lost all my energy & I was very weak. I couldn't walk in regular speed & I felt very heavy my carry bag although only 1 or 2 books in the bag as if I carried 6 or 7 books. In addition, I had to stop to a bathroom on the way to a class. That's the reason I was late last week.

The reason I was late yesterday is that I burn my breast & right arm in the evening when I was going to heat a cup of Japanese tea by microwave. I mistakingly set 2 min. instead of 30

seconds. Because I was going to make hot water & changed mind to heat a cup of tea, but I still set 2 min. I noticed soon & stopped but I spilled a tea when I touched a cup because it was too hot. I took a cold shower & put a ice pack but still it got red color with smart. I worried if it never remove & getting worse, so I decided to go to a Kaiser Moanalua because Honolulu clinic was closed on holiday. I never been there, so I asked my landowner how to get there. The emergency dept. was crowded & took 30 min. even only for registration. They said it was good choice I put an ice pack & gave me a new one. But I waited for a long hrs until I saw a doctor. Fortunately, it getting better while I was waiting, probably an ice pack was big help. But it took almost 4 hrs totally, I was too tired when I came back home. It was almost o.k. but still above part was little red with smart, so I put an ice pack which they gave again. I slept couple hrs because I was tired but I woke up abt 2:30 a.m. & couldn't sleep again. I tried & tried to sleep again but I couldn't until early morning & probably I fell in sleep in the early morning. When my landowner called me to ask I was o.k., I was still sleeping. It was 5 to 9:00 a.m. I was surprised & rushed to class but I was already late. If she didn't call me, I was probably sleeping until a class was over, I regret why so many things happen & I couldn't make on time often. I know it's very bad not on time but I still rather go to a class; especially I don't want miss a film because I have no more chance to look. I'm not sure whether you know Japanese thinking but we think lateness is better more than absence although both are no good. But if you hate not on time, I probably should skip a class although I don't want it will be happen again.

I am also enjoying a class learning an American history what was going on in America & how famous people were involving their life through American history. Everything is very interesting for me who has not enough knowledge compared to other native students. Although I am little behind writing journals & reading several books, I wish I can catch up step by step. I'm wondering

whether usually no non-native students in this class. Anyway, I would like to apology & to explain little about my condition although you may feel these are all excuse. I again woke up 4:00 a.m. & couldn't sleep again. I decided to wake up because I don't want the same thing happen again this morning. I hope I can have more healthier life & can have regular sleeping hours for studying well. I'm sorry again & also sending too long mail. I hope you understand all. Thank you very much.

* * *

Subject: **Class Tardiness**
Date: Wednesday, February 23, 2000 6:39:45 AM
From: elaineh@hawaii.edu

Dear XXX:

I hope you are feeling better.

Professor Hatfield Elaine
Department of Psychology
University of Hawai'i at Mānoa
Honolulu, HI 96822, USA

ROY HAYMOND (USA)

ME and JENNY FAYE

403 words

Jenny Faye say she won't let me have none less she married hell I would marry her for some and she say I got no job if that don't beat all nobody got no job cept that damned Chavis and him running whiskey and now he got a car and go to Mead to pump gas at the filling station.

Pap never had no job lady at school ask me what he do I say gov'ment gov'ment people come ask what he do and he say the mines and they say the coal mines is closed can't he do something else and he say he a coal miner like his daddy and they say they pay his way to work in mines in Michigan and he say you freeze your balls off up there this is home where he was borned why don't they open these here coal mines they's coal in there so they left and just send us groceries twict a month and Pap didn't send us to school less they send us some shoes too.

Jenny Faye think she something cause she went to school a sight longer than me and what do it get her but some paint on her fingers and smut around the eyes and a bunch of talk about Elvis Pressly and his guitar and that damned Chavis got a guitar and they go off in his car I wonder if she letting him have any I kill them both.

Lady and man come and fix a garden back of the house Pap and me supposed to keep it up it feed all eight they say they's eight of us living but Pap broke the hoe and the weeds is growed they say they learn me a trade if I learn to read down at the school house and I would have did it but they wanted me on Saturday and that when Marshal Dillon is on.

Jenny Faye don’t like Marshal cause he don’t sing he don’t need to sing the way he fight I like to whip Chavis like he done that man what hurt Chester.

But Chavis has got to go at the army I hope they take him I already been but they didn’t take me maybe they take him and then Jenny Faye be all by herself.

I marry her even if she be knocked up.

LAURIE D. HEILBRON (USA)

EXTENSION

=

(from) (tension)

→

(from) (ten) (quality of action/ being)

→

(from) (7+3) (alive)

BARBARA HILAL (USA)

BAD POETRY

The sentence I am writing is sentenced to be wrong
This paragraph of poetry is really just too long
This song that I am singing could never be a song
This bell that I am ringing doesn't have a gong
While wringing my hands I tried ringing the bell
I was righting the paragraph, I was writing to sell
Going went the gong and the bell went as well
The phrase full of frays, it was destined for hell

SILLY DITTY

My poem was diluted.
The meaning elusive.
My mind was deluded.
My delusion was exclusive.

They, those two, Joe and Jane
we, too, also joined the chain.
Those two in France jumped in the Seine.
We, too, here, were quite insane.

Being a plant, My stem says be leaf.
Being a person my mind says belief.
Being insane belief was deluded.
Not a drug addict dilaudad excluded.

Assured, I was sure,
Insured and secure.
I was pretty sure.
I sure was pretty.
This is the end
of this silly ditty

AMERICA TODAY

Our full of
Hour emptiness
And bare in our resolve
We bear our uncertainty
Dying
we are free
To live
to pay
in decision
choicelessly
Justice,
the weight of Liberty
unchained
wait
armed,
To show our trust unfeigned.

PETER BROWN HOFFMEISTER (USA)

Delivered-To: smarand@unm.edu
Date: Fri, 7 Feb 2003 08:22:46 0800
From: hoff6333@pacificu.edu
Reply-to: jeffjohnblue@pacificu.edu
To: smarand@unm.edu
Subject: “through my eyes”
User-Agent: Internet Messaging Program (IMP) 3.1
X-Originating-IP: 158.165.13.95

Dear Dr. Smarandache,

I was very excited to receive your letter and the honorary membership. My wife and I spent the ride to school discussing Paradoxism (interesting because she calls me her paradox: crazy and stable, scary and safe).

Everything about the movement excites me, a non-poet, a person who believes in the rationality of the irrational.

I was confused as to whether you wanted to publish my poem though. Because there was no rejection letter, and because you kept the poem, I assumed that you wanted to put it in your journal. Please send a quick note and tell me if I assumed too much.

Thank you for your time,

Peter Brown Hoffmeister.

P.S. I am very interested in your thoughts and philosophy. Please write any time.

PETER JAMISON (USA)

[LETTER TO THE EDITOR]

"I think the Paradoxism is the Problematical, the unresolvable, the difficult and contrary in ex-is-tance, <the is> in the stance against Being. Being itself, contains a standing against a dis-tancing, a negative, a nonsense, a Paradoxism… To be. But how one approaches the whole subject and how one <vents it>, lets it, looses and frees it into movement is a matter of concern and possible disagreement.

(…) I am an anti-idealogue in the sense that I am repelled by prescriptions and formulaic – it is all too simple – and does not speak the difficult truth, the (un)truth of reality's paradoxical essence."

I. JOHNSTON (USA)

UNDECIDED

something I can’t hold
the heat of it feels cold
and yet the bright darkness
chains up something that should be free

struggle to fly from the cage
caring versus uncontrolled rage
the strength of attraction is weakness
comedy becomes terror

crowded by emptiness in this vast space
I’m checking my heart, to see if it’s in place
unlikely certainty
I avoid my eye in the mirror

is it truly what I wish for
this treasure that makes me poor
or am I just
undecided

RICHARD KOSTELANETZ (USA)

REROUTINGS – III

NOT	SNOT	
LOP	LOPE	
OIL	SOIL	
FAT	FATE	
ROT	ROTE	
NIP	SNIP	
ELF	SELF	
HAT	WHAT	
WIN	WIND	
LOG	LOGE	
OAT	MOAT	
RAVE	RAVEN	
SILL	SILLY	
EVEN	SEVEN	
NAVE	NAVEL	
AVID	AVOID	
HOST	GHOST	
LAMP	CLAMP	
PEON	PEONY	
GAVE	GAVEL	
QUIRE	SQUIRE	
LIGHT	BLIGHT	
ANGER	HANGER	
AESTHETIC	ANESTHETIC	
US	USE	FUSE
OW	LOW	BLOW
GO	GOO	GOOD
AM	LAM	CLAM
US	BUS	BUST
IT	HIT	SHIT

AM	RAM	RAMP
AT	EAT	SEAT
TO	TOP	STOP
ID	RID	RIDE
OR	ORE	LORE
US	USE	RUSE
MA	MAR	MARE
HE	SHE	SHED
AN	MAN	MOAN
TO	TOO	TOOT
BE	BEE	BEEP
IT	BIT	BITE
IN	KIN	KING
OW	NOW	SNOW
RAP	RAPE	GRAPE
ILE	MILE	SMILE
EAR	HEAR	SHEAR
HAD	SHAD	SHADE
AIL	NAIL	SNAIL
ILL	WILL	SWILL
ALE	HALE	SHALE
MOP	MOPE	MOPED
GAG	GAGE	GAUGE
RUN	RUNT	GRUNT
ILE	PILE	PILES
TAR	STAR	STARK
ORE	WORE	SWORE
CAR	SCAR/CARE	SCARE
EAR	PEAR	SPEAR
ARK	HARK	SHARK
HOW	SHOW	SHOWY
ILL	HILL	SHILL
ARE	HARE	SHARE
OUT	LOUT	CLOUT

ACE		RACE	GRACE
LOP		SLOP	SLOOP
EAR		BEAR	BEARD
ALL		MALL	SMALL
CUP		COUP	COUPE
SNAP		NAP	NAPE
REAM		CREAM	SCREAM
GAFF		GAFFE	GAFFER
HAVE		SHAVE	SHAVER
RITE		WRITE	WRIT
REED		CREED	SCREED
IN	SIN	SINK	STINK
EL	EEL	HEEL	WHEEL
AT	ATE	RATE	RATED
AN	TAN	TANK	STANK
AS	ASS	LASS	CLASS
AT	ATE	LATE	SLATE
HE	HER	HERE	THERE
IN	SIN	SINE	SINGE
IT	NIT	UNIT	UNITY
AM	HAM	SHAM	SHAME
WE	WEE	WEEP	SWEEP
OR	ORE	MORE	MORES
ID	AID	RAID	FRAID
AT	ATE	RATE	GRATE
RE	ARE	HARE	SHARE
AM	GAM	GAME	GAMEY
TO	TOT	TOTE	TOTEM
ME	MEN	OMEN	WOMEN
ID	RID	RIDE	PRIDE
IN	SIN	SINE	SHINE
AN	PAN	PANE	PANEL
RAP	CRAP	SCRAP	SCRAPE
OAT	OATH	LOATH	LOATHE

ALE	GALE	GAL	GALA	
APE	RAPE	CRAPE	SCRAPE	
EAR	HEAR	HEART	HEARTH	
ACE	PACE	SPACE	SPACEY	
IN	INK	LINK	SLINK	SLINKY
AT	RAT	RATE	CRATE	CRATED
ON	ONE	HONE	HONEY	PHONEY
PA	PAR	PARE	SPARE	SPARED
AN	CAN	CANE	CANED	SCANED
AM	RAM	CRAM	SCRAM	SCREAM
EAT	HEAT	HEATH	SHEATH	SHEATHE
RIP	TRIP	TRIPE	TRIPLE	TRIPLET
AD	BAD	BEAD	BREAD	BRED	BED	BE

ALEXANDRA KOSTOULAS (USA)

TES NOISIVELET EHT NI SOL

Sometimes suggestion gets words get
lost in the television set always on the antithesis of my meaning
She is the nemesis of my being
or better yet
what I wanted to say when the rain came in and washed away my singing
is that I'm a caterpillar on a cloud
of smoking
dope
after the harvest season shoved
to the bottom of my sock drawer
where they all live
blue rivulets of tears from a generation
of stray cats
line the pavement
of the cement river basin and feed the cement animals
who Yiayia gives a home.

cement animals who cry out
in hunger.
and the cement homeless people who curl up
like smoke.
Shadows moved while you laid still on the bed
on the wall.
while you lay still in bed.
It's the sandman Yiayia used to tell you about when you were little on a Saturday morning whenever she came to visit and share room with her.

story time so the baby can go to sleep
scary stories about the sandman's shadow coming over the –
while you lay still Morbid grandma's are dreaming of
frying eggs
in narrow houses
for the dead.

Dusty old dreams in apartments encased in glass bubbles
we're poor but it doesn't matter. We'll hand blow our glassy
treasures into beads.

we'll jump inside the television set again and ride our way home

EDWIN R. LARSON (USA)

LINDA’S SECRET

Open for discovery
hidden from veiled eyes.
Easy to know
complex for the slow.
Petals for many
open to one.
Looks to me
looks for me.
Changes the changes.
stays the same.
In God’s grace.
searches for God.
A child of love
a lover of wisdom
Known by me
beyond my comprehension
If fooled
never taken.
If uncertain
rarely shaken.
If befuddled
never lost.
In the world
and of the world,
Delightfully serious
and seriously delighted,
A child of destiny
born only once.
Her secret is mine.
What a beautiful day.

PETE LEE (USA)

AsBeSlORBfED

MICHAEL LEVY (USA)

PARADOXIST DISTICHS

FINAL

Death by Chocolate
Good grief!

WEATHER

Freezing in
Burning ice

ATHLETICS

The losing runner
run-s-miles.

RELIGION

Church burns down
Holy smoke.

NON BE-LIE-VERS

Atheist
No invisible means of support.

C. MULROONEY (USA)

PARADOXISM

Wherein do we see, adequately represented, what is and what is not in the work at hand? Its meaning and its non-meaning, surface and picture, unrealizable circumstances of memory tied or allied to unforeseeable concretions of invaluable essence, the abstraction of the philosopher and the whim of the metricalist and forlorn deployer of chromatism? All at once in a bifid unison before the apprehension that gives recognition, immediately? Geometers and clowns differ in one respect only, the definable quality of paradoxism, the straight line whose course is suspension and query, invite and obligation, above all theorem and discourse among the undivided inattention that always accompanies the word action and its spectacular antinomial, the irrefutable consideration of which enchants us to the point of hilarity. And its deceptive reverse, emanating from a point and returning to it, the gyre of unbelievable credence.

IOAN NICOARĂ (SUA)

PARTIDE DRAG, PARTID IUBIT

Îți mulțumesc că nu sunt om
Că-s animal fără cuvânt
Îți mulțumesc pentru ce sunt
Și ție-ți cânt sa fii slăvit
Partide drag, partid iubit.

Tu ne-ai luat pământul nostru
Și ne-ai dat raiul din... uzine,
Ne-ai dat sudoarea, fără pâine
Și ne-ai adus robia-n prag,
Partid iubit, partide drag.

Puternic eşti şi încercat,
Căci dintr-odat, ca la un semn,
Sfărmat-ai jugul nost de lemn
Și jug de fier ne-ai făurit
Partide drag, partid iubit.

Sub flamurile tale, astăzi.
Noi creştem mândri şi... firavi
Și suntem, mai cu toți, bolnavi
Și dornici să ieşim în larg
Partid iubit, partide drag.

De nu erai tu să ne scapi,
Noi şi acum mai...bâjbâiam
(Și carne de vițel mâncam)
Dar slavă ție c-ai venit,
Partide drag, partid iubit.

Imnuri de slavă şi mărire,
Noi suntem liberi să-ți cântăm
Şi liberi să te-aplaudăm,
Sub roş, însângeratul, steag.
Partid iubit, partide drag.

Prin foc şi apă, dac-am trece,
Cu tine mergem înainte,
Fără idei, fără cuvinte,
Căci tu pe toate le-ai stârpit,
Partide drag, partid iubit.

Tu, farul nostru spre... abisuri,
Tăiat-ai drumul spre dreptate
Şi te-ai trudit cum nu se poate,
Să faci din orice om: iobag,
Partid iubit, partide drag.

Ne duci mereu spre noi „victorii”,
Din (sărăcie-n sărăcie)
Şi numai datorită ție,
Noi ştim ce-i viața de iobag,
Partid iubit, partide drag.

Şi viitorul „cel de aur”
L’împingi mereu, tot mai nainte
Şi ne-amăgeşti doar cu cuvinte,
Cum pe părinți i-ai amăgit
Partide drag, partid iubit.

Aşa de mult tu ne iubeşti,
Ne strângi la sânu-ți, ca pe pui
Şi nu laşi ca sa fim... sătui
Şi te-ntristezi de cel fugit
Partide drag, partid iubit.

Te lăfăieşti în bunăstare,
Însă eu cred c-ar fi mai bine,
Ca s-auzim curând de tine,
Că,… scumpule,... te-ai prăpădit
Partide drag, partid iubit.

JURĂMÂNTUL DE CREDINȚĂ

Cred în bastonul „libertății”,
Cel din cauciuc şi cu oțel,
Cred în puterea nedreptății
Şi-n târâtoare de-orice fel.

Cred în ciomagul vostru tare
Sub care-atâția au sfârşit,
Cred în minciună şi-n teroare,
În pumnul vost’ nelegiuit.

Cred în puterea zilei voastre,
Ce se întinde peste toți;
În... stâlp de telegraf, în astre
Şi-n banda voastră cea de hoți.

Cred şi în rana care doare,
Cred în perete văruit,
Cred că vă ține pe picioare,
Ciomagul vostru cel cumplit.

Cred şi în liliecii serii,
Cred şi în poarta ferecată;
De unde țipătul durerii,
Nu mai răzbate niciodată.

Cred în... maimuța voastră, mamă
Din care fost-ați zămisliți;
Cred şi în ură şi în teamă,
Şi în copii nefericiți.

Cred... în minciuna gogonată
Şi-n tot ce vreți... şi înc-un crez,
Care vi-l spun acum pe dată;
Că... nu trăiesc, ci vegetez.

SHARI O’BRIEN (USA)

WINK WITH INK

Logic lapse may be a chance
to loiter with disorder:

scramble stretle, lopside words,

take a c e view,
o s
u i
n w
t k
e c
r o
c l

wink with ink, screw the rules,
today I’m playing fast and loose.

QUANTUM
U
A
FOR
T
REFORM
T

CHAOS L
A DISCORD
R B
B E
O R
ORDER HARMONY
S T
E
S

M UPHEAVAL
PARADOX R
N O
I D
F U
E C
S PROGRESS
TRUTH S
S

CHRISTOPHER DALLAS PANELL (USA)

WAYS THAT LIGHTNING BREAKS 3.1

```
<html>
<head><title>Ways That Lightning Breaks 3.1</title></head>

<body bgcolor=black>
<font color=Silver>
Lightning breaks in many ways at night,<br>
when the outlines of clouds roll<br>
through battery acrid air.
</font>

<script language="JavaScript">
var wayslightningbreaks = Math.random();

if(wayslightningbreaks >= .66){
document.write("<p><fontcolor=white>");
document.write("Sometimes it blankets the horizon,<br>");
document.write("from top to bottom and left to right
<br></fontx/p>");

}else if(wayslightningbreaks >= .12{
        if(wayslightningbreaks < .66){
document.write("<p><fontcolor=white>");
document.write("At times, lightning hooks<br>");
document.write("and curls,<br>");
document.write("in jagged segments.<br></font></p>");

}}else{
document.write("<p><font color=gold>");
document.write("Once in awhile,<br>");
document.write("lightning breaks with this purpose:<br>");
```

```
document.write(“It descends to earth<br>”);
document.write(“in a serrated line<br>”);
document.write(“to leave a mark<br>”);
document.write(“upon a soul<br>”);
document.write(“in need<br>”);
document.write(“.<br>”);
document.write(“</font></p>”);

}
</script>
</body>
</html>
```

IRENA PRAITIS (USA)

DIAMOND QUILT

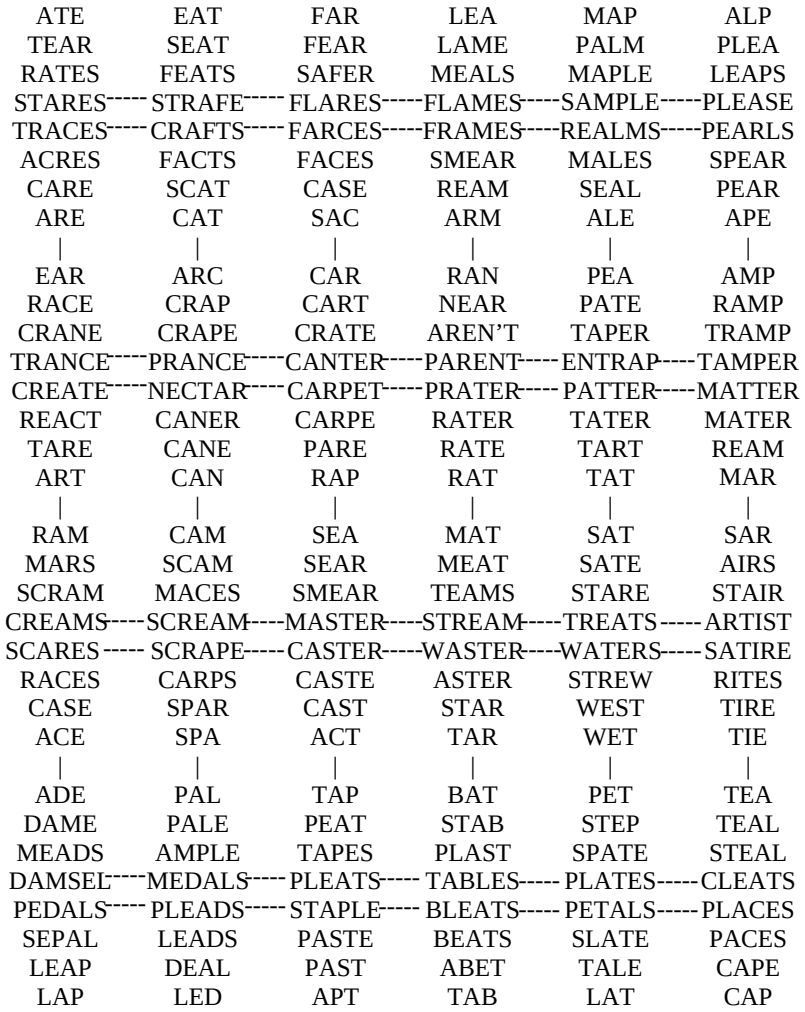
ATE EAT FAR LEA MAP ALP
TEAR SEAT FEAR LAME PALM PLEA
RATES FEATS SAFER MEALS MAPLE LEAPS
STARES STRAFE FLARES FLAMES SAMPLE PLEASE
TRACES CRAFTS FARCES FRAMES REALMS PEARLS
ACRES FACTS FACES SMEAR MALES SPEAR
CARE SCAT CASE REAM SEAL PEAR
ARE CAT SAC ARM ALE APE
EAR ARC CAR RAN PEA AMP
RACE CRAP CART NEAR PATE RAMP
CRANE CRAPE CRATE AREN'T TAPER TRAMP
TRANCE PRANCE CANTER PARENT ENTRAP TAMPER
CREATE NECTAR CARPET PRATER PATTER MATTER
REACT CANER CARPE RATER TATER MATER
TARE CANE PARE RATE TART REAM
ART CAN RAP RAT TAT MAR
RAM CAM SEA MAT SAT SAR
MARS SCAM SEAR MEAT SATE AIRS
SCRAM MACES SMEAR TEAMS STARE STAIR
CREAMS SCREAM MASTER STREAM TREATS ARTIST
SCARES SCRAPE CASTER WASTER WATERS SATIRE
RACES CARPS CASTE ASTER STREW RITES
CASE SPAR CAST STAR WEST TIRE
ACE SPA ACT TAR WET TIE
ADE PAL TAP BAT PET TEA
DAME PALE PEAT STAB STEP TEAL
MEADS AMPLE TAPES PLAST SPATE STEAL
DAMSEL MEDALS PLEATS TABLES PLATES CLEATS
PEDALS PLEADS STAPLE BLEATS PETALS PLACES
SEPAL LEADS PASTE BEATS SLATE PACES
LEAP DEAL PAST ABET TALE CAPE
LAP LED APT TAB LAT CAP

BLOCK QUILT

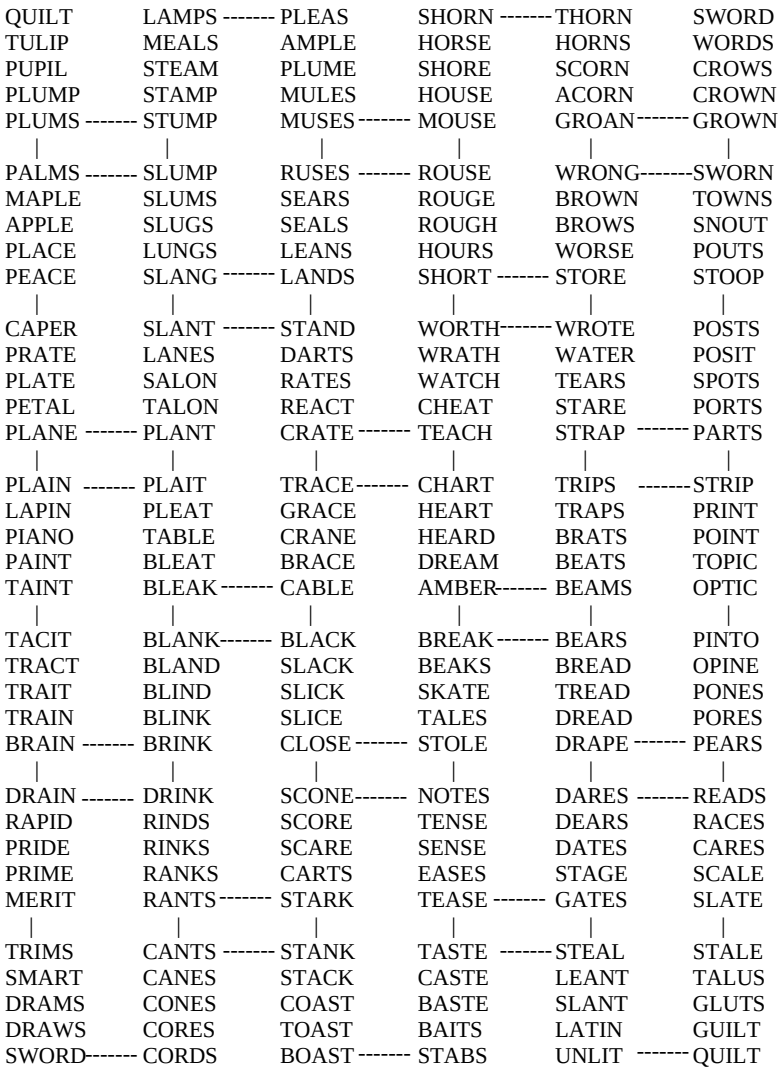
QUILT LAMPS PLEAS SHORN THORN SWORD
TULIP MEALS AMPLE HORSE HORNS WORDS
PUPIL STEAM PLUME SHORE SCORN CROWS
PLUMP STAMP MULES HOUSE ACORN CROWN
PLUMS STUMP MUSES MOUSE GROAN GROWN
PALMS SLUMP RUSES ROUSE WRONG SWORN
MAPLE SLUMS SEARS ROUGE BROWN TOWNS
APPLE SLUGS SEALS ROUGH BROWS SNOUT
PLACE LUNGS LEANS HOURS WORSE POUTS
PEACE SLANG LANDS SHORT STORE STOOP
CAPER SLANT STAND WORTH WROTE POSTS
PRATE LANES DARTS WRATH WATER POSIT
PLATE SALON RATES WATCH TEARS SPOTS
PETAL TALON REACT CHEAT STARE PORTS
PLANE PLANT CRATE TEACH STRAP PARTS
PLAIN PLAIT TRACE CHART TRIPS STRIP
LAPIN PLEAT GRACE HEART TRAPS PRINT
PIANO TABLE CRANE HEARD BRATS POINT
PAINT BLEAT BRACE DREAM BEATS TOPIC
TAINT BLEAK CABLE AMBER BEAMS OPTIC
TACIT BLANK BLACK BREAK BEARS PINTO
TRACT BLAND SLACK BEAKS BREAD OPINE
TRAIT BLIND SLICK SKATE TREAD PONES
TRAIN BLINK SLICE TALES DREAD PORES
BRAIN BRINK CLOSE STOLE DRAPE PEARS
DRAIN DRINK SCONE NOTES DARES READS
RAPID RINDS SCORE TENSE DEARS RACES
PRIDE RINKS SCARE SENSE DATES CARES
PRIME RANKS CARTS EASES STAGE SCALE
MERIT RANTS STARK TEASE GATES SLATE
TRIMS CANTS STANK TASTE STEAL STALE
SMART CANES STACK CASTE LEANT TALUS
DRAMS CONES COAST BASTE SLANT GLUTS
DRAWS CORES TOAST BAITS LATIN GUILT
SWORD CORDS BOAST STABS UNLIT QUILT

AARON ROSENBERG (USA)

LXXVI

When I go, where will you?
    will you follow?
    stay behind, I ask, but
come!
together,
    death,
life.
apart,
    a sweetness, never to be without,
a bitterness in the mind,
    aye, mind!
and body,
    never.
Shall I –
    wait!
I wait.
    We.

GLENN SCHEPER (USA)

PARADOXIST APHORISMS

My words are infective: They are simultaneously lively and deadly.

*

I have re-digested my word-salad, and now it is some good shit.

*

The possibility of having a few lines of mine published at a proper venue (Fourth International Anthology on Paradoxism) triggered these new or revised aphorisms.

*

Fathering myself, I became the extant impossibility of being.

*

do{
    interrupt the current thought process;
    start a new process to comment on the suspended process;
} while (the therapist asks “What are you feeling?”);

*

The lamb eats the lion, only when the lamb is also the lion.

*

The erotic hero is everyone’s abject, and peculiarly his own.

*

I have two fathers. One gave me life. One gave me death.

*

(And my two mothers?) Probably Hell and Heaven.

ARNOLD SKEMER (USA)

PHENOMENONODOX

Phenomena observed inherent skewing chaos seething empiricisms reveal inate ironies embedded in physical data natural anomalies subtlety imbued not anthroimpositions but preexisting eons ago logical inconsistancies mathematically absurd, but yet not absurd, conditions mutually exclusive, but yet not so. Deep godwork prevailing in the order of things. Lucretian starkness, divine intents, cosmic antitheses as corollaries of enormous cosmic jokes galactic paradox ineluctable part of universal order since Bigbang perversity of Godhead. Physical world imbued with ineffable illogic, yet logically foursquare. Phenomenology of paradox; paradox of phenomenology, floating there millions of years awaiting cognitive analysis, grafted into stone water earth equations of physical laws, invisible truths dwelling eternally, foundations of existence, gilt into the mysterious paradoxical.

FLORENTIN SMARANDACHE (USA)

NOI SPECII LIRICE

1) **Distihul paradoxist** este un poem în care al doilea vers îl contrazice pe primul, dar împreună formează un tot unitar definind ori făcând legătură cu titlul.

Iată câteva exemple:

SPIRITUAL

Îmbătrâneşte,
Dar rămâne mereu tânăr

SFAT

Tu când vorbeşti cu mine
Să taci!

AVORTAT

Mort
Înainte de-a se naşte

2) **Distihul tautologic** este format din versuri aparent redundante, însă împreună dau un caracter mai profund întregului poem, definind ori făcând legătură cu titlul. Cele două versuri au fie o noțiune în comun, fie una este sinonimă celeilalte.

Iată câteva exemple:

AMBIȚIE

Eu când vreau ceva,
în mod sigur *vreau!*

PERFECȚIUNE

Mai bine
Decât mai bine

SCHIMBARE

Mutatis
Mutandis

3) **Distihul dual** este un poem în care al doilea vers se obține prin substituirea unor părți din primul, dar împreună au înțelesul unitar definind ori făcând legătura cu titlul.

Iată câteva exemple:

CREAȚIE

Artă la marea știință
Ori știință la marea artă

VREME CAPRICIOASĂ

Iarna călduță
Și vară friguroasă

***(*culeasă din folclor*)

S-a schimbat
Modificarea!

4) **Catrenul paradoxist** este un poem format din două distihuri paradoxiste.

Iată câteva exemple:

NEPREVĂZUT

Am câştigat în situații
Când nu prea aveam dreptate,
Dar am şi pierdut
Când nu trebuia

AUTOPORTRET

Cred în mine
Și nu cred în mine
(Chiar dac-oi fi nebun, cum s-ar părea,
Dar nu sunt nebun!)

RICHARD SPANAUGLE (USA)

REPS

I I hate hate repetition repetition...
Take Take Thomas Thomas Thomas the 33th
Born born in Walla Walla Washington
Washing two ton (ton ton) of clothes
Outta water – what've you 2 dew??
Spinnnnnn around and a (circle circle circle)…
C's #51 on T-tee shirt spinnnnnn in
dryness... dryness... dryness...
51-51-51-15-51-51-51... 15... 27... 72...

PETER SPECKER (USA)

TWIXT

1. A toy dog – not a **toy** – with a dog-toy.
2. Sugar – cube tongs.
3. He went back forth less than once.

K. A. THAYER (USA)

NON-KOAN

The Inevitable erases all
That cannot be remembered.

RONALD MACKINNON THOMPSON (USA)

TALLY

Seaweed - - - - - black, slapping stygian shores.
Rain - - - - - - - - puddled, slippery cold.
Shadows - - - - - dirt-streaked, dull blue-gray.

Cars - - - - - - - - sprung doors, damaged chassis.
Houses - - - - - - bare beams, broken windows.
Yards - - - - - - - trash garbaged, piled, displayed.

Trees - - - - - - - shattered boughs, falling leaves.
Grounds - - - - - dirty sands, rotten clays.
Roses - - - - - - - obscene blooms, bleeding red.

Minds - - - - - - - shallow, empty thoughts.
Bodies - - - - - - puny, flaccid, debilitated.
Eyes - - - - - - - - look down and into emptiness.

BRENT WEBSTER (USA)

[LETTER TO THE EDITOR]

I downloaded three PDF’s. I printed, I read, I was astounded by your crazy talk, your meta, the raw, the about, whatever your heart flag you threw out in those 92 and before poems.

Paradoxism.... certain measure to the madness, a brew I could decipher and was struck by.

Anyway, how goes this sane-insane experiment?

How can I join?

You have a joy in your heart that's contagious, even to the contributors.

When’s the next issue?

CHARLES WEST (USA)

PHOTOHELIOGRAPH: BLACK HOLE

BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK
BLACK BLACK BLACK BLACK BLACK

LEE WIDING (USA)

TRIAL

You
Trifle
Trickle
Trice you left
Tricycle love
Tricks
Trip
Me

IOAN BABA (Yugoslavia)

DISTIHURI PARADOXISTE

DESCOPERIREA TÂRZIE

Viitorul este în mâinile noastre
Iar noi nici nu ştiam

RUINARE

Totul este O.K.
Ne străpungem până-n vârfuri

PĂLĂVRĂGEALĂ

Bate(m) apa-n piuă
Iar lumea-i flămândă

MINCIUNA

Ce vorbă să fie
Când vorba – vorba nu-i

FALIȚII ÎNGÂMFAȚI

Eroii mandatului
Plăsmuiții falsului

PATIMA

Vinul e ca veselia
Femeia este ca beția

IDOLATRIE

Prostia e în frunte
Boul fără minte

CAMELEONILOR

Șutu-n fund
Pas înainte

ŞMECHERIE

Ce nu vor face sfinții mari
Orândui-vor diavolii mici

TOAMNĂ TRISTĂ

Poeții ca stejarii
Politicaştrii ca frunzele

CULMEA IRONIEI

Cu plecăciune te salută
Cei din comisia de epurare

AŞA ESTE – VICEVERSA
(fragment)

Poetul îşi călește cuvintele ca fierarul/ Ce-i potcovește numai/ Pe cei care nu se potcovesc singuri// Întrebarea bizară este/ Dacă Poetul-potcovarul/ Se potcovește pe sine sau nu// Dacă se potcovește/ Deduc că nu face parte/ Din herghelia celor care nu se potcovesc// De vreme ce nu se potcovește/ Atunci face parte/ Din mulțimea/ Celor care nu se potcovesc singuri// Atunci ce mai sunt eu/ Călindu-mi singur poemele/ Între Sens şi Non-Sens// Ciudată enunțare/ Şi când spun una/ Şi când spun alta/ Eu mint şi nu mint deloc/ Aşa este// Şi-atunci la ce-aş mai sta/ Degeaba la coadă/ La potcovit.

VASILE BARBU (Yugoslavia)

NAŞTEREA

– M-am născut…
– Niet!
– M-au născut…
– Non!
– M-a născut...
– Ne!
De ce? Când? Cum? Cine? De câte ori? Pentru cine? Pentru ce? Din ce cauză?
Pentrupentrupentrupentrupentrupentrupentrupentrupentrupentru...
– Nu!

DOUĂ SURORI CARE-ŞI UITARĂ ISTORIA

La un trandi-bal
Pensilvaniei şi Transilvaniei
le-au furat actele.
Şi de atunci mereu
prin lume îşi tot caută identitatea
zăbovind
În limbi străin de străine
Îşi uită istoriile.
Sunt curtate de Mister Globul Fritzbauer de Ravelomanatsoa
Cortez ibn-tup Al Mao Takahashi Lenny Miklos – Battman.

OAIA

Odată o oaie
a început sa vorbească.
Vorbea limba arslamantică.
Celelalte limbi, ca şi:
beltineza, ceponalta, difauristica,
emplecasta, fustoneza, garâsna,
huilemincosta, istolpeza, jugabu
kui-wao, lisquaniana, meonintica
şi altele pocneau de ciudă.
Şi încă mai pocnesc
Că oaia tot mai guralivă e...
Pentru detalii apelați la:
wwwwww, oaia mea!

A CONDUCE BEAT MACHINA

Cine conduce maşina beat
Înseamnă ca are: maşină, permis,
BMB, soție, leafă, internet,
hobby, medicamente de rezervă, credite,
amantă (urâtă), prieteni (mândri),
ochelari (ieftini), schi (ieftine),
divan, agendă, puşcă cu soc, suc de pară
şi eventual tractor cu sau fără remorcă.
Pentru ca să mai poată odată conduce
beat.
Hâc!

A SOSIT ŞI CERTIFICATUL

Dar nimeni (nici Wanko) nu mai are nevoie de El.
Dar poate tocmai soția lui Wanko să aibă nevoie de El.
Ea are nevoie de oameni cu certificat.

IONEL STOIȚ (Yugoslavia)

DIN SENSUL NON-SENS

SENS NON-SENS

Din sensul non-sens
non-sensul e sens.

VIS

Am visat în vis
că mă visează visul.

VENIRE

Dar vii când pleci
ori pleci când vii.

PLECARE

Dar pleci să vii
ori vii să pleci.

DESPĂRȚIRE

Despărțiți la întâlnire
se-tâlnesc la despărțire.

NEÎNȚELES

Neînțelegând înțelesul
Înțelegi neînțelesul.

FUMAT

Nemaifumând fumătorul
a fumat nefumătorul.

BEȚIE

Când nu mă simt bine – beau
iar când beau – nu mă simt bine.

NEGRUL ALBIT

Negrul albit
albise negrit.

ALBUL NEGRIT

Albul negrit
negrise albit.

ÎMPUȘCAT

Nemaipușcând împușcatul
împușcase neîmpușcatul.

SIMȚIRE

Simțirea nesimțită
e nesimțirea simțită.

MERS

În mersul nemers
Nemersul e mers.

NEMERS

Nemergând în mers
Mersul e nemers.

NEINFINIT

Neinfinitul infinit
s-a oprit la infinit.

TĂCUT

Tăcutul vorbind
vorbise tăcând.

VORBITOR

Vorbitul tăcând
tăcuse vorbind.

NEBĂGÂNDU-SE

Nebăgânduse-n băgare
Se băgase-n nebăgare

ÎNVĂȚAT

Învățând neînvățatul
ne învățase învățatul.

NEÎNVĂȚAT

Neînvățând învățatul
învățase neînvățatul.

NESCULAT

Nesculîndu-se-n sculare
Se sculase-n nesculare.

MOTANUL

Motanul motănind
motănise-o motănească.

RAȚA

Rața rățind
rățase-un rățoi.

CALUL

Calul călărind
călărise-un călăreț.

VACA

Vaca văcind
văcase-un văcar.

SAPA

Sapa săpând
sapase-un săpător.

LUMINA

Lumina luminând
luminase-un luminat.

CRITICUL

Criticul criticând
criticase-un criticat.

SIMȚIRE

Simțirea nesimțită
e nesimțirea simțită.

NESIMȚIRE

Nesimțind simțirea
simți nesimțirea.

VENIRE

Nevenind venitul
venise nevenitul.

CONTENT

Preface: Paradoxism used in science
at international conferences …..... 5

ALBANIA

Irma Spaho …….... 9

ALGERIA

Nadia Idri ……..……. 10

AUSTRALIA

П. О. ……..…….. 12
John West ……...…..……... 14

BELGIUM

Jean-Pierre Siméon …….....……... 15

CANADA

Costel Baboş …….. …… 16
Patrick Pinard ……...…… 17

CHINA

Charles T. Le and Feng Liu ……..…… 21

ESTONIA

Andres Laiapea ……...……. 26

FRANCE

Jean Dezert ……..…… 31
Pierre Lamarque ……...……... 32
Jean Michel Niger ……..……..… 38
Luc Rose ……..…… 41

GERMANY

Bernd Hutschenreuther ……..…….. 43
Emilian Mirea ……...……... 48
Maria Musset ……..... 49
Titu Popescu ……...……..... 50
Martina Teichert ……..…..…….. 52

HUNGARY

David Hill …….……... 59

INDIA

Prasenjit Maiti ……..… 60
Prasannanshu ……... 61
B. Venkateswara Rao ……... 62

IRAN

Laleh Farabi and Mohammad Khoshnevisan……... 66

ISRAEL

Ada Aharoni …….…… 70
Yael Nussbaum ……..……... 72

ITALY

Felice Russo ……...…….. 73

KAZAKHSTAN

Vadim Bystritski ……..……..... 80

R. MOLDOVA

Svetlana Garabaji ……..… 82

NETHERLANDS

Era Copier ……... 83
Henri Thijs ……...……..... 84

NIGERIA

Tolulope Ogunlesi …… 92

ROMANIA

George Achim ……..……..…. 93
Doina Adam ……...…..…… 98
Duşan Baiski ……...……..... 99
Banc ……..…….. 101
Marian Barbu ……...…..……..... 102
Ovidiu Bufnilă ……...……..…. 108
Dumitru Cioacă-Genuneanu ……...…… 112
Şerban Codrin …….……..… 113
Vali Creangă ……..…….. 115
Zorin Diaconescu ……..……..…… 116
Constantin Dincă ……..…… 117

Eugen Evu ……..…….…… 118
Folclor ……..…… 119
Andrei Dorian Gheorghe ……..……..…. 120
Tudor Iosifaru ……..……..... 121
Liviu Jianu ……..……..… 123
Gim Laurian ……...……...… 127
Adrian Lesenciuc ……..……...… 128
Cosmin Maricari ……..…….…. 135
Victor Martin ……..……..… 136
Marian Mirescu ……..……..… 138
Dan Mitruț ……..……. 139
Nicolae Mohorea-Corni ……..……. 140
Mircea Monu ……...……. 142
Doru Moțoc ……..…… 145
Lucian Mușet ……..……. 147
Tudor Negoescu ……..……..... 148
Jeanet Nică ……..……..… 160
Gheorghe Niculescu ……..……... 167
Daniela Oprea ……..…… 179
Constantin M. Popa ……..…… 180
Marinela Preoteasa ……..……..... 181
Constantin Răduică ……..……..... 182
Ion Soare ……..……..….. 184
Dan Tărchilă ……...……. 186
Dragoș Teodorescu ……..……..… 189
Virgil Titarenco ……..……. 190
Gheorghe Truță ……..……..... 191

SINGAPORE

Gerardo ty Veloso ……...…. 192

SPAIN

Miguel de Asén ……..……... 193

SWEDEN

Kristina Staude ……..... 194

UNITED KINGDOM

Gerald England ……..…….. 201

USA

Ahmed Balfouni ……..…… 202
Anonymous …….. 204
Evan Balkan …… 205
Jeffery Beam ……...……. 207
Marylin Lytle Barr ……... 208
Faun A. Bonewits …… 209
Len Bourret …….. 210
Mary M. Brown ……...…… 211
Mike Catalano ……..… 212
Daniel Cole ……...……...… 213
Marylou Colver …… 214
G. Benito Córdova ……...…. 215
Daniel Deleanu ……..... 216
Don Donnelly ……... 218
Meredith Dunning ……...…. 224
Kathleen Patricia Egan …… 225
Margarita Engle ……...……..…… 226
K. S. Ernst …… 228
Michael Fowler ……... 229
Gail Goto ……..… 230

George Gott …… 231
Gregory P. Hall ……..... 232
Elaine Hatfield ……..... 236
Roy Haymond ……...……...…… 239
Laurie D. Heilbron ……..…. 241
Barbara Hilal ……..……..…... 242
Peter Brown Hoffmeister ……. 244
Peter Jamison ……... 245
I. Johnston ……..... 246
Richard Kostelanetz ……...….. 247
Alexandra Kostoulas …… 251
Edwin R. Larson ……..……...….. 253
Pete Lee …… 254
Michael Levy ……...… 255
C. Mulrooney ……...…… 256
Ion Nicoară ……..…… 257
Shari O'Brien ……..…… 261
Christopher Dallas Panell ……...…. 263
Irena Praitis ……...……... 265
Aaron Rosenberg ……...….. 269
Glenn Schepper ……... 268
Arnold Skemer ……..…… 267
Florentin Smarandache ……...……..…… 270
Richard Spanaugle ……... 273
Peter Specker ……..…….. 274
K. A. Thayer …… 275
Ronald Mackinnon Thompson …… 276
Brent Webster ……..…. 277
Charles West ……...……..…… 278
Lee Widing ……..……. 279

YUGOSLAVIA

Ioan Baba ……...……...…. 280

Vasile Barbu ……..…….. 283
Ionel Stoiț ……...……... 285